

๑๖๕
(ตำแน)

ชุดที่ ๑๒ ของ ๑๒ ชุด

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๑๗

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๓ เดือนสิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ศูนย์ข่าวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ศูนย์ข่าวเลขและพิมพ์ดีดตรวจแล้ว วันที่ ๕ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๕

ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อเข้าประชุม
จำนวน ๑๓๒ ท่าน ครบองค์ประชุม ผมจึงขออนุญาตดำเนินการประชุมตาม
ระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๒.๑ รับทราบเรื่อง สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้การรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการ
การเงินได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๙๕

ด้วยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้การรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการ
การเงินได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหาร
บางส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเป็นของกระทรวงสหกรณ์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่ง คุณนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่ง คุณบุญมาก ศิริเนาวกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ ผมจึงขอเรียน
ให้ที่ประชุมได้โปรดรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒.๒ ผมมีเรื่องที่จะเรียนที่ประชุม
อีกเรื่องหนึ่งครับ คือจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภาเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้วมานั้น
ผมอยากจะเรียนว่าผมดีใจที่เมื่อเริ่มประชุมตอนเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกานั้น
ทั้งวุฒิสมาชิก ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มาลงชื่อครบองค์ประชุมตั้งแต่
เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา เราสามารถเปิดประชุมได้ตอนเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

ซึ่งนับว่าเป็นการประชุมรัฐสภาครั้งแรกที่ตรงต่อเวลาดีมาก ผมต้องขอขอบพระคุณ
เพื่อนสมาชิกทุกท่านด้วย แต่หลังจากการประชุมไปสักครึ่งทางพวกเราเพื่อน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ค่อย ๆ หายไป ผมทราบดีครับว่าจะต้องมีการประชุม
กรรมาธิการหลายคณะ แต่อย่างไรก็ตามในการประชุมรัฐสภานั้น ก็ปรากฏว่า
พวกเราเพื่อนเราด้านนี้ครับก็ต้องไปประชุมคณะกรรมาธิการบางคณะหรือ
เดินออกไปข้างนอกไปพักผ่อนอะไรก็แล้วแต่ ส่วนทางด้านขวานี้เป็นด้าน
วุฒิสมาชิกก็อยู่กันอย่างพร้อมเพรียงกัน จากข้างบนดูแล้วมันไม่ค่อยสวยงาม
ผมจึงอยากจะขอร้องเพื่อนสมาชิกในวาระเรียนเพื่อทราบนี้ว่า พรุ่งนี้เราจะมี
ประชุมร่วมกันของรัฐสภาอีกครั้งหนึ่ง ในการพิจารณาอนุมัติอนุสัญญาฉบับที่
เราได้พิจารณากันเมื่อวันพฤหัสบดีที่แล้ว จึงอยากจะขอความกรุณาเพื่อนสมาชิก
ทุกท่านได้โปรดมาร่วมประชุมกันอย่างพร้อมเพรียงกันและอยู่ร่วมประชุมกับเพื่อน
วุฒิสมาชิกของเราอย่างพร้อมเพรียงกันด้วย และถ้าเป็นไปได้ขอความกรุณา
ได้โปรดมาตรงต่อเวลาด้วย ผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของเราอยู่แล้วที่จะต้องมานั่ง
ประชุมกัน เพราะฉะนั้นผมไม่อยากจะให้ใครมาตำหนิเพื่อนเราเพื่อนของผมที่อยู่
ในสภาฯ ถ้าหากว่ามีอะไรเขาตำหนิเรา ผมก็ต้องรับผิดชอบเหมือนกัน จึงอยากจะ
ขอร้องเพื่อนสมาชิกได้โปรดให้ความร่วมมือกับผมด้วย เราทำงานกันอย่าง
พร้อมเพรียงกันหน่อยในวันพรุ่งนี้ จึงขอเรียนให้ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญคุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ในระเบียบวาระที่ ๓.๑ นั้นครับ เรื่อง รับทราบสำนักเลขาธิการ
นายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรอง
ร่างพระราชบัญญัติได้ ผมได้กราบเรียนท่านประธานมาครั้งหนึ่งแล้วนะครับว่า
ร่างพระราชบัญญัติของกระผมและคณะซึ่งได้เสนอไปนั้น ในครั้งแรกก็ตอบมาว่า
หน่วยงานต่าง ๆ กำลังพิจารณาอยู่ไม่สามารถที่จะรับรองให้ทันเวลาได้ -----

หลังจากนั้นก็มาอีกฉบับหนึ่งตอบว่า นายกรัฐมนตรีไม่ให้คำรับรอง ที่ไม่ให้คำรับรองนั้นก็ไม่มีเหตุผล ผมก็ได้เรียนท่านประธานไปแล้ว ท่านประธานก็เห็นด้วยว่าน่าจะมีเหตุผลในการที่ไม่รับรองนั้น นั้นฉบับแรกนะครับ ฉบับแรกลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ มาอีกฉบับหนึ่ง ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ฉบับนี้ก็เหมือนกันครับท่านประธาน ก็ได้บอกท่านนายกรัฐมนตรีมีบัญชาไม่ให้คำรับรอง ไม่มีเหตุผลเหมือนกัน ความจริงผมเองอยากรู้ว่าที่เราเสนอไปนั้นมีเหตุผลอะไรที่ไม่รับรอง เพื่อว่าจะได้แก้ไขหรือทำให้มันถูกเรื่องถูกราวถูกต้องเสีย แล้วก็เกิดคำรับรองได้ จริง ๆ กระผมเห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรีช่วยในการบริหารประเทศชาติมีเหตุผลแต่เวลาตอบหนังสือผมก็น่าจะมีเหตุผลบ้าง ก็อยากจะเรียนถามท่านประธานว่าเป็นอย่างนี้ท่านประธานให้ความเห็นไปแล้วทางรัฐบาลจะให้มีเหตุผลว่าไม่รับรองประการใดหรือไม่ อยากรบกวนเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรชาติเชิญครับ แล้วพันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุณสุรชาติก่อน

นายสุรชาติ ชานาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุรชาติ ชานาญศิลป์ จากจังหวัดอุดรธานี พรรคเสรีธรรม อยากจะขอปรึกษาหารือท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอนนี้ท่านนั่งอยู่ มท. ๑ ไม่มาไม่เป็นไรครับ มท. ๒ คงยังไม่ได้ขึ้นมานะครับ มท. ๑ ท่านประธานครับที่ผมปรึกษาท่านประธานวันนี้ก็เพราะเหตุที่ผมกลับบ้านเมื่อวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ที่แล้วพี่น้องเกษตรกรก็มาพบเกี่ยวกับเรื่องราคามันสำปะหลังที่เขาสูญหายไปยังไม่ได้เงินคืนแม้แต่บาทเดียว ที่ผมทำหนังสือร้องทุกข์ผ่านไปยัง ขพพช. รัฐมนตรีช่วยว่าการไพฑูรย์ แก้วทอง แล้วท่านกำลังสั่งตั้งกรรมการสอบสวนว่าความเป็นมาอย่างไร แต่ปรากฏว่าผมไปอาทิตย์นี้ พี่น้องผู้ขายมันสำปะหลังก็เลยมาพบทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านด้วยที่เสียประโยชน์ มาร้องผมว่ามีรองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีท่านหนึ่งมาโว้ยวายใส่เกษตรกรใหญ่ๆ ไปเชื่อทำไม ไปร้องทุกข์ทำไมกับ ส.ส. ส.ส. จะมาช่วยอะไรพวกคุณได้ อย่างโน้นอย่างนี้ต้องการให้เกษตรกรไปแจ้งความดำเนินคดีผู้เอามันสำปะหลังไปขายผมเรียนท่านประธานว่า เรื่องแทรกแซงราคามันสำปะหลัง พาณิชย์จังหวัดได้ประกาศไปแล้วว่าลานั้น ๆ เป็นผู้รับแทรกแซงให้ อย่างอำเภอนาสูง ผมก็ลานั้น โดยใช้สถานที่ของสหกรณ์การเกษตรนาสูงเป็นสถานที่รับซื้อแทรกแซง

แต่ปรากฏว่าแทรกไปแทรกมาก็หลอกชาวบ้านวันแล้ววันเล่าเอาเงินของ
พี่น้องเกษตรกรไปขายหมดเลย แล้วใบประทวนก็ไม่ออกให้เขาในหลักการ
ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ทุกส่วนย่อมรู้เห็นเป็นใจหมด เห็นหมดว่าลานั้นนี้รับแทรกต่าง
ใคร ๆ ก็รู้หมดเขาก็เอามาขายป้ายก็ขึ้น เสร็จแล้วในเมื่อเขาร้องทุกข์
ผ่านมาผมก็บอกทำไมไม่มาบอกแต่แรก ถ้าบอกแต่แรกผมอาจดั้นไว้หมดแล้ว
ไม่ให้ขายแล้ว เขาก็บอกว่าเชื้อทางอำเภอ ผลสุดท้ายชาวบ้านบาทเดียว
ก็ยังไม่ได้จนปานนี้ ผมทำหนังสือร้องทุกข์ผ่านท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ไพฑูรย์
แก้วทอง ไป ขออนุญาตนะครับที่เอ่ยนาม ก็ร้องท่านไป ท่านก็สั่งการ
โดยเร็วเช่นเดียวกัน ผมก็ต้องขอขอบคุณ ฯพณฯ ผ่านท่านประธานไป
ด้วยความเคารพที่ท่านเอจจริงเอจจริง เสร็จแล้วทางจังหวัดก็เรียกประชุม
กันใหญ่โตกับรองผู้ว่าฯ ขณะนี้กลับมาอะลเวดฟาดวงฟาดหางใช้ไม่ได้
ผมถือว่าเป็นข้าราชการปกครองระดับสูงแล้วต้องแก้ไข ต้องร่วมกันคิด
ร่วมกันอ่าน ดีแล้วท่านผู้แทนฯ ช่วยคนละทิศคนละทางจะได้ดีขึ้นเร็วขึ้น
อะไรต่ออะไรต่าง ๆ กลับมาหาว่าไปร้องทุกข์ทำไมผ่านผู้แทนฯ ก็มาร้อง
ทางจังหวัด ไปร้องทำไมผู้แทนฯ ผู้แทนฯ จะช่วยอะไรได้ ถ้าผมไม่นำเรื่องนี้
มาปรึกษาท่านประธาน ๒ ครั้ง ๓ ครั้งแล้วปานนี้ก็ไม่มีความอะไรจะเกิดขึ้น
ผมเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ผมไม่เอ่ยนามท่านแล้วกันว่าใช้ไม่ได้
ต้องฝากท่าน มท. ๑ พิจารณาด้วย ผมไม่ได้หวังว่าข้าราชการมาช่วยเหลือ
อะไรไม่ใช่ แต่การพูดจานั้นจะต้องระมัดระวัง ถ้าเกิดสมัยหน้าเลือกตั้งใหม่
ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะทำอย่างไร มองหน้ากันติด
หรือเปล่าครับท่านประธาน -----

นี่คือตัวอย่าง ผมทำงานเพื่อบ้านเมืองเพื่อประเทศชาติและแผ่นดินจริง ๆ เพื่อพี่น้องประชาชนอย่างชัดเจน ไม่ใช่มาพูดจาชี้ชื้ออย่างนี้ใช้ไม่ได้ ผมฝากท่านประธานไปยัง ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยความเคารพ ช่วยพิจารณาหน่อย ท่านประธานครับขอปรึกษาอีกนิดหนึ่ง ผมอยากให้ท่านประธาน โดยเฉพาะรัฐบาลเรา เราก็ร่วมกันมานาน และผมก็เห็นใจว่ารัฐบาลนี้ทำงานอย่างจริงจัง อยากให้พูดให้ชัดเจนประชาชนถามผมก็ตอบไม่ค่อยได้สักทีเกี่ยวกับเรื่องราคาน้ำมันเอาอย่างไร เอาให้ชัดไปเลย อย่าปล่อยยให้ขึ้นทุก ๆ วัน ผมก็หนักใจแทนเหมือนกัน ฝ่ายหนึ่งก็บอกว่าลดได้ ฝ่ายหนึ่งก็บอกไม่ได้ ทักซิณก็เขียนจดหมายมาบอก บิดพนักความลับ ๖ ประการเกี่ยวกับเรื่องราคาน้ำมัน เรื่องอะไร ออกมาเป็นข่าวคราวอย่างนี้มันเสียหมด ผมฝากท่านประธานด้วยความเคารพนะครับว่าอย่างไร ๆ เอาให้ชัดไปเลย มีอะไรเราก็พูดจากันได้ พี่น้องภาคเกษตรจะได้มัน อย่างนี้อย่างจะลดราคาน้ำมันให้พวกกรรณกรร พวกเรือประมงทั้งหลาย แต่พี่น้องภาคเกษตรจะลดให้เขาอย่างไร ชาวไร่ ชาวนา น้ำก็ท่วมหมดอะไรหมด อันนี้ก็ฝากท่านประธานด้วยความเคารพขอให้พูดจาให้ชัดเจน ของเรามีภาษีมากมารัฐบาลตั้งใจทำงานอย่างแน่วแน่อยู่แล้วงบประมาณใหม่นี้กระจายสู่ท้องถิ่นจนหมดกระเป๋แล้ว แต่ขาดคนประชาสัมพันธ์ ฝากท่านประธานด้วยความเคารพว่า โฆษกรัฐบาลทั้งรองโฆษก ๓ - ๔ ท่าน ออกข่าวให้มันชัดเจนให้มันชัวร์ (Sure) ไม่ใช่คิดจะไปอยู่พรรคโน้นพรรคนี้อย่างไร ไม่อยากออกข่าวเลยไม่ได้ ช่วงเป็นรัฐบาลอยู่ ช่วงทำงานในตำแหน่งหน้าที่อยู่ ต้องประชาสัมพันธ์ให้ชัด ถ้าพูดไม่เป็น พูดไม่ชัดบอกก้านันสุรชาติพร้อมจะไปเป็นโฆษกให้ครับท่านประธาน ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเด็สดวงดอกรักเชิญครับ

พันจ่าอากาศเอก เด็สดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันจ่าอากาศเอก เด็สดวงดอกรัก คุ่มชนะ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยนาท พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตปรึกษาหารือท่านประธานสัก ๑ นาที เพื่อผ่านท่านประธานไปยัง ขบวนการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เนื่องจากบ้านกระผมขณะนี้ข้าวนาปรังก็ใกล้จะเก็บเกี่ยวแล้วครับ แต่เกิดมีภาวะน้ำได้เข้าท่วมนาทำให้ราษฎรมีความวิตกกังวลเป็นอย่างมากว่าจะเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังไม่ได้เพราะน้ำมันเต็มไปหมด ร้องขอผู้แทนฯ มาว่าขอให้กรมชลประทานลดน้ำลงไปเพื่อให้เขาเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังได้

ผมก็ประสานไปยังกรมชลประทานแล้ว น้ำลดไปบ้างเพียงเล็กน้อยยังเก็บเกี่ยวข้าวนาปรังไม่ได้เหมือนเช่นเคย ก็อยากให้ทางกรมชลประทานดูแลอย่างใกล้ชิดอย่าให้ข้าวนาปรังที่เขาทำมาด้วยความยากลำบากต้องมาเสียหายเพราะน้ำท่วมโดยไม่จำเป็นเลยครับ เพราะมันสามารถแก้ไขได้ ถ้าหากว่าระบายน้ำลงสู่แม่น้ำลำคลองไม่ได้ก็ตั้งเครื่องสูบน้ำขึ้นมาจะสามารถช่วยชาวนาได้ เพราะชาวนาต้องช่วยครับ ไม่ช่วยเขาตอนนี้ต่อไปเขาจะลำบากมาก อย่างก้านันสุรชาติขอโทษที่เอ่ยนามท่าน บอกเมื่อสักครู่นี้แล้วว่าปัญหาใหญ่ของชาวนาจะเจออีกกว่านี้คือเรื่องน้ำมัน จึงอยากจะให้ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับชาวนาดูแลชาวนาอย่างใกล้ชิดด้วยครับ บ้านผมทำนาร้อยเปอร์เซ็นต์จึงจำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูดเพื่อชาวนาครับขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณคุณเด็สดวงดอกรัก คุณนิยมเชิณ นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นิยม วรปัญญา ส.ส. ลพบุรี พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นภาพพจน์ตั้งแต่ท่านดำรงตำแหน่งประธานสภารู้สึกท่านทำได้ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตยคือให้โอกาสมีการปรึกษาความเดือดร้อนของประชาชน เพราะสภาผู้แทนราษฎรคือสภาที่ประชุมปรึกษาแก้ปัญหาชาติบ้านเมือง แก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติและที่พูดกันนี้ก็คือเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ ตามข้อบังคับก็ต้องพูดเรื่องความมั่นคงและเศรษฐกิจก่อน ท่านประธานได้กระทำนี้เป็นประวัติศาสตร์จดไว้ เวลาผมไปสอนนักเรียนผมได้อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าถ้าเราได้ประธานอย่างนี้ ปัญหาเราจะแก้ได้ ถึงแม้จะใช้เวลาช้าหน่อย แต่จะแก้ได้อย่างยั่งยืน ท่านประธานที่เคารพ ผม นิยม วรปัญญา ส.ส. ลพบุรี ผมได้ไปดำรงตำแหน่งกรรมการติดตามผลการปฏิบัติตามมติของสภาผู้แทนราษฎร โดยมีท่านอาจารย์สมัยเป็นประธาน -----

ผมได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการมาธิการโดยอาจารย์สมัยเป็นผู้เสนอให้พิจารณา เรื่องความทุกข์ยากของราษฎร เรื่องที่ทำกิน ที่อยู่อาศัย ที่วัด ถนน ทางเดิน และที่เลี้ยงสัตว์ซึ่งถูกกรมป่าไม้ประกาศทับ เวลานี้เขาเดือดร้อนมากครับ มีการจับกุมมีบุคคลสวมรอยเข้าไปเรียกเก็บเงินกับประชาชนได้รับความเดือดร้อน กันอย่างยิ่งเลยครับท่านประธาน ผมจึงได้เสนอญัตติขอให้มีการสำรวจแล้วก็ออกโฉนด น.ส. ๓ ปรากฏว่าแก้ปัญหาไปได้มาก วันนั้นผมไปที่จังหวัดนครสวรรค์โดยการนำของท่านอาจารย์สมัย มีประชาชนประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่าคนมาต้อนรับ อันนั้น เป็นผลงานของพรรคประชาธิปัตย์อย่างดียี่ยม เพราะว่าโดยการนำของท่านอาจารย์สมัย ผมรู้สึกว่าการที่ผมได้ทำการรายงานต่อคณะกรรมการมาธิการ คณะกรรมการมาธิการก็ส่งเข้าสภา สภามีมติรับเรื่องนี้ไว้แล้ว แต่ถึงบัดนี้ก็เป็นเวลา ๒ - ๓ เดือนแล้วยังไม่ได้ดำเนินการ ผมขอเรียนฝากท่านประธาน แล้วผม ก็ได้รับมอบหมายจากพี่น้องชาวจังหวัดต่าง ๆ ทุกจังหวัดรวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ที่มาประชุมร่วมกันทุกจังหวัดด้วยว่าให้ผมร่างพระราชบัญญัติเพิกถอนในส่วนที่ ประชาชนทำมาหากินเป็นปึกแผ่น แล้วก็ที่สาธารณะ วัด ทางสาธารณะ ห้วย หนอง คลอง บึง เตี้ยวนี้ไปเลี้ยงวัว เลี้ยงควายก็ถูกจับครับ เขาต้องขายวัว ขายควายกัน จนไม่มีวัว ควายจะมาใช้ทำไร่ไถนา ใช้ไปเป็นแรงงานสำหรับลากจูงหรือลากเข็น ทำให้ต้องซื้อรถกัน เศรษฐกิจจึงพลอยตกต่ำไปเพราะส่วนนี้เป็นจำนวนมาก ปีนึงถ้าออกโฉนด น.ส. ๓ ให้กับเขา ที่เขามีสิทธิที่จะออกได้ ปีนึงจะได้งบประมาณเข้ามาบำรุงประเทศปีหนึ่งประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้น เรื่องนี้ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอให้เร่งรัดเรื่องนี้ และร่างพระราชบัญญัติของผมเลขรับที่ ๑๒ ลงวันที่ ๑๙ ส.ค. ๒๕๔๓ ก็ขอได้โปรดพิจารณาให้ทันในสมัยประชุมนี้ด้วยครับ และอีกฉบับหนึ่งก็เช่นเดียวกัน ส่วนที่ประชาชนทำมาหากินอยู่ ณ ที่สาธารณะ วัด ที่ทุ่งเลี้ยงสัตว์ และที่ใช้กับสถานที่ราชการก็จำนวนมาก ให้ทันในสมัยประชุมนี้ เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจให้มีรายได้จากการนำหลักฐานไปจำนองไปขายจะได้เก็บภาษี และภาษีบำรุงท้องที่ก็จะได้เก็บได้เต็มที่ จึงขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ท่านนายกรัฐมนตรี ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิทยาเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะมีเรื่องหารือ
แล้วก็เรียนถามท่านประธานครับ ในกรณีที่มีข่าวว่าท่านประธานวุฒิสภา
มีความเห็นที่จะหาสถานที่เช่าเป็นที่ทำการของวุฒิสภา ผมเข้าใจว่าเรื่องเดิม
เราเคยมีการหารือกันในสภาหลายรอบในเรื่องการที่จะจัดหาสถานที่
เพื่อตั้งสภาแห่งใหม่ของเรา มีความเห็นตั้งแต่จะเอาสถานที่ที่บริเวณสวนจตุจักร
เข้าใจว่ามีการเตรียมการกันไปมากพอสมควร แต่มาช่วงหลังข่าวคราวเรื่อง
การที่จะย้ายสภาหรือหาสถานที่สร้างสภาใหม่ก็เงียบหายไป ผมไม่แน่ใจว่า
แต่เดิมท่านประธานน่าจะ เป็นท่านประธานในการพิจารณาหาสถานที่ราชการอยู่
ปัจจุบันนี้ไม่ทราบว่าดำเนินการถึงไหนครับ เพราะเท่าที่พิจารณางบประมาณ
แผ่นดินของปีที่เราไม่ได้ตั้งงบประมาณในการที่จะย้ายรัฐสภาเลย เพราะ
แนวความคิดเรื่องที่จะหาที่ตั้งสภาแห่งใหม่ ผมก็ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานว่า
เราดำเนินการถึงไหน คณะกรรมการที่ท่านเป็นประธานอยู่เดิมบัดนี้ได้พิจารณาที่
เสร็จหรือยังครับว่าจะไปอยู่ตรงไหน จะได้สอดคล้องกับวุฒิสภาครับ เพราะ
ต้องยอมรับความจริงว่าสถานที่ค่อนข้างจะคับแคบ ผมก็เห็นใจท่านวุฒิสมาชิก
แล้วก็เห็นใจพวก ส.ส. เราทุกท่านครับ ขออนุญาตเรียนถามท่านครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคณคุณวิทย์ที่ถามเรื่องนี้ ก่อนที่ผมจะเรียนชี้แจงเรื่องที่คณคุณวิทย์ถาม อยากจะเรียนในประเด็นที่เมื่อสักครู่นี้ คุณเรวัต สิริกุล ได้พูดถึง ผมอยากจะเรียนว่ากรณีที่คณเรวัตและคณะเสนอ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนช่วยเหลือผู้ประกอบการวิชาชีพครู พ.ศ. นั้น ความจริงฝ่ายนิติ กองการประชุม ได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๑ เกือบ ๒ ปีมาแล้ว ในวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๑ นั้นเองท่านประธานสภาในขณะนั้นคือ ท่านวันมูหะมัดนอร์ได้วินิจฉัยว่าเป็น ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วในวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็มีหนังสือไปยังสำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรีแจ้งว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงิน และถ้าหากท่านนายกรัฐมนตรีจะพิจารณารับรองไม่เสร็จ ภายใน ๑๕ วันก็ขอให้แจ้งเหตุขัดข้อง ในวันที่ ๑๗ กันยายน เลขาธิการ นายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า นายกรัฐมนตรี รับรองไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ต่อมาในวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เลขาธิการ นายกรัฐมนตรีมีหนังสือถึงเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งว่า นายกรัฐมนตรี ไม่รับรองร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในวันที่ ๑๑ กรกฎาคมนั้นสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จึงได้มีหนังสือแจ้งผู้เสนอว่าท่านนายกรัฐมนตรี ไม่รับรองร่างพระราชบัญญัติ คำถามที่ว่าทำไมไม่มีเหตุผลในการที่ไม่รับรองนั้น ผมว่าเรื่องนี้ต้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงเอง เหตุผลท่านมีประการใด ท่านรองนายกรัฐมนตรีบัญญัติอยู่ที่นี้ ที่จะชี้แจง ท่านรองนายกรัฐมนตรีบัญญัติเชิญครับ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บัญญัติ บรรทัดฐาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ รองนายกรัฐมนตรี บังเอิญเป็นเรื่องที่กระผมก็สนใจอยู่เหมือนกัน แล้วก็ได้รับทราบเหตุผลว่าที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่สามารถที่จะรับรองได้ก็เป็นเพราะ ด้วยความเห็นของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา ซึ่งให้ความเห็นประกอบ ร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าถ้าจะดำเนินการตามร่างฯ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จากจังหวัดกาญจนบุรี ขอบพระท่านโทษที่เอ่ยนามคือ ท่าน ส.ส. เรวัต สิริกุล กับคณะเสนอแล้วคงจะต้องใช้เงินจำนวนมาก ผมคิดว่ามันเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ เป็นเพราะว่าระหว่างนี้เป็นระยะเวลาที่ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ซึ่งทางสำนักงานปฏิรูปการศึกษาเองก็จะมีดำเนินการจัดตั้งกองทุนพัฒนาและกองทุนส่งเสริมครูบาอาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาอยู่แล้วด้วย ซึ่งก็เป็นลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นก็เกรงไปว่าถ้าจะรับรองร่างพระราชบัญญัตินี้ก็อาจจะเป็นการซ้ำซ้อนกันอีกหรือไม่ แล้วสำคัญไปว่านั่นผมเข้าใจว่าเหตุผลที่สำคัญก็คือว่า วัตถุประสงค์ที่ผู้ร่างต้องการคือการจัดตั้งกองทุนดังกล่าว ก็เป็นเรื่องที่ทางภาครัฐคือคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาก็กำลังดำเนินการกันอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามผมคิดว่าในรายละเอียดก็จะได้นำให้ทางเจ้าหน้าที่สำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้ประสานกันเป็นการภายในกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดกาญจนบุรี คือ ท่าน ส.ส. เรวัต สิริกุล อีกครั้งหนึ่ง ขออนุญาตชี้แจงท่านประธานเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธาน : ขอบคุณครับ คุณเรวัตยังติดใจอยู่ เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ได้ฟังแล้วก็สบายใจครับท่านประธาน นี่ละครับคือเหตุคือผล ผมอยากฟังตรงนี่ละครับ ถ้าเขียนมาลอย ๆ อย่างนี้ ไม่ให้คำรับรอง แค่นี้ก็จบก็เลยไม่ทราบผมก็ทราบเรียบร้อยแล้วว่ารัฐบาลนี้มีเหตุมีผลในการบริหารประเทศชาติ ถ้าฟังอย่างนี้แล้วก็สบายใจครับท่านประธาน ผมไม่ติดใจหรอกครับ แล้วต่อไปขอให้มีการบอกด้วยนะครับ บอกหลักนิติธรรมครับว่าเหตุผลอะไร ขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบขอบคุณเรวัตครับ ขอบคุณ
ท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วยที่ชี้แจงให้ความชัดเจน ไม่ใช่เฉพาะแต่สมาชิกเรา
เท่านั้นเอง แต่ว่าพี่น้องประชาชนจะได้ทราบด้วย ในประเด็นที่คุณวิทยา แก้วภราดัย
แห่งนครศรีธรรมราชได้ถามถึงเรื่องเกี่ยวกับข่าวที่เมื่อเช้าหนังสือพิมพ์ลงว่า
ทางวุฒิสภามีความตั้งใจหรือมีความต้องการในการที่จะไปซื้อที่หรือเช่าสถานที่
ผมเพิ่งทราบเมื่อเช้านี้เองเหมือนกัน ดูเหมือนถ้าผมจำไม่ผิดเป็นตัวเลขประมาณ
๔๔๐ ล้านบาท ถ้าตามข่าวหนังสือพิมพ์ อยากจะเรียนว่าเรื่องนี้ผมไม่ทราบเรื่อง
มาเลย แต่ว่ารายละเอียดในการที่ทางวุฒิสภาจะดำเนินการมีอย่างไหน ผมจะได้
หาโอกาสคุยกับท่านประธานวุฒิสภาต่อไป เรื่องราวเป็นอย่างไรมาอย่างไร อันนั้น
ข้อแรก แต่ประเด็นสำคัญที่คุณวิทยายถามเมื่อสักครู่นี้ในเรื่องเกี่ยวกับว่า ที่เราจะหา
สถานที่ใหม่ในการสร้างรัฐสภาของเรานั้นคืบหน้าไปถึงไหน อยากจะเรียนว่าตอนที่
ผมรับราชการอยู่ในฝ่ายบริหารนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีได้มอบให้ผมเป็นประธาน
ในเรื่องนี้ เราก็ได้พิจารณาในสถานที่หลายแห่ง ไปดูสถานที่หลายแห่งด้วยเหมือนกัน
คณะกรรมการที่รัฐบาลได้ตั้ง ขณะนั้นเรามองดูอยู่ ๒ จุด เราเห็นว่าที่จตุจักรนั้น
ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าถ้าหากขึ้นไปตั้งแล้วนั้นก็เกิดปัญหาการจราจร
ล้นสนุนวายเป็นหมด เราจึงเห็นว่าที่จตุจักรนั้นเป็นสถานที่ไม่เหมาะในการที่จะตั้ง
รัฐสภา ก็มองไปอยู่ ๒ แห่ง แห่งแรกก็คืออยากจะได้แถวเกียกกาย ซึ่งไม่ไกลจาก
สภาเราเท่าไรนักและใกล้กับทำเนียบรัฐบาลด้วย แต่นั่นก็ติดขัดมาก เนื่องจากว่า
ส่วนใหญ่เป็นที่ของทหาร และมีโรงเรียน มีวัดอยู่หลายแห่งเหลือเกิน ถ้าเราจะต้อง
ไปดำเนินการที่นั่นจะต้องใช้เงินงบประมาณสูงมากเหลือเกิน อีกแห่งหนึ่งที่น่าสนใจ
ก็คือที่โรงเรียนเตรียมทหาร ตรงสี่แยกถนนวิบูลย์ ที่นั่นเดี๋ยวนี้ทางโรงเรียนเตรียมทหาร
ได้ย้ายไปอยู่ที่เขาชะโงกหมดเรียบร้อยแล้ว เป็นที่ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
สถานที่นั้นก็ไม่เลวก็ดีมาก มีที่ทั้งหมด ๑๒๔ ไร่ ถ้าผมจำตัวเลขไม่ผิด ๑๒๐ กว่าไร่
ก็เป็นสถานที่ที่สามารถจะเดินทางมายังทำเนียบรัฐบาลหรือมาประชุม หรือไปที่ต่าง ๆ
ได้ไม่ลำบากเลย เพราะมีทางด่วนพิเศษใช้อยู่แล้วไม่ใช่เวลามาก เพราะฉะนั้น
ที่จุดนั้นจะเป็นที่เหมาะ และผมก็ได้ดำเนินการประสานงานกับท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังในฐานะที่ท่านเป็นประธานคณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
โดยขอเรียนให้ท่านทราบว่าผมคิดว่าที่นั่นเหมาะสมมาก แต่ความจริงแล้วก็ต้อง
เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งประธานคณะกรรมการชุดนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้ง
ต่อไปนั้น ผมยังไม่ทราบจะให้ใครรับผิดชอบ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อผมปรึกษาหารือ

กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในเรื่องนี้แล้ว ก็ขอให้ท่านไปประสานงานกับทางทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ในขณะที่เดียวกันเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้เอง ผมก็ทำหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อขอความกรุณาท่านนายกรัฐมนตรีได้โปรดติดตามเรื่องคณะกรรมการที่ท่านแต่งตั้งที่ผมเคยเป็นประธานอยู่นั้นได้โปรดดำเนินการต่อไป เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่น่าจะประสานงานกันได้ ถ้าหากได้ที่นั้นเราก็จะสามารถดำเนินการได้ และที่นั้นจะมีสถานที่พอ ถ้าหากเราได้ที่นั้นก็จะเป็นการดี ถึงแม้ว่าเราคงไม่มีปัญหา เราหรือรัฐบาลไม่มีปัญหาในการจะจัดงบประมาณมาซื้อที่นั้นได้ เพราะคงเป็นเงินหลายสตางค์ทีเดียว แต่ว่ากำลังเจรจาถ้าเป็นไปได้ทางคณะกรรมการที่รัฐบาลแต่งตั้งนั้นเจรจาในการขอเช่า เราจะสามารถทำได้ แต่ผมคิดว่าความหวังของเรา หรือความฝันของพวกเราในการที่จะมีรัฐสภาใหม่ที่มีสถานที่ครบถ้วน สภาผู้แทนราษฎรอยู่นั้นด้วย วุฒิสภาอยู่นั้นด้วย และหน่วยงานองค์กรอิสระต่าง ๆ อยู่ที่นี่ด้วยก็จะเป็นการดีมาก ๑๒๐ กว่าไร่นี้จะพอทีเดียว เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนว่าในช่วงสมัยนี้ยังเหลืออีก ๒ เดือนเศษ ๆ นี้ ผมจะพยายามติดตามอย่างใกล้ชิดต่อไปในเรื่องนี้โดยเฉพาะ อยากจะเรียนว่าต้องทำอะไรให้ได้เสียก่อน ในคราวนี้ที่ไม่ตั้งงบประมาณขึ้นไป ก็เนื่องจากว่าเรารู้กันอยู่แล้วว่างบประมาณขาดดุล เพราะฉะนั้นเมื่อเราแน่ใจว่าเรายังไม่ได้สถานที่เช่นนี้ ไปตั้งงบประมาณขึ้นไปก็ไม่มีประโยชน์ ผมจึงแนะนำท่านเลขาธิการฯ ไปบอกว่าไม่จำเป็นต้องเสนองบประมาณไป ขึ้นเดิมนะขอตั้งงบประมาณไว้ ๑๐๐ ล้านบาท ในการที่จะเตรียมเลือกสถานที่ใหม่ แต่เห็นว่ายังเลื่อนลอยอยู่ คิดว่า ๑ ปีต่อไปนี้เราหาที่ให้แน่นอนแล้วปีหน้า ปี ๒๕๔๕ ก็สามารถตั้งงบประมาณได้ขึ้นแรก ก็เรียนให้ที่ประชุมทราบ ท่านรัฐมนตรีพินิจได้ยวก่อนนะครับ คุณนิคมก่อน คุณนิคมเชิญครับ ถ้าเรื่องนี้นะครับเชิญครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าในต่างประเทศสถานที่ราชการกับสถานที่รัฐสภาเขาติดกัน อย่างประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ของเราก็คงไปอยู่ไกลผมกลัวว่าจะมีปัญหาในระหว่างการประชุม ผมเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อดีตรัฐมนตรีพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตเรียนท่านประธาน ๒ เรื่องซึ่งอยู่ในระหว่างที่ท่านประธานได้แจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับสถานที่ ซึ่งกระผมเองได้นำกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาและกฤษฎีกาฯ เกี่ยวกับเรื่องนี้ซึ่งได้มีการหารือกันในโอกาสที่ได้เข้าเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระราชวังไกลกังวลกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และท่านประธานรัฐสภา และในโอกาสนั้นในเบื้องต้นถ้าหากวุฒิสภาหรือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรจะไปเช่าที่อื่นก็น่าจะขอยืมใช้สถานที่เสียก่อน เพราะตอนนี้อย่างเปล่าๆ ถูกระบุว่าท่านประธานครับที่ท่านได้กรุณาแจ้งในที่ประชุมว่าประมาณ ๑๒๕ ไร่เศษ ซึ่งเป็นสถานที่เหมาะสม มีสนาม และมีอาคารที่ยังใช้ได้ ซึ่งกระผมเองได้ไปดูด้วยตนเองตอนที่ยังเป็นกรรมการอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในเบื้องต้นน่าจะขอความกรุณาท่านประธานขอใช้ครับ ท่านครับไม่ต้องไปเปลืองเงินงบประมาณแต่อย่างใด ยังใช้ได้ สำนักงานตรงนั้นทั้งเป็นที่ทำการของวุฒิสภา และของพวกเราใช้ได้ แต่การประชุมมาได้ แต่ว่าไม่ได้ห่างไกล เพราะว่าได้ถามว่าจะสะดวกไหม ตรงนั้นทำสะพานทางเชื่อมเข้าไปได้โดยสะดวกโดยหันหน้ารัฐสภามาทางสวนลุมพินีครับ อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าในเบื้องต้นนี้น่าจะขอใช้อาคารซึ่งมีอยู่ ณ เวลานั้น ๖ อาคารครับ รวมทั้งหอพักด้วยยังมีอีก ๒ อาคารใหญ่ เพราะฉะนั้นห้องประชุมใหญ่ก็ใช้ได้ครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนถ้าหากว่าทางเบื้องต้นนี้ซึ่งก็น่าจะชมเชยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ดำริและกฤษฎีกา (Raise) เรื่องนี้ขึ้นมาพูดกัน ณ วันนั้นครับ

เรื่องที่ ๒ ผมอยากจะกราบเรียนหาหรือท่านประธาน ผมเห็นร่างพระราชบัญญัติของคุณบุญมาก ศิริเนาวกุล จากราชบุรี ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. แต่ว่ารัฐบาลไม่รับรองเมื่อผมดูเนื้อหาสาระมันคล้ายคลึงกันและก็มีส่วนหนึ่งครับ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งรวมทั้งการใช้ลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์รับรองไปในนั้นด้วย

ลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ท่านบุญมากเสนออยู่ในเรื่องของที่รัฐบาลได้นำเสนอด้วย
ผมว่าน่าจะเอามารวมกันอันนี้อาจจะปรึกษาว่าทางรัฐบาลคิดอย่างไรบ้าง ถ้าหาก
ว่าเอาของคุณบุญมากเอามารวมพิจารณาด้วยมันก็ไม่ได้เสียหายอะไร เพราะว่า
ก็เกิดประโยชน์ครบโดยเอารัฐบาลเป็นหลัก เพราะส่วนใหญ่แล้วคล้ายคลึงกันครับ
และก็มีบางส่วนที่แตกต่างกัน ไม่แตกต่างกันเท่าไรนัก ท่านประธานครับอยาก
จะขอความกรุณาบางร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาแล้วรัฐบาลไม่รับรอง
พอมผมไปดูภายหลังครับบางเรื่องเป็นเรื่องที่แทบจะกราบเรียนได้ว่าเหมือนกันหมดเลย
แต่ผมไม่อยากจะในเบื้องต้นไม่รับรอง แต่ต่อมารัฐบาลเสนอเข้ามาไปแล้ว
เรื่องเดิมแหละครับ ไปดูกองการประชุมก็ได้ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนี้
ผมอยากจะขอฝากว่าถ้าเป็นเรื่องลักษณะอย่างเดียวกันนี้ คล้าย ๆ กันและก็
ไม่ได้เสียหายอะไร น่าจะเอาเข้ามาพิจารณาร่วมกันได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในกรณีนั้นในประเด็นที่อดีตรัฐมนตรีพินิจ
ว่าสักครู่นี้เมื่อถึงวาระนั้นแล้วก็ฟังรัฐบาลอีกทีก็แล้วกัน คุณวิทยา เชิญ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน

ท่านประธานสภา กระผม วิทยา แก้วภราดัย ผมต้องกราบขอขอบคุณท่านประธาน
รวมทั้งท่านอดีตรัฐมนตรีพินิจที่ได้ให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความคืบหน้าในการสร้าง
รัฐสภาใหม่ ถ้าไม่เป็นการรบกวนเกินไปผมอยากให้ท่านได้ประสานเรื่องราว
ที่ท่านดำเนินการมาตั้งแต่เป็นรองนายกรัฐมนตรีนะครับ แล้วก็วันนี้ท่านมาดำรง
ตำแหน่งประมุขของพวกผม แล้วก็ภารกิจการหาที่ตั้งรัฐสภาแห่งใหม่คงไม่ใช่
เป็นเรื่องที่พวกผมจะไปผูกมัดครับ เพราะหลังจากการเลือกตั้งแล้วผมไม่แน่ใจ
ว่าจะเหลือกี่คนกลับมาในรัฐสภาใหม่ แต่ผมคิดว่าเป็นหน้าตาของบ้านเมือง
วันที่เรามีทั้งสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากเลือกตั้ง วุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง
ฝ่ายนิติบัญญัติก็น่าจะมีศักยภาพและมีศักดิ์ศรีในทางสังคมเพียงพอ การหาที่ตั้งแห่งใหม่
ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นครับท่าน แล้วถ้าเป็นไปได้รบกวนท่านกรุณาแจ้ง
ความคืบหน้าต่อเพื่อนสมาชิกเป็นระยะและถ้าสามารถกำหนดสถานที่ได้ก่อนครบ
กำหนดวาระของสภานี้ก็จะเป็ผลงานของท่านครับ และก็จะเป็นพระคุณต่อรัฐสภา
ของเราต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบขอบคุณวิทยา ผมจะพยายาม
นะครับ ผมตั้งใจไว้แล้วว่าพยายามให้เต็มที่ก่อนที่จะหมดสมัยประชุม หมดวาระ
ของสภาชุดนี้ไป อย่างน้อยที่สุดให้ตกลงสถานที่ให้ได้ แต่นั่นละครับไม่ได้อยู่ที่
ตัวคนใดคนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยหลายเหตุผลเหลือเกิน หลายเรื่องหลายราว
เหลือเกิน แต่ผมจะพยายาม เอาอย่างนี้ก็แล้วกันผมจะพยายามให้มาก อย่างที่
เรียนให้ทราบแล้ว อย่างเมื่อสัปดาห์ที่แล้วก็ทำจดหมายทำหนังสือถึงท่านนายกฯ
ให้รับเรื่อง ผมจะประสานงานกับท่านผู้อำนวยการสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
อีกทางหนึ่งด้วยเหมือนกัน แต่ที่อดีตรัฐมนตรีพาณิชย์เมื่อสักครู่นี้มีเหตุผลมากนะครับ
คืออาคารขณะนี้อยู่ ๕ - ๖ อาคารในที่เตรียมทหารนั้น ทางวุฒิสภาก็สามารถไป
เข้าได้ ใช้ได้ นั้นผมจะเจรจากับท่านประธานวุฒิสภาต่อไปแล้วกัน เรื่องนี้
ผมเรียนให้ทราบ ผมจะพยายามต่อไปนะครับ แต่เมื่อสักครู่นี้คุณวิทยาคือ
ไม่ทราบว่าพวกเรานั่งอยู่ที่นี้กลับมาเท่าไรใช้ไหมครับ ผมว่ากลับมาหมดทุกคน
ก็แล้วกัน ๕๐๐ คนต้องกลับมาหมดทุกคนไม่ว่าพรรคไหนให้กลับมาทุกคนก็แล้วกัน
ผมขอดำเนินการต่อไปนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาระเบียบวาระต่อไปในวาระที่ ๔ นั้น
ผมขอเรียนปรึกษาที่ประชุมเพื่อขออนุโลมระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ คือ ตั้งข้อ
กฤษฎาธิการสามัญประจำสภาแทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง ขึ้นมาพิจารณาก่อน
เนื่องจากคงใช้เวลาไม่นานนัก จะมีสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ผมถือว่าที่ประชุมนี้ให้ความเห็นชอบ
ในการดำเนินการตามนี้ ในการที่จะเลือกตั้งซ่อมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

ตั้งข้อกฤษฎาธิการสามัญประจำสภาในคณะกรรมการการศึกษา
แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๑ ตำแหน่ง

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการการศึกษาแจ้งว่า
คุณสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการตั้งแต่วันที่ ๑๗
สิงหาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น คุณสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล จะพ้นจากการเป็นกรรมการ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๙๐ (๓) จึงเรียนเชิญ
ท่านสมาชิกได้โปรดเสนอชื่อและขอผู้รับรองตามข้อบังคับด้วย และช่วยพิจารณา
ด้วยว่า ไม่ได้เป็นกรรมการเกินกว่า ๒ คณะ ขอเชิญครับคุณสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในสัดส่วนของกรรมาธิการวิสามัญกรรมาธิการการศึกษา ซึ่ง
ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ได้ลาออกนั้น ในสัดส่วนของพรรคขอเสนอ
นายนิยม วรปัญญา เป็นกรรมาธิการแทน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองให้ครบถ้วนนะครับ
คุณนิยม วรปัญญา แทน คุณสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ถ้าไม่มีผู้ใดเสนออย่างอื่น
อีกนี่เป็นตามสัดส่วนของพรรคชาติไทยอยู่แล้วนะครับ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็น
กรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็คือ คุณนิยม วรปัญญา

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเรียนเชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่
(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้
เราจะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา
และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือมี
ผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติไว้ หรือที่คณะกรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้
เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น จึงขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมาธิการ
โปรดแถลง

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และตั้ง
คณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณา
เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว จึงขอประทานอนุญาตนำกลับมาสู่สภาเพื่อพิจารณาตาม
ระเบียบต่อไป กระผมขอประทานอนุญาตเพิ่มเติมว่าตามร่างฯ ที่เสนอกับที่สภานี้
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการไม่มีกรรมการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติม
แต่หลังจากที่ได้ทำเรื่องกลับมาแล้วคณะกรรมการได้มีการพิจารณาเห็นว่า
เนื่องจากมีถ้อยคำบางส่วนที่บกพร่องอยู่ กระผมขอประทานว่าขอเสนอแก้ไข
ด้วยวาจาในข้อความดังต่อไปนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (ประธานคณะกรรมการ) :

ในมาตรา ๙๗ ฉ วรรคสอง จากข้อความเดิมที่ระบุว่า การนำเข้าและ
การผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับการยกเว้น การปิดแสตมป์
ค่าธรรมเนียม และภาษีอากรใดนอกจากที่กำหนดในประมวลรัษฎากร ขอแก้ไข
ข้อความว่าเป็นว่า การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้
ได้รับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมาย
ว่าด้วยสุรา ยาสูบ และไฟ ทั้งนี้เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น ขอได้โปรดอนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางฝ่ายเลขาธิการฯ จดทันไหมครับ
ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ ดำเนินการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปรายเชิญต่อเลยนะครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตราแล้ว เชิญท่านอดีตรัฐมนตรีพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ขอแก้ไขในมาตรา ๙๗ ฉ กระผม
อยากจะเรียนถาม เนื่องจากเราสนับสนุนให้มีการยกเว้นในเขตปลอดอากร
พอมายังมาตรา ๙๗ ฉ ก็ทำให้ทั้งขาครับท่านประธาน ความเดิมที่ทำไว้
ผมคิดว่าน่าจะถูกต้อง เพราะเหตุว่าการที่เราจะส่งเสริมเศรษฐกิจซึ่งนำเข้ามา
ในราชอาณาจักรไทยตามมาตรา ๙๗ เบญจ เพื่อปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ
แต่เมื่อมาตรา ๙๗ ฉ เรามาบล็อก (Block) ครับท่านประธาน ถูกบล็อกหมด
ได้เฉพาะภาษีสุรา การปิดแสดมภ์ ค่าธรรมเนียม และกฎหมายว่าด้วยสุรา
ที่ท่านเพิ่มเติมมาเมื่อสักครู่ กฎหมายยาสูบ และกฎหมายไฟ ปกติแล้วที่จะให้
เขาได้ภาคภูมิใจในการที่จะมาลงทุนในประเทศไทย ในการนำเครื่องจักรก็ดี
หรือในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรืออื่นใดที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ
ของประเทศ ถ้าเรามาบล็อกไว้ตรงนี้ก็ไม่เกิดประโยชน์กับในวาระนั้น
กระผมคิดว่าในตอนที่ยกร่างฯ ของรัฐบาลที่เสนอมานี้ ได้รับการยกเว้น
การปิดแสดมภ์ ค่าธรรมเนียม และภาษีอากรใดนอกจากที่กำหนดใน
ประมวลรัษฎากร ศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
ให้นับบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมาย
ว่าด้วยภาษีและสรรพสามิตมาใช้บังคับโดยอนุโลม เขาก็บอกว่าอันนี้ใช้ได้หมด
กับการยกเว้นภาษีสุรา เติมนิยามมาซ้ำซ้อนกับอันแรก -----

เพราะฉะนั้นเมื่อเราสามารถที่จะให้เขาโดยอนุโลมตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ก็ไม่จำเป็นครับ แต่ถ้าหากว่ามาในอย่างนี้แล้วมันก็จะทำให้คิดไปได้ว่าได้เฉพาะ แต่ถ้าว่าได้โดยข้อความโดยเจตนารมณ์ ถ้าเราพูดคุยกันวันนี้บอกว่าได้หมดโดยไม่เฉพาะภาษีกฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายไฟ ถ้าอย่างนี้แล้วก็ไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากว่าดูไปแล้วประหนึ่งว่า เราไม่ให้เขา อันนี้ผมอยากขอความชัดเจนเพื่อให้รู้ว่าเจตนารมณ์ของกรรมาธิการที่ได้แก้ไขไปจากร่างฯ เดิมว่าจะมีเจตนารมณ์อย่างไร ไม่อย่างนั้นในสภานี้ก็คงจะยังไม่กระจ่าง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมาธิการจะชี้แจงไหม เชิญครับ

นายสฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ กรรมาธิการ ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงว่าเจตนารมณ์ของบทบัญญัติมาตรานี้ก็คือ ต้องการที่จะให้การยกเว้นภาษีอากรในเขตปลอดอากรนี้ครอบคลุมไปถึงการยกเว้นภาษีที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิตด้วย ซึ่งในวรรคแรกของมาตรา ๙๗ จ ก็ได้เขียนไว้โดยตรงว่า เป็นการยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต แต่เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีสรรพสามิตนั้นนอกจากเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตแล้วยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟอีกด้วย เพราะฉะนั้นจึงจะต้องมีบทบัญญัติตามความในวรรคสอง เพื่อให้ครอบคลุมไปถึงภาษีสุรา การปิดแสดมปียาสูบ และค่าธรรมเนียมไฟด้วย แต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นมีความเห็นว่าควรจะเขียนให้กว้างขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมถึงกฎหมายอื่นด้วย จึงได้มีข้อความในร่างฯ เดิมเขียนไปในลักษณะกว้าง แต่ในขณะที่เดียวกันกับยกเว้นจากกฎหมายที่กำหนดไว้ในประมวลรัษฎากรและกฎหมายว่าด้วยศุลกากร การเขียนในลักษณะดังกล่าวเป็นการเขียนในลักษณะที่ต้องการเปิดกว้างและกำหนดข้อยกเว้นไว้ว่า ยกเว้นเฉพาะในกรณีที่กำหนดในประมวลรัษฎากรและกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ซึ่งในชั้นกรรมาธิการนั้นก็มองเห็นว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นจากที่กำหนดในประมวลรัษฎากรนั้นก็อาจจะมีการตีความว่า ทำให้ไม่ครอบคลุมถึงการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มไปด้วย ซึ่งเป็นการผิดเจตนารมณ์ของการนำของเข้าไปในเขตปลอดอากร เพราะการนำของเข้าไปในเขตปลอดอากรนั้นจะได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งเขียนว่า นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก็จะทำให้ตีความได้ว่า การยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ก็ต้องถูกยกเลิกไปด้วยตามข้อความนั้น ในชั้นกรรมาธิการจึงได้มีการพิจารณาว่า ถ้าเจตนารมณ์เราต้องการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีสุรา การปิดแสตมป์ ยาสูบและค่าธรรมเนียมไฟแล้ว ทำไมไม่บัญญัติไว้โดยตรงอย่างนั้นเพื่อความชัดเจน ซึ่งเป็นที่มาของการเปลี่ยนแปลงข้อความจนกลายมาเป็นมาตรา ๙๗ จ วรรคสอง ดังที่ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญได้กราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอดีตรัฐมนตรีพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนถามว่าเมื่อเราเขียนอย่างนี้แล้วกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมรวมด้วยหรือเปล่าที่เราตัดทิ้งออกไป ซึ่งเป็นกระบวนการที่เรายังเป็นห่วงอยู่ถ้าหากว่าเขามาดำเนินการขณะนี้ก็เป็นที่น่าห่วงอยู่ว่าเราอนุมัติให้เอกชนนอกจากจะให้บริษัทใหญ่แล้วผู้ที่ประกอบการอย่างโรงกลั่นเอกชนตามมาตรา ๖ ของกรมทะเบียนการค้าให้เขามาดำเนินการ บางอย่างเขาก็ต้องการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย พอตัดตรงนี้ออกไปแล้วคนที่จะได้รับความเสี่ยงก็คือผู้บริโภครู้ว่าผู้บริโภครู้คือพวกเราเองครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าหากเราตัดกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมออกไป แต่ถ้าหากว่ากฎหมายว่าด้วยสรรพสามิตรวมไปกับกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมด้วยก็ไม่ขัดข้อง ผมอยากจะทราบว่าถ้าหากว่าตัดออกไปแล้วกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมยังอยู่หรือเปล่า ทำไมจึงตัด ถ้าหากว่าไม่อยู่ทำไมตัดออกไปซึ่งประชาชนเรียกร้องกันเหลือเกิน แต่ถ้าหากว่าอยู่ในกฎหมายสรรพสามิตว่าด้วยการปิโตรเลียมก็ไม่ขัดข้อง แต่ปัญหาถ้าหากเราไม่ชัดเจนถ้าทั้งเอาไว้เหมือนเดิมดังเจตนารมณ์ของรัฐบาลได้เขียนไว้ผมก็ว่าเหมาะสม เพราะฉะนั้นการที่ตัดออกไปนี้ทำให้กฎหมายต้องเอามาตีความอีก แต่ถ้าหากว่าระบุไว้ในกฎหมายสรรพสามิตก็ไม่ขัดข้อง ลองดูสิครับกฎหมายสรรพสามิตได้พูดไว้อยู่ในมาตราใดบ้างรวมทั้งการปิโตรเลียมด้วย อันนี้ขอความกรุณาจะได้ชัดเจนครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายสฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สฤติย์ ลิมพวงศ์พันธุ์ กรรมาธิการ ขอความเดิมในมาตรา ๔๗ ฉ วรรคสอง กำหนดว่า ให้ยกเว้นกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ซึ่งเมื่อแก้ไขตามที่คณะกรรมการวิสามัญได้แก้ไขแล้วกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมก็ยังมีสถานะคงเดิม ก็คือว่าไม่ได้รับยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้นี้ครับกระผมอยากจะเรียน เนื่องจากว่าในเขตปลอดอากรนี้เราจะคำนึงเฉพาะการยกเว้นภาษีที่เกี่ยวข้องกับของที่นำเข้าเข้าไปเป็นภาษีทางด้านโรคภัยไข้เจ็บ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้นั้นไม่ยกเว้นให้ ซึ่งในร่างฯ เดิมเขียนไว้ชัดเจนว่ายกเว้นภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ส่วนในร่างฯ ใหม่เขียนว่า ยกเว้นให้เฉพาะภาษีสุรา การปิดสแตมป์ ยาสูบ และค่าธรรมเนียมไฟซึ่งไม่ได้ระบุให้ยกเว้นภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเอาไว้ด้วย เพราะฉะนั้นสถานะ

ของกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมตามมาตรา ๙๗ ฉ.วรรคสองนั้น
ไม่ว่าจะเป็นตามความเดิมหรือความใหม่ก็มีสถานะคงเดิม ขอบพระคุณครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ชี้แจงเป็นที่เข้าใจแล้วนะครับ
ก็จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างฯ
เป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๗ มีสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไข
ถ้อยคำหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็จบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปนี้จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกหรืออยู่
ในห้องกรรมาธิการโปรดเข้ามาในห้องประชุมเพื่อลงคะแนนครับ ท่านสมาชิก
ที่เข้ามาแล้วกรุณาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ สมาชิกท่านใดเห็นชอบ
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าหากท่านไม่เห็นชอบก็โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ขอได้โปรดใช้สิทธิของท่านได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าท่านสมาชิกทุกท่านใช้สิทธิ
ของท่านแล้วขอความกรุณาเจ้าหน้าที่ได้โปรดรวมคะแนนได้ ผลของ
การลงคะแนน เห็นด้วย ๑๒๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี เพราะฉะนั้นที่ประชุมนี้
จึงมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ ขอขอบพระคุณ
ท่านกรรมาธิการเสร็จธุระแล้วครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันนี้อีก ๑ ฉบับ คือ

๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ซึ่งคุณบุญมาก ศิริเนาวกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ ซึ่งผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน น่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ ให้ดำเนินการตามนี้ โดยเอาร่างฯ ของคุณบุญมาก ศิริเนาวกุล มาร่วมพิจารณาด้วย ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียน ฯพณฯ ประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เพื่อบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ เพื่อจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ

เหตุผลที่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็คือว่า เพื่อจะรองรับ รูปแบบใหม่ในการทำธุรกรรมอันเกิดขึ้นจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว แต่เนื่องจากการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ มีความแตกต่างไปจากวิธีการทำธุรกรรมในรูปแบบเดิม ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องยอมรับสถานะทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เหมือนกับที่ทำบน กระดาษ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการส่งและรับข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนรับฟังพยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งรับรองสถานะทางกฎหมายของการลงลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้การใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นที่น่าเชื่อถือ เช่นเดียวกับการลงลายมือชื่อแบบธรรมดา อันจะส่งเสริมให้การใช้ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ในการค้าทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ อันนี้ก็จะเกิดความเชื่อมั่นกับผู้ประกอบการทั้งในประเทศและ ต่างประเทศ ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของชาติโดยตรง อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ในการนี้ทางรัฐบาลใคร่ขอให้คณะผู้ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าร่วมชี้แจง ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งประกอบด้วย ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ไพรัช รัชชพงษ์ ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ดอกเตอร์ ทวีศักดิ์ กอนันตกุล ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ แห่งชาติ นายไพโรจน์ วายุภาพ รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลแพ่ง และดอกเตอร์ ชฎามาศ ชูระเศรษฐกุล ผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยี สารสนเทศแห่งชาติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญขึ้นมาได้ทั้ง ๔ ท่าน
ดอกเตอร์บุญมากเชิญครับ

นายบุญมาก คิริเนากุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม บุญมาก คิริเนากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นนั้นกระผมใคร่ที่จะขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. นั้น ขอกราบเรียน
ทำความเข้าใจเล็กน้อยก่อนก็คือว่า สำหรับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ฉบับของรัฐบาล ซึ่งเสนอโดย ฯพณฯ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมนั้น เนื้อหาจะประกอบ
ไปด้วย ๒ ส่วนหลักก็คือ เนื้อหาทางด้านธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์หรือกิจการ
ทางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั่วไป ซึ่งหมายความว่าการค้าระบบอินเทอร์เน็ต
(Internet) นั้นเอง และเรื่องลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์รวมเข้าด้วยกัน
ซึ่งในฉบับของรัฐบาลนั้นก็ยังมีข้อดีข้อเสียและมีข้อจำกัดแตกต่างกันไป ส่วนใน
ความตั้งใจของกระผมที่ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ที่กระผมเสนอนั้นก็จะมีแนวคิดที่จะแยกร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ออกจากลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ท้ายที่สุด
ผมเองจะขออภิปรายบ้าง และจะขอสรุปว่าทางออกน่าจะเป็นอย่างไร เพื่อที่จะให้
แนวทางออกมาได้อย่างเหมาะสม ในส่วนของข้อเสนอที่ให้แยกนั้นผมเข้าใจว่า
จะมีข้อดีพอสมควร ข้อเสียอาจจะบ้าง แต่ว่ากระผมจะขออนุญาตอภิปรายไปด้วย
ท่านประธานครับ กระผมและคณะจะเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมและคณะนั้น
กระผมจะขอเอ่ยชื่อคณะผู้ที่เสนอพระราชบัญญัตินี้ด้วย ก่อนที่จะพูดถึงหลักการ
และเหตุผลในการประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
มีผู้เสนอดังนี้ ๑. นายบุญมาก คิริเนากุล ส.ส. จังหวัดราชบุรี
๒. ส.ส. เอกพจน์ ปานแยม ส.ส. จังหวัดปทุมธานี ๓. ส.ส. วิรัช ร่มเย็น
ส.ส. จังหวัดระนอง ๔. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ส.ส. กทม.
๕. ท่านศาสตราจารย์มารุต บุนนาค ส.ส. กทม. ๖. ท่านสุพัฒน์ ธรรมเพชร
ส.ส. จังหวัดพัทลุง ๗. ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ส.ส. กทม.

๘. ท่านศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ส.ส. จังหวัดชุมพร ๙. คุณรัตนา อนันต์นาคินทร์
ส.ส. กทม. ๑๐. ท่านเจอะอามิง โตะตาหยง ส.ส. จังหวัดนราธิวาส
๑๑. ท่านประกอบ จิรเกิติ ส.ส. กทม. ๑๒. ท่านถวิล ไพรสมท์ ส.ส. กทม.
พร้อมด้วยผู้รับรองอีก ๒๐ ท่าน บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

เหตุผล โดยที่การทำธุรกรรมในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะปรับเปลี่ยน
วิธีการในการติดต่อสื่อสารที่อาศัยพัฒนาการเทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์
ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากการทำธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวมีความแตกต่างจากวิธีการทำธุรกรรมซึ่งมีกฎหมาย
รองรับอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก อันส่งผลให้ต้องมีการรองรับสถานะทางกฎหมาย
ของข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ให้สอดคล้องกับการทำหนังสือ หรือหลักฐานเป็นหนังสือ
การรับรองวิธีการส่ง และรับข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนการรับฟัง
พยานหลักฐานที่เป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการทำธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ให้น่าเชื่อถือ และมีผลในทางกฎหมายเช่นเดียวกับการทำ
ธุรกรรมโดยวิธีการทั่วไปที่เคยปฏิบัติอยู่เดิม ด้วยการมีกฎหมายรองรับในลักษณะ
ที่เป็นเอกรูปและสอดคล้องกับมาตรฐานที่นานาประเทศยอมรับ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานครับ ร่างพระราชบัญญัติที่กระผมได้เสนอนั้นเป็น
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งสิ้น ซึ่งจะไม่เกี่ยวกับเรื่องการเสนอลายมือชื่อเข้าไปด้วย
เพราะฉะนั้นเพื่อประโยชน์โดยรวมกระผมจะขออภิปรายสักเล็กน้อย เพื่อประกอบ
เหตุผลว่า เพราะเหตุอะไรในเรื่องของลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นจำเป็น
ที่จะต้องประกอบเข้าด้วยกัน และเพราะเหตุอะไรจึงควรเสนอคณะกรรมการ
ลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อประกอบการพิจารณาให้ทางคณะรัฐบาล
ได้มีโอกาสพิจารณาในส่วนที่ผมได้อภิปรายไว้ด้วย เพื่อตั้งเป็นข้อสังเกต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญได้เลยครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : ท่านประธานครับ
เกี่ยวกับเรื่องกิจกรรมธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น ถ้าเกิดว่าพูดทางวิทยุแล้ว
ไม่มีโอกาสอธิบายให้ชาวบ้านได้ฟัง ก็กลัวว่าจะสับสน เพราะว่าธุรกรรม
อิเล็กทรอนิกส์นั้น ความหมายสั้น ๆ ง่าย ๆ ก็คือ ถ้าหากว่าท่านประธาน
รู้จักคอมพิวเตอร์ ท่านประธานใช้คอมพิวเตอร์เป็น ท่านประธานนั้นมีโอกาส
ได้ทราบว่าเครือข่ายคอมพิวเตอร์สามารถติดต่อกันได้ทั่วโลกโดยอาศัย
เครือข่ายทางด้านโทรคมนาคมแล้ว ท่านประธานจะพบว่า มีซอฟต์แวร์ (Software)
อยู่ตัวหนึ่งซึ่งสามารถที่จะเชื่อมต่อเครือข่ายผู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์ได้ทั่วโลกนั้น
เขาเรียกว่าระบบอินเทอร์เน็ต ระบบอินเทอร์เน็ตนั้นสามารถที่จะเชื่อมโยง
ข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์สามารถติดต่อกันได้ทั่วทั้งโลก
โดยที่จะสามารถส่งถ่ายข้อความ ส่งถ่ายทางภาพ ส่งถ่ายทางด้านเสียง
และก็สามารถที่จะสร้างสิ่งที่เรียกว่าข้อมูลของตัวเองได้ในระบบเครือข่าย
ทางด้านอินเทอร์เน็ต ซึ่งระบบเครือข่ายทางด้านอินเทอร์เน็ตที่เราสร้างขึ้นนี้
หลาย ๆ คนจะสร้างในสิ่งที่เรียกว่าเว็บไซต์ (Web site) บนหน้าจอ
ของเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับติดต่อและเชื่อมต่อกันทั่วโลก เว็บไซต์
เหล่านี้เมื่อนำมาประกอบกันเข้าแล้วเชื่อมต่อกับผู้ใช้ทั่วโลกแล้วสามารถที่จะ
ประกอบกันเข้าทำงานเป็นทางด้านในเชิงพาณิชย์ได้ อย่างเช่นทางการค้า
การขาย อาจจะมีร้านใดร้านหนึ่งซึ่งสามารถที่จะตั้งเว็บไซต์ขึ้นมาได้ และก็
สามารถที่จะสร้างข้อมูลและสร้างภาพและก็สามารถสร้างภาพของสินค้าต่าง ๆ สำหรับ
ติดต่อสื่อสารกับผู้ซื้อได้ทั่วทั้งโลก สิ่งนี้เองจึงเป็นความสำคัญว่า ในหลาย ๆ
ประเทศถือว่าธุรกรรมบนอิเล็กทรอนิกส์หรือธุรกรรมบนระบบอินเทอร์เน็ตนั้น
สามารถที่จะเพิ่มประสิทธิภาพทางการค้าขายได้อย่างดีที่สุด ถ้าหาก
เราสังเกตดูในแถบประเทศเอเชีย ซึ่งประสพภาวะวิกฤติทางด้านเศรษฐกิจอยู่
อย่างเช่นประเทศเกาหลี ประเทศเกาหลีนั้นสามารถที่จะใช้การติดต่อ
เชิงพาณิชย์ด้วยระบบอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า กิจกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
หรือภาษาอังกฤษเรียกว่า อีคอมเมิร์ซ (E-commerce) นั้น เพิ่มมูลค่า
เศรษฐกิจของประเทศเกาหลีถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และทำให้ประเทศเกาหลีนั้น
ฟื้นตัวจากเศรษฐกิจที่วิกฤติได้อย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ทางประเทศสหรัฐอเมริกา
เรียกว่า เศรษฐกิจยุคใหม่หรือ นิว อีโคโนมี (New economy) ซึ่งในหลาย ๆ

ประเทศก็ได้ตื่นตัวกัน รวมทั้งประเทศไทยด้วย แต่ประเทศไทยนั้นอาจจะตื่นตัวได้ช้าสักหน่อยหนึ่ง เพราะว่ามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างทางด้านพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้เทคโนโลยีเหล่านี้เจริญเติบโตขึ้น และอุปสรรคทางด้านกฎหมายด้วย เช่นเดียวกัน ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ทางด้านนี้เจริญเติบโตช้า ท่านประธานครับ ในความคิดของผมและคณะ ต้องขอขอบคุณท่านอดีตรัฐมนตรีพิณิจ จันทรสุนทร ซึ่ง ส.ส. ลำปางก็ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้นเล็กน้อยนะครับว่า น่าจะรวมร่างพระราชบัญญัติลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์เข้าด้วยกันที่จะมาร่วมพิจารณา กระผมเห็นว่าการที่จะแยกนั้นดีกว่ามีความชัดเจนมากกว่าด้วยเหตุผลดังนี้ครับ

ประการที่ ๑ ในร่างฯ ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ฉบับของรัฐบาลนั้น กระผมเห็นว่าหลายสิ่งหลายอย่างที่จะไม่เอื้ออำนวยต่อการแข่งขันทางการค้าโดยเสรี ซึ่งผมเองนั้นก็จะได้มีโอกาสปรึกษากับท่านประธานสมาคมสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทย คือท่านมณูญ ออดีลเชษฐ์ พร้อมด้วยคณะสมาคมคอมพิวเตอร์อีก ๕ สมาคมด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วยนายกสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย นายสวัสดิ์ แสงบางปลา นายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย นายอาพล ศรีพิพัฒน์ นายกสมาคมผู้ใช้คอมพิวเตอร์ดิจิทัล (Digital) นายคณัย มิสินทวณิช และเลขาธิการสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย นายจำรัส สว่างสมุทร ซึ่งก็ได้มีโอกาสเชิญท่านมาที่ทำเนียบรัฐบาล และก็พูดคุยกันเพื่อที่จะหาเหตุผลในการชี้แจงในเรื่องนี้ กระผมก็จะเอาส่วนหนึ่งจากการพูดคุยกับท่านเหล่านี้ได้มาอภิปรายในเรื่องนี้ด้วย -----

ในเหตุผลที่เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติของทางรัฐบาลอาจจะมีส่วนที่ทำให้การค้าโดยเสรีมีปัญหาอยู่บ้างก็คือว่า ในหลักการและเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรีได้อ่านไปเมื่อกี้ี้ถ้าหากว่าได้สังเกตข้อความในช่วงตอนเหตุผลในตอนสุดท้ายก็คือว่า ขออนุญาตอ่านนะครับท่านประธาน ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อวางนโยบาย และกำหนดหลักเกณฑ์ในการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ให้มีมาตรฐานที่น่าเชื่อถือ ตรงนี้ทางกลุ่มคณะของสมาคมทางคอมพิวเตอร์ได้พูดคุยกันว่าในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อประกอบทางธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นไม่ควรควบคุม ทั้งนี้เพราะว่าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่จำเป็นต้องขออนุญาตไม่ต้องมีใบคำขอ เพราะว่ากระทรวงไหนขออนุญาตกระทรวงไหนกระทรวงนั้นก็สามารถที่จะทำได้อย่างเสรีอยู่แล้ว เพราะว่าทุก ๆ กระทรวง อย่างเช่นกระทรวงพาณิชย์ก็ตาม ซึ่งอนุญาตให้บริษัทต่าง ๆ สามารถที่จะทำการค้าการขายได้โดยผ่านขั้นตอนของกระทรวงพาณิชย์ แต่เดิมนั้นก็ใช้ได้อยู่แล้ว แต่ว่ารูปแบบทางการค้าเปลี่ยนไปเท่านั้นเอง อย่างเช่นเดิมการค้าขายที่ไม่เคยผ่านทางด้านระบบอินเทอร์เน็ตก็อาจจะมีการค้าขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้ ในส่วนนี้ก็เป็นที่ยังวุ่นกันแค่นั้น

ในส่วนที่ ๒ ในมาตรา ๓ ก็กำหนดไว้ชัดเจนว่า คำขอ การอนุญาต การจดทะเบียน คำสั่งทางปกครอง หรือการดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมาย กับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ และให้ถือว่ามีผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนด ตรงสิ่งนี้เองเป็นสิ่งที่หลาย ๆ คนอ่านแล้วก็มีความกังวลกันว่าจะทำให้อำนาจขอบข่ายแก่คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ค่อนข้างมาก ในการที่จะกำหนดให้ว่าธุรกิจ ธุรกรรมใด ๆ ที่จะทำขึ้นเพื่อที่จะเป็นกิจการทางด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์จะถูกควบคุมไปด้วย แล้วทำให้หลาย ๆ คนคิดว่าการที่จะต้องมีคณะกรรมการคอยควบคุมแล้วก็ต้องขออนุญาตซ้ำซ้อนอีกจะทำให้เกิดความชักช้า แล้วก็ทำให้เกิดการทำธุรกิจไม่สะดวก เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเหตุผลหนึ่งซึ่งอยู่ในวรรคสองของมาตรา ๓ แล้วอีกสิ่งหนึ่งที่หลาย ๆ คนก็มีความกังวลเช่นเดียวกันก็คือในมาตรา ๒๔ ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการลงลายมือชื่อด้วย ซึ่งเรื่องลายมือชื่อนั้นจริง ๆ แล้วคิดว่าน่าจะเป็น

เรื่องใหญ่ แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ โดยที่จะมีการกระทำตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาแทน ซึ่งในเรื่องนี้หลาย ๆ ท่านก็เห็นว่าอำนาจค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นการเลือกสรร คณะกรรมการ การที่คณะกรรมการจำเป็นต้องรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับทางด้านธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จำเป็นเป็นอย่างยิ่ง และนอกจากนี้ในมาตรา ๒๕ ก็ยังมีเรื่องเกี่ยวกับในกรณีที่เพื่อรักษาความมั่นคงทางด้านการเงินและการพาณิชย์ และการเสริมสร้างความเชื่อถือและการยอมรับในระบบข้อมูล หรือเพื่อป้องกันความเสียหายต่อสาธารณชน คณะกรรมการนี้อาจเสนอตราพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดให้การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้อีกเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งในส่วนนี้หลายคนก็ยิ่งหนักใจ เพราะว่าเวลาเขาลงทุนเป็นร้อย ๆ พัน ๆ ล้านบาทไปแล้ว ถ้าหากว่ามีประกาศพระราชกฤษฎีกามากระทบกระเทือนต่อธุรกิจของเขา จะทำให้เขาเองก็ทำงานได้ไม่สะดวก เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาลงทุนในส่วนนี้อาจจะเป็นอุปสรรค นอกจากนี้ในหมวดที่ ๓ เกี่ยวกับคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ในมาตรา ๒๙ จะมีบางข้อความเสนอออกมาแล้วซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐเช่นเดียวกัน อย่างเช่นในมาตรา ๒๙ ซึ่งได้ให้อำนาจคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มีอำนาจหน้าที่ อย่างเช่นในข้อที่ ๒ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ -----

ซึ่งในข้อนี้กระผมเห็นว่าน่าจะเข้ากับคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ หรือ เอ็น.ไอ.ที.ซี. (NITC) ซึ่งเรียกเป็นภาษาฝรั่ง ซึ่งกระผมเองคิดว่า หลายสิ่งหลายอย่างสามารถที่จะปรับเปลี่ยนและปรับการแก้ไขได้ในขั้นกรรมาธิการ จึงได้เสนอเรื่องนี้เอาไว้เป็นเหตุเป็นผลว่า สำหรับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น ก็น่าจะทำให้เปิดการค้าได้อย่างเสรีและไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ทั้งนี้เพราะว่า ถ้าหาก จะมีคณะกรรมการขึ้นมาสักชุดหนึ่ง ควรจะเป็นหน้าที่สำหรับการให้ความสะดวก ที่จะทำให้อุทธรณ์นี้เป็นการส่งเสริมมากกว่าที่จะให้มีการควบคุม และมีการ อนุญาต มีเรื่องคำขอขึ้น อยากจะกราบเรียนท่านประธานในที่นี้ไว้ด้วย

ท่านประธานครับ มีอีก ๒ - ๓ ประเด็นเช่นเดียวกัน ซึ่งอยากจะ ผากไว้เป็นข้อพิจารณาสำหรับทางรัฐบาลไว้ด้วยก็คือว่า สำหรับกิจการทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์นั้น ในร่างฯ ของรัฐบาลให้คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีคณะกรรมการประกอบด้วย ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และรัฐมนตรีอีก ๒ ท่านเป็นกรรมการ รวมทั้งปลัดกระทรวงหลาย ๆ กระทรวง และผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ เป็นเลขานุการ ซึ่งในส่วนนี้กระผมเห็นว่า คณะกรรมการธุรกรรม ทางอิเล็กทรอนิกส์ในชุดนี้ ส่วนใหญ่มีหน้าที่งานประจำมากอยู่แล้ว อย่างเช่น ท่านนายกรัฐมนตรีมีงานที่จะต้องดูแลขอบข่ายทั่วประเทศ การมาประชุมเกี่ยวกับ กิจการธุรกรรมทางด้านอิเล็กทรอนิกส์นั้นน่าจะมีเวลาไม่มากนัก แล้วนอกจากนี้ เลขานุการซึ่งทำหน้าที่เรื่องสำคัญ ๆ ในที่ประชุมเพราะว่าเป็นผู้เสนอใน รายละเอียดนั้น ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ มีงานมากจริง ๆ งานมากจริง ๆ ก็คือว่า โดยปกติแล้วผู้อำนวยการ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ จะมีหน้าที่เสนอโครงการ ใหม่ ๆ เพื่อที่จะให้รัฐบาลนำเสนอ หลังจากโครงการนั้นเสร็จจริงเริ่มได้แล้ว จึงจะมีเจ้าหน้าที่ประจำไปทำงานต่อเนื่อง เพื่อที่จะให้โครงการเหล่านั้น ประสบผลสำเร็จ แต่ว่างานลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นค่อนข้างที่จะ เป็น งานประจำมากกว่าที่จะเป็นงานแผนงาน คิดเสร็จแล้วให้คนอื่นทำต่อเป็น ลักษณะนี้มากกว่า เพราะฉะนั้นผมเองอยากใคร่ที่จะเรียนว่า เรื่องลายมือชื่อทาง อิเล็กทรอนิกส์งานมีมาก และเป็นงานประจำส่วนใหญ่ด้วย เพราะฉะนั้นเห็นว่า งานประจำเหล่านี้ ถ้าหากฝากไว้ให้สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติเป็นผู้กระทำให้ไม่ใช่ความถนัดของเขา ความถนัดของเขาเป็นเรื่อง

การคิดโครงการใหม่ ๆ มากกว่า เพราะเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่จะจบในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกส่วนมาก แล้วถ้าเกิดเอาบุคคลเหล่านี้มาทำหน้าที่ประจำเกี่ยวกับเรื่องลายมือชื่อ ผมเห็นว่าอาจจะอยู่ได้ไม่นาน เพราะว่างานที่เขาทำจะเป็นงานที่คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ เรื่อย ๆ จะเป็นจุดที่เขาจะต้องไปเสียเวลากับงานหน้าที่ประจำเกี่ยวกับเรื่องลายมือชื่อมากกว่า อยากจะกราบเรียนไว้ด้วยว่า เรื่องนี้นั้นกระผมก็ยังเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นผมยังเห็นว่ายังมีโอกาสแก้ไขอยู่ แล้วงานทางด้านลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นอย่าเห็นว่าเป็นเรื่องเล็ก อย่าเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย เพราะว่า เกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง เกี่ยวข้องกับทุกสาขา บุคคลที่มีลายมือชื่อในเมืองไทย ๖๐ กว่าล้านคนนั้น ในอนาคตจะต้องมีลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์เช่นเดียวกัน และลายมือชื่อเหล่านี้เมื่อเป็นลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว จะสามารถประกอบกิจการธุรกรรมต่าง ๆ ได้ทุกประเภท ไม่ว่าเพื่อการค้า เพื่อการพาณิชย์ เพื่อการธนาคาร เพื่อการสาธารณสุข เพื่อการศึกษาหรือเพื่อสิ่งอื่น ๆ ได้อีกมากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่มีคณะกรรมการประจำทำหน้าที่นี้โดยตรง ผมเห็นว่าจะเกิดปัญหามากกว่า -----

เพราะฉะนั้นหากเป็นคณะกรรมการอย่างที่ได้เสนอในฉบับของรัฐบาลนั้น ด้วยเกรงว่าจะเกิดปัญหาที่จะต้องแบกรับเองงานประจำมาทำ แล้วทำให้ไม่มีเวลาทำงานในด้านกลยุทธ์ยุทธศาสตร์เกรงว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้น สิ่งที่ผมเสนอนั้นก็อยากจะขอคำอธิบายเช่นเดียวกัน แต่ถ้าหากว่าปรับเปลี่ยนที่จะมาคุยกันในขั้นการแปรญัตติของคณะกรรมการได้ ผมเห็นว่าน่าจะเหมาะสมว่าน่าจะปรับเปลี่ยนกันอย่างไรเพื่อที่จะให้ทั้งร่างพระราชบัญญัติ ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และร่างพระราชบัญญัติลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ ออกมาด้วยความเหมาะสม ก็ขอกราบเรียนท่านประธานไว้แต่เพียงเท่านี้เพื่อที่จะให้ทางรัฐบาลได้มีโอกาสพิจารณาในส่วนแนวความคิดที่กระผมและคณะรวมทั้งสมาคม และสมาพันธ์เทคโนโลยีสารสนเทศแห่งประเทศไทยด้วยขอกราบเรียนท่านประธาน เสนอไปยังทางรัฐบาลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ดอกเตอร์เจริญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่ขอฝากข้อสังเกตในเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะว่าการก่อให้เกิดความสงสัยอย่างที่ท่านดอกเตอร์บุญมาก ขอร้องที่เอ่ยชื่อ ได้ยกขึ้นมา เพราะว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ความเดิมก็คือว่าเป็นเรื่องซึ่งเตรียมมาจากศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติขึ้นมา โดยที่แรกมี ๒ ร่างด้วยกัน ร่างแรกก็คือเป็นร่างที่สนับสนุนให้มีการค้าขายผ่านอินเทอร์เน็ต เราเรียกว่า ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ร่างที่ ๒ ก็เป็นร่างที่รับรองลายมือชื่อ การทำสัญญากันโดยที่ไม่ต้องมานั่งอยู่ด้วยกัน แต่ว่ารับรองลายมือชื่อกันได้ เมื่อเอา ๒ ร่างนี้มารวมเป็นร่างเดียวกันก็ทำให้เกิดข้อวิพากษ์วิจารณ์ วงการต่าง ๆ กระผมก็ใคร่จะขอทำความเข้าใจกับท่านผู้ฟังและท่านประธาน ที่เคารพว่า เรื่องการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้ กระผมเห็นด้วยในหลักการ เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าต่อไปนั้นการทำธุรกิจระหว่างประเทศนั้นแทนที่เราจะไปซื้อไปขายกันโดยเดินทางไปต่างประเทศหรือตามร้านค้า เราก็คงไม่ต้องทำเช่นนั้น แต่ว่าในทางตรงกันข้ามเราก็ยกตัวอย่าง สมมุติว่าเราอยากจะซื้อรองเท้าสักคู่หนึ่ง จะเป็นรองเท้าในประเทศไทยหรือรองเท้าต่างประเทศก็ตาม แทนที่จะไปดูที่ร้านค้านั้น เราก็อาจจะนั่งอยู่ที่บ้านหรือที่ทำงาน โดยการเปิดคอมพิวเตอร์อยู่ ณ ที่บ้านหรือ ที่ทำงานและคอมพิวเตอร์นั้นก็จะต้องกับสายโทรศัพท์ เพื่อโยงไปยังคอมพิวเตอร์เครื่องอื่น ๆ

ทั่วโลกแล้วก็เปิดว่าต้องการซื้อรองเท้า ในจอนนั้นก็บอกว่าท่านต้องการรองเท้า
ประเภทไหนเขาจะบอกราคาให้เสร็จ ยี่ห้อไหน ขนาดเท้าไรก็จะเขียนให้เสร็จ
ถ้าต้องการรองเท้าคู่ไหนก็เพียงแต่บอกว่าต้องการรองเท้าคู่นี้ เขาก็จะถามเราว่า
เรามีบัตรเครดิต หมายเลขที่บัตรเครดิตเท้าไร เราก็แจ้งไปว่าบัตรเครดิตเท้านี้
และเขาก็จะคิดสตางค์จากบัตรเครดิตรึ้น แล้วจะเอารองเท้านั้นส่งมาให้ที่บ้านเราเลย
วิธีการนั้นเป็นวิธีการซึ่งขณะนี้เป็นการทำธุรกรรม ซึ่งแพร่หลายมากในสหรัฐอเมริกา
หรือในยุโรป และในเมืองไทยนั้นก็เริ่มที่กระทรวงพาณิชย์เริ่มสนับสนุนให้ทำ
แล้วทางกระทรวงพาณิชย์ก็เห็นว่า ต่อไปประเทศไทยนั้นจะต้องค้าขายกับต่างประเทศ
โดยที่ว่าจะลดต้นทุนในเรื่องนี้จึงสนับสนุนให้มีกฎหมายฉบับนี้ ฉะนั้นในหลายหน่วยงาน
ทางกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ก็มาร่วมกัน
ร่างกฎหมายนี้ โดยเอา ๒ กฎหมายนั้นมารวมกัน เมื่อมารวมกันอย่างนี้ก็ทำให้มี
การวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ ในมาตรา ๒๘ ที่ว่าจะมี
คณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นมา ซึ่งจะประกอบด้วย ท่านนายกรัฐมนตรี
เป็นประธาน และรัฐมนตรีอีก ๒ กระทรวงเป็นรองประธาน และอีก ๕ ปลัดกระทรวง
เป็นกรรมการและคนอื่น ๆ อีก สิ่งที่เขาถกก็คือว่า กลัวว่าต่อไปถ้าเห็นว่าการ
ค้าขายดีขึ้น เช่นเมืองไทยอาจจะสั่งซื้อสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น คนก็กลัวว่า
คณะกรรมการอันนี้จะแก้งโดยการตัดธุรกรรมบางอย่างออกไปว่าไม่ให้ประเทศไทย
ทำมาค้าขาย เพราะกลัวเงินออกนอกประเทศ อันนี้เป็นเสียงวิพากษ์วิจารณ์กัน
อย่างมาก โดยสมาคมต่าง ๆ ที่ท่านอาจารย์ดอกเตอร์บุญมากได้พูดไปแล้ว -----

เรื่องนี้ผมก็อยากจะเรียนถามทางรัฐบาลว่า ปัญหาต่าง ๆ นี้ท่านจะให้ความมั่นใจกับหน่วยงานธุรกิจได้อย่างไรว่า คณะกรรมการของท่านที่ตั้งมานั้นไม่ว่าตั้งมาเพื่อกีดกันการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ว่ามาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมการค้าให้คนไทยให้ประเทศไทยได้มีการค้าขายกับนานาประเทศมากขึ้น ส่งสินค้าจากเมืองไทยมากขึ้นด้วยการลดต้นทุน ผมอยากจะถามรัฐบาลชุดนี้ ในเรื่องนี้ประเด็นที่หนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า การรับรองลายมือชื่อผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์นั้น เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่สำหรับคนไทย แต่ว่าในต่างประเทศเขาทำกันแล้ว แต่ถ้าหากจะทำอย่างนี้ท่านจะให้ความมั่นใจได้อย่างไรว่า คนนั้นมีความเชื่อว่าลายมือชื่อนั้นเป็นลายมือชื่อซึ่งเป็นตัวจริง และเราก็จะให้การศึกษาแก่ประชาชนคนไทยได้อย่างไรบ้าง เรื่องนี้ก็อยากจะขอให้รัฐบาลเป็นผู้ตอบชี้แจงเพื่อให้ประชาชนได้มั่นใจ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือว่า เมื่อมีการประกอบธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แบบนี้ขึ้นมาแล้ว ผมเกรงว่าต่อไปนั้นธุรกรรมทางเพศผ่านอิเล็กทรอนิกส์จะเกิดขึ้น ขณะนี้แม้ว่าไม่มีกฎหมายรับรองธุรกรรมประเภทนี้ แต่เดี๋ยวนี้มีขึ้นมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเห็นว่าตามหนังสือพิมพ์นั้น มีเซ็กส์ ทัวร์ (Sex tour) เพื่อให้คนต่างประเทศมาทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้นมาทั้งไทยทั้งกัมพูชาและทั้งลาว และกลัวว่าประเทศไทยจะอยู่ในวงจรมันด้วย กระผมก็อยากจะเรียนถามรัฐบาลว่าจะหาทางป้องกันปัญหาเรื่องนี้ได้อย่างไรบ้างและอีกประการหนึ่งก็คือว่าอาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ อาจะเกิดขึ้นโดยผ่านทางธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เรื่องอย่างนี้ก็อยากจะถามว่ารัฐบาลได้มองเห็นปัญหานี้ไหม ถ้ามองเห็นปัญหาและจะแก้ไขปัญหาอย่างไร และ

ประการสุดท้ายที่อยากจะเรียนถามก็คือว่า ขณะนี้ปัญหาเรื่องอินเทอร์เน็ต เรื่องการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ต การใช้อินเทอร์เน็ตนั้นจำเป็นต้องใช้ทางด่วนสายโทรศัพท์ต้องทันสมัย และขณะนี้ปรากฏว่าการใช้อินเทอร์เน็ตหรืออินเทอร์เน็ตนั้น เชียงใหม่นั้นยังแพงมากต่างจังหวัดแพงมาก ในกรุงเทพฯ เองถ้าเปรียบเทียบกับประเทศใกล้เคียงก็ถือว่ายังแพงอยู่ เรื่องนี้รัฐบาลมีแนวทางที่จะทำอย่างไร ที่จะขยายระบบเครือข่ายโทรศัพท์อย่างไร จะใช้ระบบไฟเบอร์ ออปติกส์ (Fiber optics) อย่างไร

หรือจะมีหนทางอย่างไรที่จะสนับสนุนระบบการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ให้เจริญก้าวหน้าเทียบกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกครับ ผมขอฝากข้อสังเกตไว้
เพียงเท่านี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิชัย รัตตกุล ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจครับ และท่านพีระพันธุ์ต่อครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ ที่กระผมได้ขอให้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยลายมือชื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ของท่านบุญมากเข้ามารวมในร่างพระราชบัญญัตินี้ ผมอยากจะให้
เหตุผล เพราะกระผมไม่ได้แสดงเหตุผลเอาไว้ เพื่อจะได้เป็นบันทึก ณ ที่นี้และ
ก็จะได้ให้ผู้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติได้สบายใจ ผมอยากจะกราบเรียนว่าที่
กระผมเห็นร่างฯ ของท่านบุญมากก็ดีที่ร่างฯ ของรัฐบาลก็ดี นี่ร่างฯ ของรัฐบาล
เขียนไว้ได้เน็ดเดียวครับ เรื่องลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นี่ะครับ แต่ของดอกเตอร์
บุญมากนี้มีรายละเอียดมากเกี่ยวกับการนี้ ระบุถึงการปฏิบัติหน้าที่จนกระทั่ง
การรับรองการดำเนินการเป็นรูปกรรมการด้วย ซึ่งน่าจะร่วมกันได้ เมื่อมาดู
อันนี้แล้วท่านประธานครับ ยิ่งมาเห็นคณะกรรมการตามมาตรา ๒๕ นี้ มันก็ทำให้
ความยุ่งยากลำบากเกิดขึ้น ความก้าวหน้าในการดำเนินการตามผู้ทำโปรแกรม
(Program) ก็ดี ผู้ดำเนินการที่จะสร้างเครือข่ายก็ดีนี้มันทำได้ยาก ถ้าหากเรา
ไม่ดำเนินการระบุให้ชัดเจนในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าในเมื่อ
รัฐบาลไม่รับรองร่างพระราชบัญญัติของท่านดอกเตอร์บุญมากก็น่าจะเอามารวมได้
โดยเอามาขยายความ มิได้หมายความว่าต้องแยกออกไปโดยไม่มีเหตุผลที่กระผม
เรียนนี้ก็หมายความว่า ขั้นตอนของร่างพระราชบัญญัติที่ท่านดอกเตอร์บุญมาก
นำเสนอ นั่นแหละ เป็นเรื่องลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีเหตุผลอยู่ในนั้นพอสมควร
และในขณะที่กำลังจำกัดความของคำว่า ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ในธุรกรรม
ฉบับนี้ก็ได้พูดถึงด้วย แต่ไม่ได้พูดถึงอำนาจหน้าที่การดำเนินการวิธีการว่า
ความเจริญเติบโตในทางโปรแกรม ความก้าวหน้าในการเขียนการสร้างหรือ
การดำเนินการในการทำลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ ซึ่งจะมีความก้าวหน้า

สพ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๓๘

รจนา ๑๘/๓

มากในอนาคต ซึ่งจะมีความซับซ้อนและยังต้องเป็นบุคคลที่ดำเนินการประจำอย่างที่ทำนคอกเตอร์บุญมากกว่านี้

- ๑๘/๑

เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ามันจะเกิดประโยชน์ต่อแผ่นดินนี้ในเบื้องต้น แต่ถ้าหากไม่เสนอรายละเอียดเข้ามาร่วมกันแล้ว ความบกพร่องของร่างพระราชบัญญัตินี้ มันก็มืออยู่รำไป วันหลังก็ต้องมาแก้ไขเพิ่มเติมอีก ท่านประธานครับ ผมทนายว่า จะต้องแก้ไขเพิ่มเติมในการที่จะมาดำเนินการ กระผมเห็นว่าถ้ากรรมการ ได้พิจารณาเรื่องนี้ ถ้านำเสนอโดยแก้ไขบางมาตราหรือจะเป็นอนุมาตราเพิ่มขึ้น โดยเอารายละเอียดมาใส่ตรงนี้ได้ ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง มันจะได้จบและก็เป็นไกด์ไลน์ (Guideline) สำหรับในการดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไปได้ กระผมมีความคิดเห็นเป็นอย่างนั้น สำหรับมาตราต่าง ๆ ที่ผมเห็นในมาตรา ๖ ในเรื่องธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้ เขาบอกว่าถ้าเห็นแล้วเป็นอันว่า ห้ามมิให้ ปฏิเสธความมีผลทางกฎหมาย อันนี้หมายความว่าเปิดเสรีเลย อันนี้เป็นกฎหมาย เปิดเสรี ไม่มีข้อโต้แย้งอะไรต่ออะไรต่าง ๆ เลย พอเห็นปั๊บ ห้ามมิให้ปฏิเสธ ความมีผลทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ คำว่า คอมพิวเตอร์ หรือ อิเล็กทรอนิกส์ มันเปลี่ยนแปลงได้ ดัดแปลงแก้ไขได้ทั้งสิ้น แปลงฟอร์ม (Form) กันง่ายที่สุด เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า การดำเนินการในเรื่องอย่างนี้ต้องอย่าทำให้เสียขาดจนเกินไป มันต้องมีการพิสูจน์ทราบด้วยบางโอกาส สำหรับกรรมการที่จะดำเนินการตามกฎหมายอื่น ต้องระวังด้วยเหมือนกันว่า เราจะให้อำนาจขอบเขตได้แค่ไหนตาม (๖)

ในมาตรา ๒๙ และบางอันคณะกรรมการเสนอแนะการตราพระราชกฤษฎีกา ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็หมายถึงผู้รักษาการ คณะกรรมการเสนอให้แก่ผู้รักษาการก็เสนอไป แต่ถ้าเขียนไว้ว่าอย่างนี้เขาไม่ค่อยเขียน ท่านประธานครับ ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ กรรมการเราไม่ให้เขียน ฟอร์แมท (Format) ของมันเราไม่ค่อยทำกัน ท่านประธาน เพราะว่ากรรมการนี้ถ้าจะเสนอ ออกตราพระราชกฤษฎีกาหรือดำเนินการอันใด มีนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี รักษาการ คณะกรรมการเสนอไปและรัฐมนตรีมีหน้าที่ที่จะนำเสนอได้ตามครรลอง อยู่แล้ว ถ้าหากว่ากำหนดไว้จนละเอียดหมดเลยฟอร์แมทเราไม่ค่อยมีครับ อันนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย เกรงว่าจะทำไม่ได้ คำว่า เสนอนะ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ทำอย่างนี้เกิดรัฐบาลไม่เอา รัฐบาลบอกขณะนี้ยังไม่ได้ คณะกรรมการต้องเอาด้วย เพราะฉะนั้นการบังคับบัญชากันหรือการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล บางครั้งก็ไม่อาจกระทำได้ แต่ถ้าเขียนไว้อย่างนี้แล้วรัฐบาลต้องเอา คือบังคับ รัฐบาล ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ารัฐมนตรีผู้รักษาการจะวินิจฉัยเอง

ผู้รักษาการพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นฟอร์แมตต่าง ๆ พยายามจะเขียนเพิ่มเติม รายละเอียดเข้ามาเรื่อย ถ้าหากว่าเราปล่อยออกไปอย่างนี้มันก็เป็นอันตราย ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นแนวนโยบายแห่งรัฐมันมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่ถ้าหากเขียนกฎหมายไว้ให้โอกาสอยู่เรื่อย เมื่อตราพระราชบัญญัติอื่นใดก็ตาม ให้อำนาจกรรมการเหนือรัฐมนตรีเหนือรัฐบาลต้องดำเนินการมันก็จะลำบาก ท่านประธานครับ ผมอยากจะขอฝากข้อสังเกตเอาไว้ สำหรับกรณีที่กระผมได้นำเรียน ถ้าเป็นไปได้ ท่านประธานครับ อยากจะขอให้รัฐบาลนำข้อสังเกตนี้ และก็ให้กรรมการของรัฐบาลเข้าไปแทรกไว้เป็นอีกหมวดหนึ่งก็ได้สำหรับ ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ไม่เช่นนั้นท่านจะต้องแยกอีก ในอนาคตก็ต้องมี ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกมาเป็นอีกฉบับหนึ่งต่างหาก แต่ถ้าท่านสามารถดำเนินการ ณ วันนี้ ความสมบูรณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันจะมีขึ้น ผมขอกราบเรียนเสนอไว้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพี่ระพันธุ์ครับ

นายพี่ระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานครับ ผม พี่ระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ก่อนที่ผมจะอภิปรายในประเด็นเรื่องนี้ เพราะเป็นผู้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติด้วย ผมใคร่ขอหารือท่านประธานก่อนว่า ในการพิจารณา กฎหมายฉบับนี้แล้วเรามีเจตนาประสงค์ที่จะให้ไปบังคับใช้ เพื่อก่อให้เกิด ผลประโยชน์และก็คุ้มครองประชาชน อย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปราย ไปแล้วว่า ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มันคืออะไร ภาษาชาวบ้านเรียกกันง่าย ๆ ว่าอีคอมเมิร์ซ ปัญหาก็คือว่าธุรกรรมที่เกิดขึ้นเป็นธุรกรรมทางการค้า เป็นเรื่อง สัญญาความผูกพัน -----

แต่ประเด็นที่น่าคิดและท่านอาจารย์เจริญได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ ขอบกั
ที่เอ่ยนาม ก็คือว่าในอนาคตจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ว่าในรูปแบบปัจจุบัน
ทั้งในประเทศรวมไปถึงในต่างประเทศและระหว่างประเทศด้วยเขาชำระ
ราคากันด้วยบัตรเครดิตครับ ท่านประธาน อย่างที่ท่านอาจารย์เจริญพูดไป
เมื่อสักครู่ ปัญหา ก็คือว่าถ้าหากว่าขณะนี้เรากำลังจะออกกฎหมายธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเรียกง่าย ๆ ว่า อีคอมเมิร์ซ เพื่อรองรับการพัฒน
ระบบการซื้อขายหรือว่ารองรับการพัฒนาด้านการค้าทางด้านคอมพิวเตอร์
เพื่อให้ประหยัดทั้งเวลาทั้งต้นทุนและค่าใช้จ่าย วิธีการชำระเงินคือบัตรเครดิต
เพราะฉะนั้นที่ผมใคร่หาหรือท่านประธานก็คือว่า เราจะคุ้มครองประชาชน
ในการชำระราคาด้วยบัตรเครดิตอย่างไรครับ ในเมื่อวันนี้ประเทศไม่มี
กฎหมายเกี่ยวกับบัตรเครดิต เรามีบัตรเครดิตใช้มาในประเทศไทยเริ่มต้น
แรก ๆ ประมาณปี ๒๕๐๑ นะครับ ท่านประธาน ปีนี้ ๒๕๔๓ ๔๒ ปีครับ
มีบัตรเครดิตใช้กันมา ๔๒ ปี มาบูม (Boom) เอาช่วงประมาณปี ๒๕๑๐ กว่า ๆ
บัดนี้ยังไม่มีเลยครับ ท่านประธาน เชื้อไหมครับประเทศไทยไม่มีกฎหมาย
บัตรเครดิตใช้ และวันนี้เรากำลังจะมีกฎหมายธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
และจะคุ้มครองสิ่งที่อาจารย์ดอกเตอร์เจริญพูดไปได้อย่างไร ที่ผมกราบเรียน
ท่านประธานว่าใคร่ขอหาหรือก็คือว่า วันนี้มีร่างพระราชบัญญัติบัตรเครดิต
เรียบร้อยแล้วของพรรคประชาธิปัตย์ที่ผมเสนอร่วมกับคณะ แล้วก็ของ
พรรคชาติพัฒนาโดยท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ รองของรัฐบาลครับ ท่านประธาน
ผมใคร่ขอหาหรือท่านประธานก่อนจะอภิปรายเนื้อหาว่า ขอสอบถามครับว่า
เมื่อไรรัฐบาลจะเสนอร่างฯ ได้ครับ เพราะว่าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
ที่เราพิจารณาอยู่นี้นะครับ ท่านประธาน ไม่มีทางล้มฤทธิ์ผลหรอกครับ
เรากำลังจะสร้างอีกหนึ่งธุรกรรมให้คนถูกโกงครับ ท่านประธาน ที่ผมพูด
เช่นนี้ก็อย่างที่อาจารย์เจริญ ขอบกัเอ่ยนามอีกครั้งก็คือว่า เวลาเรา
ซื้อขายในคอมพิวเตอร์เขาให้ระบุเลขบัตรเครดิต ถ้าหากว่าผมถูกขโมยไป
ใครไปซื้อขายธุรกรรมกันแล้วก็คีย์ (Key) ไปเอาเบอร์บัตรเครดิตของผม
ของท่านประธานไปส่งไปธุรกรรมเกิดแล้วครับ เรากำลังก่อให้เกิดกฎหมายว่า
ให้ธุรกรรมนั้นผูกพันมีผลทางกฎหมาย เมื่อมีผลทางกฎหมายเขาเชื่อบัตรเครดิต
ถูกต้องเขาจะไปรู้ได้อย่างไรครับ ผู้รับอีกข้างหนึ่งว่าคนที่คีย์อีกข้างหนึ่งคือ
หน้าตาของผมหรือท่านประธานหรือไม่ แต่เลขมันถูกครับ ปรากฏว่าถูกชำระ

เมื่อไรรัฐบาลจะเสนอได้ ผมทราบว่าเวลานี้ร่างฯ ของรัฐบาลผ่าน ครม. ซึ่งทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังท่านก็คืนะครับ ท่านพยายามจะเร่งรัด เรื่องนี้อยู่ ทางรัฐบาลก็เร่งรัดอยู่ แต่ปัญหาคือว่ายังติดอยู่ที่กฤษฎีกาครับ เท่าที่ผมทราบ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก่อนที่จะผมจะอภิปรายผมใคร่ขอหารือ ท่านประธานช่วยสอบถามให้ผมก่อนได้ไหมครับว่า รัฐบาลจะเป็นโดยกระทรวง การคลังอะไรก็แล้วแต่จะเร่งรัดกฤษฎีกาให้เสนอกฎหมายนี้เข้าสภาได้หรือยัง ร่างฯ ของสมาชิกอีก ๒ ร่าง จะได้เข้ามาพิจารณาแล้วก็จะได้ใช้ไป พร้อม ๆ กับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้แหละครับ ท่านประธาน ผมใคร่ขอ สอบถามเบื้องต้นแค่นี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมตอบขอหารือก่อนนะครับ ผมเรียนท่านอภิปรายในเรื่อง ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ก่อน แล้วผมจะไปถามรัฐบาลให้ นะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน ให้ผมอภิปรายต่อไปเลยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าอย่างนั้น ผมก็ต้องขออภิปรายในกฎหมายฉบับนี้ก่อนไปเลย กราบเรียนท่านประธานครับว่า ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์คืออะไรครับ อีคอมเมิร์ซ ที่ผมบอกแล้ว วันนี้ หรือยังครับ มีแล้วครับ ถึงวันนี้เราไม่มีกฎหมายฉบับนี้ก็มีใช้แล้ว เพียงแต่ว่า มันยังไม่แพร่หลายในประเทศไทย แต่วันนี้แพร่หลายแล้วในต่างประเทศ แต่ว่าถ้าพูดอย่างนั้นเสียก็เดี๋ยวก็ไม่ถูกครับ ท่านประธาน เพราะว่าวันนี้ แพร่หลายแล้วเหมือนกันในประเทศไทย แต่เป็นการแพร่หลายระหว่างคนที่ ทำธุรกรรมทางนี้ในเมืองไทยกับต่างประเทศครับ คือหมายความว่าเข้าไป ในระบบอินเทอร์เน็ต แล้วก็ซื้อสินค้าอย่างที่เราอาจารย์ดอกเตอร์เจริญท่านได้กรุณา ชี้แจงเมื่อสักครู่ นะครับ แต่เรากำลังซื้อสินค้ากับผู้ขายที่อยู่อีกฝั่งหนึ่งอาจจะ เป็นที่อเมริกาหรือยุโรปหรือแม้แต่ในทวีปเอเชียเช่นเดียวกับเรา เราอยู่ในนี้ นะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้เกิดแล้วครับ เว็บไซต์ที่ฮิตมาก ๆ ก็มีอย่างเช่น อีเบย์ (Ebay) เวิลด์ไวด์เว็บ ดอต อีเบย์ ดอต คอม (World Wide Web.ebay.com) เป็นต้น ท่านประธานไปดูในนั้นนะครับ

ปัญหาก็เกิดขึ้นก็คือว่าสำหรับในประเทศไทยมันต่างกับต่างประเทศตรงไหน
ต่างกันตรงที่ในประเทศต่าง ๆ อย่างเช่น ในยุโรปหรือในอเมริกา
หรือบางประเทศในเอเชียเขามีกฎหมายเรียบร้อยแล้ว กฎหมายที่ว่านี้ไม่ได้
จำเป็นต้องเรียกว่าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ปัญหาที่เขาคิดก็คือว่าธุรกรรม
ตรงนี้มันต้องเคยเกิดขึ้นใหม่ในโลกนี้เลยครับ เมื่อก่อนเราทำนิติกรรมซื้อขายกัน
ตามหลักทั่วไปเขามีอยู่ ๒ อย่าง ทำเป็นหนังสือหรือไม่ทำ ทำเป็นหนังสือ
ใช้ไหมครับก็ใช้หลักฐาน เช่น สัญญาซื้อขายรถยนต์ สัญญาซื้อขายที่ดิน นั่นแหละ
ก็คือธุรกรรม -----

เพียงแต่ว่าเวลานี้ วันนี้เราจะทำธุรกรรมนั้นในคอมพิวเตอร์ ธุรกรรมตรงนั้นก็คือว่าเมื่อทำมาเสร็จแล้วจะพิสูจน์ได้อย่างไรครับ ท่านประธานเองก็เป็นทนายความ ลายมือชื่อใช้ไหมครับ คนที่ลงลายมือชื่อจะพิสูจน์ว่านั่นละครับคุณเป็นคนลงนามในสัญญา เมื่อคุณลงนามในสัญญา ข้อตกลงในสัญญามันบอกแล้วผมตกลงชื่อ ท่านตกลงขาย ก็คือเจตนาถูกต้องตรงกัน ก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ผูกพันเป็นสัญญา นิติกรรมอีกประเภทหนึ่งก็คือไม่ต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษรไม่ต้องเป็นหนังสือ คำเสนอคำสนองตรงกันก็ถือว่าก่อให้เกิดนิติสัมพันธ์ ตรงนั้นก็มีกฎหมายรองรับ แต่อีกคอมเมิร์ซหรือว่าธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่ว่ามันไม่มีเลย เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่าปัญหาที่เราจะต้องมาคำนึงถึง ไม่ใช่บอกให้เกิดพระราชบัญญัติอีคอมเมิร์ซหรือพระราชบัญญัติธุรกิจทางการค้า ทางพาณิชย์หรือว่าทางอิเล็กทรอนิกส์ ปัญหาคือว่าเมื่อมันเกิดแล้ว ประการที่ ๑ จะให้มามีผลผูกพันกันอย่างไรครับทางกฎหมาย ปัญหาที่ ๒ ก็คือว่า จะพิสูจน์ความผูกพันกันอย่างไร ส่วนปัญหาที่ ๓ ก็คือว่า เราจะพัฒนาระบบการค้ารูปแบบนี้กันไปได้อย่างไร ถ้าท่านประธานเห็นอย่างนี้จะเห็นได้ชัดว่า ภารกิจหลักของ ๓ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเดียว หรือว่ากระทรวงพาณิชย์กระทรวงเดียว แต่ทั้งหมดนี้คือภารกิจหลักของ ๓ กระทรวงครับ เรื่องของการบังคับใช้กฎหมายนี้ เรื่องของการพิสูจน์พยานหลักฐาน เรื่องของความผูกพันในธุรกรรมที่ว่าเป็นเรื่องของกระทรวงยุติธรรมครับ เป็นเรื่องที่ว่า การรับฟังพยานหลักฐานของศาลจะฟังกันอย่างไร หลักตรงนี้จะขยายหลักกฎหมายแพ่งว่าด้วยนิติกรรมสัญญาให้มันผูกพันกันได้อย่างไร นี่เป็นเรื่องของกระทรวงยุติธรรม ส่วนเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ก็คือทำอย่างไรจะให้ระบบการค้าธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ว่ามันมีการพัฒนาเจริญเติบโตขยายกันมากขึ้น จะได้มีการทำการค้ารูปแบบใหม่ เป็นการส่งเสริมการพาณิชย์ ส่วนหน้าที่ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมก็คือ ทำอย่างไรจะให้ระบบอีคอมเมิร์ซที่ว่ามันมีการพัฒนาระบบอย่างที่ได้มีการพูดกันว่า จะพัฒนาระบบเครือข่ายมาอย่างไร โทรคมนาคมต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง โพรไวด์ เซอร์วิส (Provide service) ในด้านของสายโทรศัพท์อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่าเรื่องทั้งหมดไม่ใช่เรื่องเล็ก เพราะฉะนั้นความเป็นจริงแล้วกฎหมายฉบับเดียวไม่พอ แต่ยังดีกว่า

ไม่มีเลย ท่านประธานครับ วันนี้เราเริ่มต้นตรงนี้ เพราะฉะนั้น
สิ่งที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปประการแรกก็คือว่า เราจะให้มันมี
ผลผูกพันกันอย่างไร เราเข้าไปนั่งในคอมพิวเตอร์ครับ ต่อหน้าคอมพิวเตอร์
เปิดสวิทช์ เปิดออน (On) กดแป้น มาแล้วครับ เข้าเว็บไซต์ ท่านประธาน
อยากซื้ออะไรครับ อยากซื้อรถยนต์ กดเลยครับ ออโตโมบิล (Automobile)
มาแล้วครับรถยนต์ ท่านประธานอยากจะซื้อรองเท้าอย่างที่ท่านอาจารย์
ดอกเตอร์เจริญว่าก็มาแล้วครับ เมื่อท่านประธานเข้าไปปัญหาก็คือว่า
มันมี ๒ รูปแบบ รูปแบบที่ ๑ ก็คือเว็บไซต์ที่ท่านประธานต้องเป็นสมาชิกครับ
กับรูปแบบที่ ๒ คือเว็บไซต์ส่วนตัว ผมอาจจะเปิดของผมเอง ผมจะขายของ
ที่บ้านผม ของเก่าไม่ใช่แล้ว หรือผมอาจจะเปิดเป็นเว็บไซต์ที่ต้องเป็นสมาชิก
เป็นสมาชิกละไม่ยากครับ เขาต้องให้ทุกคนยอมรับข้อตกลงเงื่อนไขก่อน
แบบส่วนตัวนี้ยากหน่อย ไม่รู้ใครจะมาเป็นลูกค้า แต่ว่าที่เหมือนกันก็คือว่า
คนซื้อก็ค่อยเข้าไปครับ ค่อยอะไร ท่านประธานครับ อันดับแรกก็ต้องกำหนดว่า
ตัวเองเป็นใคร เพราะฉะนั้นตรงนี้ละครับคือปัญหาที่พูดกันเมื่อกี้ ลายมือชื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ คำว่า ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตรงนี้ จริง ๆ แล้วผมไม่อยาก
ให้เกิดความสับสน เพราะพูดอย่างนี้หลายคนเคยมาถามผมเหมือนกันครับว่า
จะเซ็นกันอย่างไรลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพราะเราไปเรียกว่าลายมือชื่อ
เคยแต่ที่เขียนท่านประธานว่า เวลาทำสัญญาซื้อขายรถยนต์ สัญญาซื้อขายที่ดิน
ท่านประธานเคยลงนาม นั้นละครับคือลายมือชื่อท่านประธาน ถ้าเขียนตัวสะกด
เขาไม่ได้เรียกลายมือชื่อ เพราะฉะนั้นลายมือชื่อคือลายเซ็น ปัญหาพอเราไปบอก
ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์คนเขานึกว่าไปเซ็นชื่อในจอคอมพิวเตอร์ ถามว่า
วันนี้มีไหม มีแล้วครับ ท่านประธานคงเคยเห็นคอมพิวเตอร์เล็ก ๆ พกพา
เขียนอะไรก็ได้เป็นลายมือ แต่มันต่างกันตรงที่ว่าพิสูจน์ไม่ได้ พิสูจน์ไม่ได้
เพราะว่าลายมือชื่อจริง ๆ ในระบบที่เขียนในกระดาษ กองพิสูจน์หลักฐาน
เขามีวิธีพิสูจน์ว่าเส้นหนึ่งเส้นเบานั้นละของใคร ท่านประธานมาเขียนชื่อ
พระพันธุ์ ก็ไม่มีทางเหมือน เพราะว่ามันน้ำหนักเส้นของท่านประธานกับผม
ไม่เหมือนกัน ตรงนี้ละครับคือสิ่งที่พิสูจน์ เพราะฉะนั้นถึงแม้จะเซ็นได้จริง
ในระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งเวลานี้มีแบบฉบับกระเป๋าทักพาแล้วละครับ แต่มันพิสูจน์
ไม่ได้ครับ เพราะมันไม่มีปรากฏน้ำหนัก แต่ว่าในระบบของอิเล็กทรอนิกส์

ที่เรียกว่า อีคอมเมิร์ซ จริง ๆ มันไม่ใช่ครับ เวลานี้ยังไม่มีระบบที่ว่า
เซ็นลายมือชื่อ ปัญหาเวลาท่านประธานจะซื้อเขาบอกเลยครับว่า นายโสภณ
เพชรสว่าง ต้องคีย์ก่อนครับว่าจะเรียกตัวเองเป็นพาสเวิร์ด (Password)
ว่าอะไร -----

ท่านโฆษณาก็ใส่ชื่อของท่าน เอาชื่อลูก ชื่ออะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อไรไม่มีชื่อพวกนี้มาจะใส่ชื่อโฆษณ เพชรสว่าง ไม่ได้ครับ ตรงนี้ละครับคือสิ่งที่ต้องพิสูจน์ เพราะฉะนั้นลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ณ ขณะนี้ ผมคิดว่าตรงนี้คือที่บอกว่า จะพิสูจน์อย่างไร ข้อแรกนะครับ ผูกพันกันอย่างไร ข้อที่ ๒ เมื่อผูกพันแล้ว พิสูจน์ได้อย่างไรว่าคนนี้เป็นคนเข้าไปทำก่อให้เกิดความผูกพัน ส่วนข้อที่ ๓ จะพัฒนาระบบนี้อย่างไร ในกฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าเราได้สร้างรูปแบบทั้ง ๓ อย่าง เอาไว้เป็นเบื้องต้น รูปแบบแรกคือว่าจะผูกพันกันอย่างไร ประเด็นตรงนี้ผมอยาก กราบเรียนท่านประธานครับว่า ในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติ ผมขอใช้ของ รัฐบาลถึงแม้จะเสนอร่างฯ ของพรรคประชาธิปัตย์ร่วมกับ ดอกเตอร์บุญมาก แต่ผมคิดว่าเราก็ต้องใช้ร่างฯ รัฐบาลเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงอยากจะขออภิปราย ในร่างฯ ของรัฐบาลว่า ในมาตรา ๖ บอกว่า ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลทางกฎหมาย ของข้อความเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ผมคิดว่า เจตนาที่แท้จริงตรงนี้คืออะไรครับ คือไม่ให้ปฏิเสธความผูกพัน แต่ถ้าหาก เราใช้คำกว้าง ๆ ว่า ห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลทางกฎหมาย มันตอบไม่ถูกครับ ท่านประธานว่า ผลทางกฎหมาย คืออะไร เพราะความมีผลทางกฎหมายเบอะครับ เบอะและกว้างขวางมาก แต่เจตนารมณ์ที่แท้จริงผมคิดว่าตรงนี้น่าจะหมายถึงว่า อย่างปฏิเสธความผูกพันทางกฎหมาย เพียงเพราะว่ามันอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ เป็นระบบอิเล็กทรอนิกส์ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นตัวอย่าง ไม่อยากจะเสียเวลาของสภามาก คือเป็นตัวอย่างว่าเจตนาถูกต้องครับ ถ้อยคำรายละเอียดต้องปรับให้ชัดเจน

ประการต่อไปก็คือว่า เมื่อผูกพันครับ ท่านประธานจะพิสูจน์กันอย่างไร การพิสูจน์แน่นอนครับเวลามีปัญหาเกิดขึ้นคงไม่ต้องไปฟ้องกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ผมต้องไปฟ้องศาล ผมไม่ไปฟ้องกระทรวงยุติธรรมเพราะในอนาคตก็แยกกับศาล ผมไม่ไปฟ้องกระทรวงพาณิชย์เพราะผมไม่ได้ไปจดทะเบียนการค้า แต่ผมต้องการ พิสูจน์ผูกพันว่าในการซื้อขายรายนี้เกิดขึ้นแล้ว มีผลสมบูรณ์ผูกพันกันแล้ว พิสูจน์ อย่างไรครับท่านประธาน พิสูจน์ก็คือว่าต้องเอาหลักฐานไปให้ศาลดูครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องของกฎหมายวิธีสบัญญัติเสียแล้ว หรือวิธีพิจารณาความ ไม่ใช่งกฎหมายในรูปของกฎหมายสารบัญญัติที่เป็นเนื้อหาสาระว่าจะผูกพันกัน อย่างไรแล้ว เป็นเรื่องของสบัญญัติแล้วว่าจะเขียนอย่างไรให้ศาลเอาตรงนี้ ไปฟังเป็นพยานในศาลได้ เขียนอย่างไรให้เอาข้อมูลทั้งหมดนี้ให้ทนายความโจทก์

เอาไปสู้คดีในศาลพิสูจน์ว่าจำเลยนี้ซื้อจริง จะทำอย่างไรให้จำเลยที่ถูกกล่าว
ถูกระบุชื่อโดยไม่รู้ตัวเอาไปพิสูจน์สู้คดีได้ว่าฉันไม่ได้เป็นคนซื้อ นาย ก นาย ข
เอาชื่อฉันไปใส่ เอาเบอร์บัตรเครดิตฉันไปใส่เอง ตรงนี้จะครบคือเรื่องของสนับผู้
ที่ต้องอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ ปัญหาก็คือว่าท่านประธานคงทราบดีว่าเวลานี้
ศาลเขาว่าอย่างไรครับ การรับฟังพยานหลักฐานมี ๓ อย่างเท่านั้น พยานเอกสาร
พยานวัตถุและพยานบุคคล ปัญหาคือว่าเราจะเสนอข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานอะไร
ถ้าเราเสนอข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานที่เรียกว่า เป็นพยานเอกสาร
ก็แปลว่าต้องถ่ายทอดข้อมูลจากคอมพิวเตอร์หรือฮาร์ดดิสก์ (Hard disk)
มาเป็นกระดาษแล้วบอกนี่ละ เป็นพยานเอกสารก็เกิดปัญหาอีก เพราะศาลบอก
นี่ไม่ใช่ต้นฉบับ ถ้าบอกว่าส่งให้ลักษณะของวัตถุพยาน ศาลบอกเอาอะไรมาให้ฉันดู
แผ่นพลาสติกแบบ ๆ กลม ๆ นี่คือฮาร์ดดิสก์ การพิสูจน์พยานวัตถุคือดูว่า
วัตถุนี้รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร แล้วก็ไม่ใช่พยานบุคคล ฉะนั้นปัญหาก็คือว่า
ต้องเขียนมาให้ชัดเจนว่าเราจะนำเสนอศาลในรูปแบบอะไร หรือจะเป็นรูปแบบ
ของพยานหลักฐานรูปแบบใหม่ต้องให้ชัดเจน แล้วเมื่อไปถึงศาลแล้ว ท่านประธานครับ
จะดูอย่างไรครับ จะพิสูจน์กันอย่างไร จะพิสูจน์กันอย่างไรว่าข้อมูลที่ได้มา
ไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ศาลเชื่อถือ ท่านประธานคงจะนึกออกว่า การส่ง
พยานหลักฐานให้ศาลดูที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นกระดาษ เขาดูเนื้อหาสาระ
ศาลบอกว่าอย่างไรท่านประธาน บอกว่าต้องดูต้นฉบับ ต้องส่งต้นฉบับมาให้ดู
ถ้าใครไม่ส่งต้นฉบับมาฉันไม่ฟังทั้งนั้น เพราะเป็นสำเนาไปฟังได้อย่างไร
จริงเท็จมีการแก้ไข ขูดลบก็ไม่รู้ นี่ปัญหาก็เกิดครับท่านประธาน เกิดเพราะว่า
ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่ว่ามันอยู่ในคอมพิวเตอร์ เก็บอยู่ในฮาร์ดดิสก์บ้าง อยู่ใน
ฟลอปปีดิสก์ (Floppy disk) เยอะไปหมด ผมก็เรียกไม่ค่อยจะถูก แต่ปัญหา
ก็คือว่าแก้ไขได้ทุกวัน เปลี่ยนได้ทุกวัน และที่สำคัญคือเมื่อมันเปลี่ยน มันแก้แล้ว
พิสูจน์กันลำบากด้วยคือว่าที่โซ่วศาลวันนี้จะทำอย่างไร

ปัญหาที่สำคัญอีกอันคือว่า เมื่อส่งไปแล้วครับท่านประธาน สมมุติว่า
เราไปก๊อปปี้มาแล้ว ส่งให้ศาลดูเป็นพยานหลักฐานถึงแม้เราเขียนให้แล้ว
ปัญหาคือว่าเมื่อพยานหลักฐานชิ้นนี้ไปอยู่ในความครอบครองของตำรวจในชั้นสอบสวน
ถ้ามีการสู้คดีกันในทางอาญาหรือไปอยู่ในชั้นศาล สิ่งนี้มันหลุดมือของผู้ขาย
เอาเป็นว่าของผู้ขายจะไปพิสูจน์ฟ้องผู้ซื้อไปแล้ว มันจะมีอะไรมาเป็นกรอบพิสูจน์
หรือเป็นกรอบในการคุ้มครองทั้งตัวพยานนั่นเอง ตัวผู้ซื้อที่ถูกกล่าวอ้าง หรือตัว

ผู้ขายที่สุจริตว่า เมื่ออยู่ในความครอบครองของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง
ไม่มีการหยิบแผ่นนี้ไปแล้วไปใส่เครื่องแล้วไปแก้ไขใหม่ -----

เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าจะต้องเขียนให้ชัดเจนว่า เราจะป้องกัน
สิ่งเหล่านี้อย่างไร เป็นกรอบอย่างไร แต่ที่ผมเห็นในประเด็นที่เขียนแก้ไข
คราว ๆ นะครับ ในมาตรา ๙ บอกว่า ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้นำเสนอ
หรือเก็บรักษาข้อความใดในรูปของเอกสารต้นฉบับ เห็นไหมครับท่านประธาน
ตรงนี้เริ่มยอมรับหลักของศาลแล้วครับว่าเอกสารต้นฉบับ ถ้าได้นำเสนอ
หรือเก็บรักษาในรูปข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า
ได้มีการนำเสนอหรือเก็บรักษาเอกสารหรือข้อความตามกฎหมายแล้ว ก็คือ
ให้ถือว่าถ้าเก็บตามแบบนี้ (๑) (๒) ให้ถือว่านี่แหละเป็นเอกสารต้นฉบับ
เห็นไหมครับท่านประธาน เพื่อประโยชน์ในการที่จะนำไปสู่การพิสูจน์หลักฐาน
ในชั้นศาลหรือนำเสนอศาล ปัญหาก็คือว่าเขาบอกวิธีการไว้ครับว่า จะเป็น
ต้นฉบับตามมาตรา ๙ ได้ ต้องทำตาม (๑) หรือ (๒) ก่อน ถ้าไม่ทำตาม (๑)
หรือ (๒) แปลว่ายังไม่เข้าเงื่อนไข เมื่อยังไม่เข้าเงื่อนไขบอกยังไม่เป็นต้นฉบับ
ที่นี้พอมามาตรา ๑๐ ท่านประธาน บอกว่า ห้ามมิให้ปฏิเสธการรับฟังข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐาน เพียงเพราะเหตุว่าเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
หรือไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ ถ้าเราจะยอมรับว่าให้ฟังเถอะ ถึงแม้เป็นข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ อย่าไปปฏิเสธการเป็นหลักฐาน เราไปใช้หลักทำไมละครับว่า
อย่าไปถือว่ามีไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ เพราะว่าเราไปสร้างหลักเอกสารต้นฉบับ
ไว้แล้วในมาตรา ๙ ว่า ถ้าทำแบบนี้ถือว่าเป็นเอกสารต้นฉบับ ก็แปลว่าถึงแม้
ไม่ทำตามมาตรา ๙ ก็ไม่ใช่เอกสารต้นฉบับ แต่ห้ามปฏิเสธการรับฟังพยาน
หลักฐาน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ครับ ท่านประธาน เป็นรายละเอียดที่คิดว่า
ต้องไปปรับปรุงกันขึ้นในชั้นกรรมาธิการ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และไม่เกิดการ
ลูบโหล (Loophole) เป็นช่วงโหว่ช่องว่างกฎหมาย ว่าเวลาเอากฎหมาย
ไปใช้ ท้ายที่สุดแทนที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาอย่างที่เราทุกคนพูดกลับไปสร้างปัญหา
แล้วก็ยิ่งทำให้เกิดปัญหาในการพิสูจน์หลักฐาน เกิดปัญหาในการที่จะบังคับคดี
เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมใคร่กราบเรียนท่านประธาน

ส่วนอีกประเด็นสุดท้ายครับ คือเรื่องลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์
ซึ่งบางท่านบอกให้หยิบมาพิจารณากัน ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าในชั้นกรรมาธิการ
ฝากท่านรัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งรัฐมนตรีว่าการฯ และรัฐมนตรีช่วยฯ
ผมเข้าใจว่าท่านต้องเข้าไปเป็นกรรมาธิการ ก็คือว่าปัญหาเรื่องลายมือชื่อ
อิเล็กทรอนิกส์ มันไม่ได้เป็นปัญหาเรื่องของการมาพิสูจน์ว่าลายมือชื่อ

เพราะมันไม่มีการเซ็นจริงครับ มันไม่ได้เป็นลายมือชื่อแบบลายเซ็นในเอกสาร มันไม่ได้เซ็นบนจอคอมพิวเตอร์ มันเป็นหลักฐานว่าการที่ลงนามหรือใช้ชื่ออะไรตรงนั้นแหละ จะพิสูจน์กันได้อย่างไรว่าเป็นของผมนจริง เป็นของท่านประธานจริง เพราะฉะนั้นตรงนี้ไม่ใช่เรื่องของลายมือ จริง ๆ แล้วเรียกก็ได้ครับลายมือชื่อ แต่เป็นเรื่องของการพิสูจน์ กระบวนการพิสูจน์ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถึงแม้จะไม่ได้มีการเสนอกฎหมายฉบับหนึ่ง ผมคิดว่าในชั้นกรรมาธิการสามารถนำเรื่องเหล่านี้มาพิจารณาประกอบ และก็สามารถใส่ลงไปได้ ถ้าเห็นว่าจะทำให้กฎหมายสมบูรณ์ขึ้น การพัฒนาระบบนี้สมบูรณ์ขึ้น และก็จะสามารถช่วยให้เราประหยัดเงินตราต่างประเทศ เพราะถ้าหากเราสามารถทำการค้าเป็นรูปแบบนี้ได้ ไม่ใช่เราส่งไปขายเมืองนอก เราไปซื้อเมืองนอกอย่างกับปัจจุบันแล้วครับ สินค้าไทยหลายประเภทครับ จะสามารถอยู่ในอินเทอร์เน็ต แล้วก็ยังสามารถเสนอขายผ่านอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมก็ใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี และผ่านไปยังคณะกรรมการ ท่านประธานอย่าลืมถามกระทรวงการคลัง หรือรัฐบาลให้ผมด้วยนะครับว่าเสร็จแล้วผ่านกฎหมายนี้ ผมจะถูกโกงบัตรเครดิตผมไหมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่ลืมครับ ท่านเรวัต เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นับว่า
เป็นกฎหมายใหม่ครับ จริง ๆ แล้วต้องยอมรับว่าความเจริญในเรื่องการสื่อสาร
ทางอิเล็กทรอนิกส์ก้าวหน้าไปมากในโลกนี้ ประเทศไทยก็มีความจำเป็น
ที่จะต้องให้เจริญก้าวหน้าตามทันโลกเขาไป จึงต้องออกกฎหมายมารองรับ
ในกิจกรรมต่าง ๆ ในเรื่องของอิเล็กทรอนิกส์ แต่เท่าที่ผมฟังท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านบุญมากก็ดี
ท่านดอกเตอร์พีระพันธุ์ก็ดี ฟังแล้วก็มีความสงสัยในหลาย ๆ เรื่อง
หลายประการด้วยกัน

ในประการแรก การที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้ไปรองรับในเรื่องของ
การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ แล้วก็การลงลายมือชื่อด้วย ซึ่งจะต้องมี
หลาย ๆ ฝ่าย หลายหน่วยงานด้วยกัน ผมเองไม่ทราบว่าในหน่วยงานต่าง ๆ
เหล่านี้เรามีความพร้อมหรือยัง ในการที่จะรองรับในกฎหมายฉบับนี้
นั้นประการที่ ๑

ในอีกประการหนึ่ง เท่าที่ได้ทราบว่ากฎหมายฉบับนี้จริง ๆ แล้ว
ก็อยู่ในระหว่างการพิจารณาของการค้าระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในสหประชาชาติ เขากำลังร่างกันอยู่ ก็ไม่ทราบว่ากฎหมายของเราที่จะร่างนี้
จะเป็นไปตามอย่างนั้นไหม ถ้าสมมุติว่าของเขาออกมาแล้วไม่เหมือนกับของเรา
จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายอีกหรือไม่ แก้ไขกฎหมายอีกไหม อย่างที่
ท่านผู้มีเกียรติได้สงสัยกันอยู่ นั้นก็อีกประการหนึ่ง

ในอีกประการหนึ่ง ก็ยังไม่เห็นว่ามีหน่วยงานไหนที่จะรองรับ
กฎหมายฉบับนี้ มีเป็นเพียงแต่เป็นไปในรูปของคณะกรรมการเท่านั้น ซึ่งก็จะ
เกิดปัญหา เกิดปัญหาอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้เป็นห่วงกันว่า ในเรื่องของ
การพิจารณาของศาล เพราะว่าหลักกฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐานนั้น
ศาลก็จะรับฟังแต่ต้นฉบับเท่านั้น แม้ว่าจะแก้ไขในกฎหมายว่ามีต้นฉบับก็ตาม
ก็ต้องมีหน่วยงานที่รองรับเพื่อพิสูจน์ลายมือชื่อ อย่างนี้เป็นต้น จริง ๆ แล้ว
ในเรื่องของธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้เป็นกิจกรรมที่ไร้พรมแดน กระผม
จึงเห็นว่าในร่างฯ ของท่านดอกเตอร์บุญมากซึ่งได้แยกออกจากกัน
การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แยกออกจากการลงลายมือชื่อเสีย ผมว่า

น่าจะถูกต้องกว่า ผมจึงเห็นด้วยว่าถ้าหากว่าในการที่จะมารวมกันนี้จะเกิด
ปัญหามากมายอย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้ว ก็น่าที่จะแยกกันออกไปเสีย
เพื่อรอครับ เพื่อรอว่าในโลกนั้นเขาได้พิสูจน์แล้ว เขาได้ร่างกฎหมาย
เป็นที่ยอมรับกันทั้งโลกแล้ว ใช้กันแล้ว แล้วเราก็นำมาใช้ให้เหมือนเขา
ใช้กันทั่วทั้งโลก อย่างนี้กระผมคิดว่ามันน่าจะถูกต้อง ผมก็มีความเห็นแค่นี้ครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์เชิญครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
กระผมเห็นด้วยกับที่ทางรัฐบาลและทางดอกเตอร์บุญมากและคณะได้
ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ผมเองได้ศึกษาและอ่านในร่างของคณะรัฐมนตรี
ผมเห็นว่ามีส่วนประเด็นซึ่งผมเป็นห่วงอยู่เพียงเล็กน้อยที่จะฝากท่านประธาน
ไปยังคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นมาในการพิจารณา ในมาตรา ๑๕ ได้พูดถึงว่า
ในกรณี ผมจะยกตัวอย่างถ้ามีการสั่งซื้อสินค้าผ่านจอภาพคอมพิวเตอร์นี้แล้ว
โดยใช้ระบบอีคอมเมิร์ซนี้ มีข้อความในวรรคหนึ่ง (๒) ว่า บุคคลใดก็ตาม
ได้ล่วงรู้โดยอาศัยความล้มพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับผู้ส่งข้อมูล พุดง่าย ๆ
เอาความลับหรือโค้ด (Code) ของผู้ส่งชื่อนั้นไปกระทำการแทน ลักษณะนี้
อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายได้ -----

ข้อความอย่างนี้ผมอยากจะฝากคณะกรรมการว่าขอให้ได้พิจารณาและแก้ไขให้รอบคอบรัดกุมในส่วนนี้ด้วย เพราะว่าเหตุการณ์อย่างนี้ถ้าเกิดขึ้นแล้วจะสร้างความเสียหายต่อระบบการค้า แล้วก็คำพูดใน (๒) ของมาตรา ๑๕ คำที่ว่า หากผู้รับข้อมูลได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร ในกรณีที่ไม่ล่วงรู้มาได้ดำเนินการซื้อขายไปแล้ว มีการส่งสินค้าไปแล้ว แต่ผู้ส่งสินค้าไม่ใช้ความระมัดระวังพอสมควร อันนี้ก็เกิดความเสียหายได้ คำพูดอย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะมีการแก้ไขปรับปรุงนะครับ ส่วนในด้านลายเซ็นคอมพิวเตอร์นั้นผมคิดว่าด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ แล้วก็ด้วยความรู้ความสามารถของนักโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทั้งหลายแล้ว การที่จะมาปลอมลายเซ็นนั้นคงจะกระทำได้ยาก เพราะผมเชื่อว่ากระทรวงวิทยาศาสตร์ มีนักวิทยาศาสตร์ นักวิชาการที่มีความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการที่จะออกรหัสลับให้แก่ลายเซ็นต่าง ๆ สำหรับผู้ประกอบการที่จะมาลงทะเบียนในระบบค้าขายผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านี้ะครับ

ประเด็นสุดท้ายท่านประธานครับ ผมเป็นห่วงอย่างนี้ครับว่าในการซื้อขายข้ามชาติซึ่งปัจจุบันนี้ต่างชาติก็นิยมใช้กัน ประชาชนในต่างชาตินั้นต่างประเทศนั้นมีความซื่อสัตย์มากกว่าที่บ้านเราเป็นอยู่ในขณะนี้ะครับ ลูกเล่นเขาไม่ได้มากมายเหมือนคนของเรา เพราะฉะนั้นผมเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้จะครอบคลุมอย่างไรบ้างกับการซื้อขายกับต่างชาติเขา อยากจะฝากกรรมการ ฝากคณะรัฐมนตรีไว้ด้วยนะครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงนะครับ เชิญครับ

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อาทิตย์ อุไรรัตน์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านได้เสนอความเห็นเป็นข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เป็นข้อคิดเห็นที่สร้างสรรค์แล้วก็ควรจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการในการที่จะรับทุก ๆ ข้อไปพิจารณา ถึงแม้ว่าทางรัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายรวมกันมาเป็นฉบับเดียวก็ตาม แล้วก็ให้มีแนวคิดที่เสนอมา แต่ว่าเรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องซึ่งเนื่องจาก

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ของประเทศ แนวคิดนั้นยังมีอยู่หลายแนว รัฐบาลคิดว่าในแนวทางนี้เป็นแนวทางที่น่าจะเหมาะสม แต่ว่าในขณะที่เดียวกันรัฐบาลก็ได้คำนึงถึงข้อคิดต่าง ๆ ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอไว้ด้วยเช่นเดียวกัน แต่สิ่งที่ทางรัฐบาลใคร่ขอเรียนเป็นหลักการว่าเรายึดถือหลักการอะไรในการที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมา ก็อยากจะเรียนว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือ

ประการที่ ๑ เรายอมรับว่าเทคโนโลยีมันก้าวไปไกลมาก ถ้าเพื่อเราไม่มีกฎหมายนี้ออกมารับรอง เราอาจจะไม่สามารถดำเนินการธุรกรรมระหว่างประเทศได้โดยมีความเชื่อมั่นจากต่างประเทศ เพราะฉะนั้นตรงนี้ เป็นหลักการเบื้องต้นที่ทางเราจะต้องมีการรับรองธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ การรับรองธุรกรรมนี้ไม่ได้หมายถึงเรื่องซื้อเรื่องขายอย่างเดียว ถึงจะไม่มีการซื้อขายแต่มีการตกลง มีการเสนอ มีการสนองกัน โดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์คือผ่านกระบวนการนี้ก็ถือว่าผูกมัดได้ไม่จำเป็นจะต้องซื้อขายอย่างเดียว แล้วก็ ไม่จำเป็นจะต้องเซ็นในกระดาษ หรือเซ็นลายมือชื่ออย่างที่เคยเซ็นกันอยู่อย่างเดียวนั้น เป็นหลักการรองลงมา แต่ว่าผมอยากจะเรียนหลักการสำคัญที่สุดที่รัฐบาลกราบเรียนเสนอก็คือว่าเรารับรองการติดต่อเสนอสนองผ่านอิเล็กทรอนิกส์ได้ นี่เป็นหลักการประการที่ ๑

ประการที่ ๒ รัฐบาลเน้นในเรื่องของการค้าเสรีครับ การค้าเสรี หมายถึงว่าอะไรที่ในโลกเขาเปิดเสรี เป็นการเสนอสนองโดยเสรี ต้องไม่มีการเข้าไปแทรกแซง ควบคุมจากภาครัฐไปจำกัดสิทธิเสรีภาพ รัฐบาลก็ไม่ควรจะเข้าไป

ฉะนั้นข้อเสนอข้อคิดที่สมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้เสนอไว้ในนามของรัฐบาล รัฐบาลเห็นด้วย รัฐบาลยอมรับ แล้วรัฐบาลก็จะสนับสนุนแนวคิดอย่างนั้น รัฐบาลไม่ต้องการเข้าไปวางกติกามากเกินความจำเป็น เข้าไปควบคุมการค้าไม่ให้มันเป็นการค้าเสรีหรือการติดต่อทางธุรกรรม ไม่ให้เป็นการค้าติดต่อทางเสรี ส่วนเรื่องประเด็นความเป็นห่วงว่าเรื่องเหล่านี้มันจะเลยเถิดไปทำถึงเรื่อง การขายทางเพศ การอาชญากรรม การอะไรต่ออะไร อันนี้เป็นความเป็นห่วงครับ แต่ว่ามันก็เหมือนกับเรื่องทางสังคม เรื่องทางธุรกิจ เศรษฐกิจอื่น ๆ บางทีกฎหมายฉบับเดียวไม่สามารถจะควบคุมเรื่องเหล่านี้ได้ แต่เราก็จะต้องหาทาง ในการควบคุมสิ่งเหล่านั้นด้วย ผมกราบเรียนที่ข้อเสนอของท่านดอกเตอร์บุญมากก็ดี ท่านดอกเตอร์เจริญก็ดี ท่านพินิจก็ดี ท่านเรวัตเสนอกีดี เป็นข้อเสนอซึ่งไม่ใช่ ไม่รวมถึงที่ท่านพี่ระพีพันธุ์เสนอ รวมด้วย แต่ว่าในหลักการที่อยากจะเห็นการแยก การพิจารณาในเรื่องของการรับรองธุรกรรมกับการรับรองลายมือชื่อ รัฐบาล จะรับเอาไว้พิจารณา แล้วก็คิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมการมาก็จะได้พิจารณากันในรายละเอียดต่อไป เราคิดว่าเรื่องของการที่จะพิสูจน์อย่างที่ท่านพี่ระพีพันธุ์ ได้เสนอ ในหลักการนี้ก็จะมียุ่ทั้งหมด ได้มองเห็นแล้วก็เนื่องจากว่าวิธีการดั้งเดิม เราใช้กระดาษเป็นหลัก ต้องอยู่บนกระดาษ แล้วการเซ็นลายมือชื่อก็ต้องเขียน บนกระดาษเราถึงจะยอมรับกัน แต่จะเรียนว่าเนื่องจากการติดต่อทางอิเล็กทรอนิกส์ มันยังไม่เคยมีมาก่อน ฉะนั้นเมื่อไม่มีเราก็ต้องมีกฎหมายรับรอง ฉะนั้นในหลักการ ข้อที่ ๑ ที่ว่าจะผูกพันกันอย่างไร คือหมายความว่าเมื่อมีการเสนอสนอง และมีการ ตอบตกลงกันในทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านจอก็ถือว่ามีความผูกพันทางกฎหมาย ในเรื่อง ของทางการพิสูจน์ พิสูจน์ว่าอายนี้เป็นของจริงหรือเปล่า คนเสนอ ๆ จริงหรือเปล่า คนสนอง ๆ จริงหรือเปล่า มีการพิสูจน์ได้ด้วยลายมือชื่อ ลายมือชื่อไม่ใช่เป็นการ เซ็นในจอ ลายมือชื่อนี้จะมีคำนิยามอยู่ในกฎหมายเกี่ยวกับลายมือชื่อว่า อันนี้จะเป็น อักษร จะเป็นอักษร จะเป็นเครื่องหมาย จะเป็นแกงไต จะเป็นตัวเลข จะเป็น อะไรก็ตาม ที่เป็นเครื่องบ่งชี้ว่านี่คือเป็นสัญลักษณ์ของผู้เสนอ และเป็นสัญลักษณ์ของ ผู้สนอง แล้วกฎหมายก็ยอมรับว่าเป็นของที่ผูกมัดตามกฎหมายนี้ ที่นี้วิธีการที่จะให้ แน่ใจได้อย่างไรว่าจะเป็นผู้ส่งจริงหรือเปล่า เป็นผู้รับจริงหรือเปล่า ในเรื่อง ของเทคนิค เดี่ยวผมจะขออนุญาตให้ทางท่านผู้อำนวยการศูนย์เนคเทค (NECTEC) ได้ชี้แจงในส่วนรายละเอียดทางเทคนิคว่า ลายมือชื่อนั้นเป็นอย่างไร แต่ระบบ แนวคิดตรงนี้นั้นไม่ใช่เป็นลายเซ็นเหมือนกับที่เราเคยเห็น แต่จะเป็นระบบ

เหมือนอย่างกับตู้เซฟ (Safe) ผมขออนุญาตชี้แจงง่าย ๆ ตู้เซฟมันจะมีกุญแจ ๒ กุญแจ หรือ ๓ กุญแจ หรือ ๔ กุญแจ ก็ได้ในแต่ละตู้เซฟ แล้วยังมีรหัสอีกต่างหาก ไขกุญแจลูกที่ ๑ แล้ว ยังจะต้องไขกุญแจลูกที่ ๒ แล้วก็มียุทธศาสตร์ตามมาเพื่อไม่ให้คนอื่นมาขโมยได้ แต่ถ้าเพื่อนคนอื่นสามารถขโมยรหัสไปได้แล้วขโมยกุญแจไปได้ ก็ไม่ปลอดภัยเช่นเดียวกัน หรือเหมือนกับลายมือชื่อบนกระดาษ ถ้าเพื่อนคนอื่น เขาแอบเซ็นเหมือนคล้ายที่สุดก็เสี่ยงเหมือนกันหลาย ๆ กรณี ก็ปรากฏว่าธนาคาร ก็จ่ายเงินไปโดยลายมือชื่อปลอมก็มี แต่ในระบบของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ เรียบว่าตอนแรกผมก็เป็นห่วงว่ามันน่าจะปลอมกันได้ แต่ระบบกุญแจเขาจะมี ๒ ระบบ ระบบหนึ่งเขาเรียกว่ากุญแจสาธารณะ ตรงนี้ผู้ที่ติดต่อกันโดยเครื่อง จะรู้ว่าอันนี้เป็นกุญแจของคนนี้ในทางสาธารณะจริงหรือไม่ มันจะถูกบรรจุไว้ในเครื่อง แล้วลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นสาธารณะนี้ไม่ใช่มีเพียง ๒ - ๓ ตัว เหมือนกับพาสเวิร์ด แต่จะมีเป็นครึ่งหน้ากระดาษเลย เจ้าของเองก็จำไม่ได้ ๐๐๑ เอ็กซ์ (x) ลบ ชีดแดช (Dash) ๒๓๔ วาย (y) อะไรอย่างนี้ครับ เยอะแยะไปหมด ซึ่งอันนี้จะถูกระบุไว้โดยเครื่องกำหนดไว้ อีกส่วนหนึ่งจะเป็นกุญแจส่วนตัว กุญแจส่วนตัวนี้ต้องเป็นความลับจริง ๆ เจ้าของลายมือชื่อนั้นจะเป็นผู้รู้คนเดียว ควรจะเป็นอย่างนั้น ถ้าเผื่อว่าให้เลขาฯ รู้ด้วยก็ช่วยไม่ได้ครับ อันนี้ก็เสี่ยงดวงเอาเอง แต่ตรงนี้ ๒ อันโดยเครื่องแล้ว ก็คงจะพิสูจน์กันว่าจริงหรือไม่จริงในกรณีที่บุคคลคนนั้น ฉะนั้นถ้าเพื่อ เทียบกับตู้เซฟก็คือว่าลายมือชื่อของคนคนหนึ่งจะมี ๒ ระบบยันกัน ที่จะพิสูจน์ ให้ได้แล้วก็ไม่สามารถจะปลอมได้ ตัวเองกว่าจะมาลอกลายมือชื่อของตัวเอง ที่เป็นสาธารณะก็ทำได้ยากเป็นต้องดูกันทีละตัว -----

ฉะนั้นการปลอมแปลงเป็นเรื่องที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ นี่คือการพิสูจน์นะครับ ว่าพิสูจน์ได้อย่างไร ถ้าเผื่อคนที่เสนอก็มีลายมือชื่อ คนที่สนองก็มีลายมือชื่อ ตกลงมากลางไปหรือว่าคีย์ลงไปร่วมกันก็เป็นนิติกรรมทางกฎหมายที่กฎหมายนี้จะรับรอง ส่วนเรื่องการพิสูจน์ในศาล อันนี้เดี๋ยวผมจะต้องขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้พิพากษาได้ชี้แจงตรงนี้ แต่เรียนว่าภาษากฎหมายที่บอกว่าเป็นเอกสารต้นฉบับนั้น คงไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องเป็นเอกสารต้นฉบับโดยเป็นกระดาษเหมือนอย่างของเดิม แต่มันจะอยู่ในจอก็ได้ อาจจะแปลงรูปออกมาเป็นกระดาษ แต่ว่ามีการยืนยันกันได้ ตรงนี้จะครบคณะกรรมการลายมือชื่อจะเข้ามามีบทบาท คณะกรรมการชุดนี้จะต้องเป็นผู้รับรองตลอดเวลาว่าลายมือชื่อของผู้เสนอ ลายมือชื่อของผู้สนองเป็นของจริงหรือเปล่า ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องมี คณะกรรมการลายมือชื่อตลอดเวลา แต่ผมอยากจะเรียนว่าเรื่องการรับรองการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้เป็นคนละเรื่องกับการจ่ายเงิน จะจ่ายด้วยวิธีอะไร ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง จะจ่ายโดยบัตรเครดิต หรือกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่กำลังร่างอยู่ ก็คือการจ่ายเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อสั่งซื้อหรือทำนิติกรรมบนอิเล็กทรอนิกส์แล้ว เราสามารถสั่งให้ธนาคารซึ่งเป็นเจ้าของบัญชีของเราจ่ายเงินตามบัญชีของเราให้กับผู้ขายได้โดยตรงโดยอิเล็กทรอนิกส์ อันนี้จะไม่ผ่านบัตรเครดิตเลย ไม่ต้องใช้บัตรเครดิต แต่ถ้าสมมุติว่าเรายังไม่มีแล้วเรายังจะใช้บัตรเครดิตเป็นเครื่องจ่ายเงินนี้ เราก็สามารถบอกไปในนั้นว่าบัตรเครดิตเลขที่เท่าไร วีซ่า (Visa) หรือมาสเตอร์ การ์ด (Master card) หรืออเมริกัน เอ็กซ์เพรส (American express) ก็สามารถสั่งได้ แต่จะมีกฎหมายรับรองหรือไม่รับรองนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง อันนั้นเป็นเรื่องของกระทรวงการคลังซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ในส่วนของอิเล็กทรอนิกส์นี้การจ่ายเงินกำลังร่างกฎหมายอีกฉบับหนึ่งตามมา การจ่ายเงิน โอนเงินทางบัญชีโดยอิเล็กทรอนิกส์ แล้วก็ยังมีกฎหมายอีก ๔ ฉบับตามมาด้วยครับ เกี่ยวกับการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เราจะมีข้อกำหนด บทลงโทษในกฎหมายฉบับนั้นด้วย ฉะนั้นผมคิดว่าที่หลายท่านเสนอมาในเรื่องที่ห่วงว่าเราจะเข้าไปก้าวท้าว ซึ่งอันนี้รัฐบาลเป็นห่วงอยู่ รัฐบาลไม่มีนโยบายในการที่จะไปก้าวท้าวเลย การที่จะให้หน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์นี้ มีขอบเขตหน้าที่อย่างไร แค่นั้น หรือควรจะมีหรือไม่ อันนี้ผมคิดว่าเราสามารถที่จะไปปรับปรุงในคณะกรรมการได้ แล้วก็การจะแยกเป็น ๑ ฉบับ หรือเป็น ๒ ฉบับโดยมีกฎหมาย ๒ ด้านที่มันไม่มีอิทธิพลต่อกันที่สมาชิกหลายท่านเป็นห่วงนั้น

ก็สามารถจะปรับปรุงได้เช่นเดียวกัน ฉะนั้นผมก็ขอเรียนให้ท่านทราบว่า การดำเนินการที่เราทำมานี้รอบคอบที่สุด รอบคอบคือว่าดู ๒ ด้าน ด้านที่ ๑ คือแบบ รูปแบบตัวอย่างที่ต่างประเทศทุกประเทศรวมทั้งองค์การสหประชาชาติ ทำอย่างไร ที่ท่านสมาชิกท่านเรวัต สิริกุล ได้เรียนเสนอ เรียนว่าเราได้ เอารูปแบบของอันซีทริล (UNCITRAL) คือของ ยู.เอ็น. (UN) แล้วก็รูปแบบ หลาย ๆ ประเทศเป็นแม่แบบในการร่างกฎหมายของเรา ฉะนั้นรูปแบบของเรา สอดคล้องกับมาตรฐานสากล นั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ได้ทำประชาพิจารณ์กับเอกชน กับห้างร้าน กับอุตสาหกรรมทางด้านอิเล็กทรอนิกส์เหล่านี้ได้มีความเห็นชอบพร้อมต้องกันเห็นด้วย ในหลักเกณฑ์หลักการต่าง ๆ แล้ว ฉะนั้นก็กราบเรียนให้ท่านได้ทราบว่า ไม่ต้องห่วงในเรื่องนี้นะครับ ในส่วนที่ท่านเป็นห่วงว่างานนี้ไม่ใช่งานของกระทรวง วิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงเดิวนั้นเห็นด้วยครับ เราตระหนักในข้อนี้เป็นอย่างดี เพราะเรื่องนี้เป็นเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน แล้วงานนี้เป็นผลงานของคณะกรรมการ สารสนเทศแห่งชาติ ซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีไตรรงค์ สุวรรณคีรี เป็นประธาน ในกรรมการนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงเดียว มีกระทรวงยุติธรรม มีกระทรวงพาณิชย์ และมีหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย แล้วรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ตอนที่รัฐบาลคิดกัน ก็จะทำให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เป็นผู้รักษาการบ้าง กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการบ้าง แต่เราเห็นว่าเป็น เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องของทุกหน่วยงาน จึงเห็นควรว่าท่านนายกรัฐมนตรีควรจะ เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ ดังนั้นจึงออกมาในร่างฯ ของรัฐบาลว่าเป็นฉบับ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ ฉะนั้นก็กราบเรียนมาเพื่อให้สบายใจนะครับ ผมขออนุญาตให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายเรื่องลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์อีกครั้งหนึ่ง ว่ารูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร และมันทำงานอย่างไร แล้วในส่วนที่ ๒ ว่าจะเอา เข้าไปอ้างอิงในศาลอย่างไร เพราะเรายกเครื่องเข้าไปในศาลก็คงจะไม่ได้ เอาดีสก์เข้าไปเฉย ๆ จะเป็นอย่างไร หรือจะต้องทำการรับรองมาจากทั้ง ๒ ฝ่าย ยันกันอย่างไร ผมก็ขออนุญาตให้ทางท่านดอกเตอร์ไพรัช หรือดอกเตอร์ทวีศักดิ์ ได้ชี้แจงในประเด็นนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญดอกเตอร์ทวีศักดิ์ หรือดอกเตอร์ไพรัชก่อนครับ เชิญครับ

ศาสตราจารย์ไพรัช ธัชยพงษ์ (ผู้ชี้แจง) : ท่านประธาน
ที่เคารพ สำหรับเรื่องทางเทคนิคเรื่องของลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์เรามีอันหนึ่ง
เราเรียกลายมือชื่อดิจิตอล ที่จริงก็เป็นเรื่องคล้ายกัน เป็นศัพท์ทางเทคนิค
เพราะฉะนั้นเวลาที่เราจะส่งเอกสารให้ใครทางอิเล็กทรอนิกส์นี้เราจะมี
กุญแจอยู่ ๒ ดอก สมมุติผมจะส่งให้ใคร ผมจะมีกุญแจส่วนตัวของผม
อยู่ ๑ ดอก ซึ่งผมจะต้องเก็บเป็นความลับให้ใครรู้ไม่ได้ ส่วนอีกดอกหนึ่ง
เรียกว่ากุญแจสาธารณะ ซึ่งอันนี้จะเผยแพร่ให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจกับเรา
รับทราบได้หมดทุกคน เพราะฉะนั้นเวลาที่ผมจะส่งเอกสารให้กับใครโดยทาง
อิเล็กทรอนิกส์ผมจะใช้กุญแจส่วนตัวของผมไปส่งไป อันนี้ที่จริงก็คือเป็นรหัส
ทางคอมพิวเตอร์ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำทั้งหมด ที่นี้เนื่องจากว่ากุญแจ
อยู่ที่ผมคนเดียว และก็คนปลายทางเวลารับเขามีกุญแจสาธารณะ ใครก็รับ
จากผมได้ แต่เนื่องจากมาจากผมคนเดียว เลยรู้ว่าจะต้องเป็นสิ่งที่มาจากผม
เท่านั้น เลยเรียกตรงนี้เป็นลายมือชื่อทางดิจิตอลหรืออิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใน
กรณีที่ว่าเวลาจะตรวจสอบหรือรับรอง เนื่องจากกุญแจสาธารณะของผมไปเปิดเผย
อยู่ในสาธารณะเยอะ อาจจะมีคนปลอมแปลงได้ เพราะฉะนั้นเลยต้องมีหน่วยงาน
มาคอยรับรองว่ากุญแจสาธารณะนั้นเป็นกุญแจของกระผมจริง พวกหน่วยงาน
อย่างนี้ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าเป็น ซี.เอ. (CA) เป็นเซอร์ทิฟิเคชัน ออธอริตี
(Certification authority) ซึ่งอันนี้ก็หน่วยงานซึ่งทางเอกชนจะเป็น
ผู้ประกอบธุรกิจด้านนี้ ที่นี้เอกชนเวลาประกอบธุรกิจแล้วก็ยังมีความกังวลว่า
เอกชนเองเวลาประกอบธุรกิจไปรับรองกุญแจสาธารณะของคนใดคนหนึ่งแล้ว
ซี.เอ. หรือผู้ประกอบธุรกิจรับรองจะเชื่อถือหรือไม่ เพราะฉะนั้นทางรัฐ
ต้องเข้าไปดูแล เวลารัฐเข้าไปดูแล ส่วนงานของรัฐที่ไปดูแลที่เรียกว่า
เป็นสำนักงานคณะกรรมการที่จะรับรองลายมือชื่ออีกทีหนึ่ง ตรงนี้เลยเป็น
ความจำเป็นที่จะต้องมาพูดกันถึงเรื่องการเสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะดูแล
เกี่ยวกับคณะกรรมการนี้ เพราะเป็นสิ่งที่ภาครัฐต้องดูแลความเชื่อถือของผู้
ประกอบธุรกรรมทางเอกชน อันนี้ก็ เป็นรายละเอียดครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านผู้ใดติดใจนะครับ ท่านพี่ระพันธ์ุ เชิญครับ

นายพริษฐ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ
ท่านประธาน ผม พริษฐ์ สาสีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงก็ดี หรือทางท่านผู้เชี่ยวชาญได้ชี้แจงก็ดี
ผมอยากทราบเรียบว่าจริง ๆ แล้วผมก็เห็นด้วยอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า
กฎหมายที่เรากำลังทำนี้มันเป็นเรื่องวางหลักการ และการพัฒนาระบบ
หลักการที่ ๑ คือหลักการความผูกพัน หลักการที่ ๒ คือการพิสูจน์ความผูกพัน
และหลักการที่ ๓ คือการพัฒนาระบบ และก็เป็นเรื่องของชำระราคา
ไม่ใช่กฎหมายฉบับนี้ และก็อย่างที่ท่านว่าความเป็นจริงแล้วในการที่ระบุกันไป
ส่วนใหญ่เรื่องของอินเทอร์เน็ต หรือว่าอีคอมเมิร์ซ วัตถุประสงค์คือให้ผู้ซื้อสะดวก
การที่จะให้ผู้ซื้อสะดวกเขาจะให้เลือก คุณจะชำระด้วยอะไร เขามีหลายแบบ
ที่สุดแต่แต่ผู้ขายเองก็คิดว่าพอจะรับได้ เช่นบอกว่าเป็น มินนี่ ออเดอร์
(Money order) ก็ได้ ภาษาไทยก็ธนาคารบิ๊งอะไรบ้าง ชำระเป็นเช็คส่วนตัว
ก็ได้ เป็นเช็คธนาคารก็ได้ หรือว่าจะชำระเป็นบัตรเครดิตก็ได้ เต็มนี้มีใหม่แล้ว
เขาเรียก อีเช็ค (E-cheque) เพิ่งพัฒนาขึ้นมาใหม่อีกเป็น อีเช็ค เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ทั้งหมดก็คือว่ามันต้องมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งท่านประธาน เพื่อมารองรับ
สิ่งเหล่านี้ แนนฉบับนี้ฉบับเดียวไปถึงพวกนี้ไม่ได้ ที่ผมเรียนเช่นนี้ก็เพราะว่าอะไร
มินนี่ ออเดอร์ ก็ได้ ธนาคารดี หรือว่าการชำระเงินที่พูดรูปแบบปกติ วันนี้เรามีกฎหมาย
รองรับหมดแล้ว ท่านประธาน ก็คือในกฎหมายไทยเราก็คือว่าเป็นรูปแบบของตัวเงิน
รูปแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นเมื่อมีปัญหาถ้าไปใช้กฎหมายตัวเงิน กฎหมายแพ่งมาบังคับใช้กัน
ใช้ใหม่ครับ ถูกโกงหรือไม่โกงอย่างที่ท่านว่า ลงลายมือชื่อแล้วบางที่แบงก์
ยังต้องยอมแพ้ เพราะว่าพิสูจน์ได้ว่าลายมือชื่อนั้นไม่ใช่ของคนเซ็น
เป็นคนไปปลอมในเช็ค -----

แต่ปัญหาที่ผมเรียนท่านประธานก็คือว่าเวลานี้บอกว่าชำระด้วยบัตรเครดิตจะเป็น วีซ่า มาสเตอร์ (Visa master) หรือจะเป็นเอเม็กซ์ (AMEX) อะไรก็สุดแล้วแต่ไม่มีกฎหมายครับ แล้วจะคุ้มครองกันอย่างไร เห็นไหมครับผมถึงเรียนว่าตรงนี้ที่กำลังเป็นปัญหา เพราะว่าท่านประธานอย่าลืมนะครับว่าเรากำลังสร้างระบบนี้ต้องเกิดความสะดวก ถ้าไม่มีความสะดวกแล้วใครเขาจะมาซื้อขายกันในระบบ ฉะนั้นเราบอกว่าในประเทศไทยได้ทุกอย่างเลย ยกเว้นเรื่องบัตรเครดิต เพราะยังไม่มีกฎหมายคุ้มครอง แล้วใครจะมาซื้อกับเมืองไทย ฉะนั้นสิ่งตรงนี้ผมถึงได้ถามท่านประธานก็ต้องฝากกราบเรียน ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังอยู่ข้างนอก ท่านประธานช่วยถามให้หน่อย

อีกประเด็นหนึ่งครับก็คือว่าที่ผมเป็นห่วงและก็ฝากกรรมการธิการไปก็คือเรื่องของระบบอีคอมเมิร์ซเป็นระบบอินเทอร์เน็ต คงไม่เถียงนะครับว่าไม่ใช่ระบบอินเทอร์เน็ต ที่นี้ตรงนี้เรามีเรื่องของการขออนุญาต เพื่อยุติผมเป็นคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติประกอบธุรกิจโทรคมนาคม ตรงนั้นก็พูดถึงเรื่องนี้ พูดถึงเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นก็คือว่ากรรมการที่จะพิจารณารายละเอียดกฎหมายฉบับนี้ผมคิดว่าต้องประสานงาน หรือว่าสับตรับฟังกับกฎหมายฉบับหนึ่ง เพราะเป็นเรื่องเดียวกัน เรียนท่านประธานแล้วว่าระบบอินเทอร์เน็ตที่ว่าก็ต้องใช้ระบบโทรคมนาคมเป็นหลักเป็นสื่อใช่ไหมครับก็คือเรื่องของโทรศัพท์สายเคเบิล (Cable) อะไรต่าง ๆ ที่นี้ตรงนี้นั้นอยู่ในความหมายของกฎหมายฉบับหนึ่ง การเขียนกฎหมาย ๒ ฉบับ ท่านประธานครับ อย่าให้เกิดปัญหาว่าออกมาแล้ว ๒ ฉบับตีกัน เมื่อตีกันแล้วอย่างที่ท่านก็บอกแล้วว่าก็ต้องกลับเข้าสภา แทนจะเร็วกลับซ้ำ เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในบางประเด็น บางเรื่องผมคิดว่าท่านที่จะไปเป็นประธานคณะกรรมการของชุดนี้ ท่านประธานต้องฝากไปดูให้ชัดเจน

ส่วนประเด็นสุดท้ายก็คือว่าผมเกรงว่าพี่น้องประชาชนที่ฟังเรื่องนี้ อยู่จะสับสนจะเข้าใจผิดในเรื่องของที่ใช้ว่า ญาญแจ เมื่อสักครู่ผมพูดถึงลายมือชื่อไปแล้ว ก็อย่างที่ท่านผู้เชี่ยวชาญได้ชี้แจงแล้วว่าลายมือชื่อจริง ๆ ก็ไม่ใช่เป็นเซฟเป็นอะไรที่ว่า แต่เพื่อยุติท่านไปใช้คำว่าญาญแจ ท่านมีญาญแจอยู่ดอกหนึ่ง ญาญแจสาธารณะอีกดอกหนึ่ง คนที่จะใช้มีญาญแจอีกดอก แล้วญาญแจของท่านใครอยากมาเปิดก็มาขอญาญแจที่ท่าน เดี่ยวคนข้างนอกฟังนึกว่าจะต้องมีญาญแจจริง ๆ

จะต้องสร้างระบบกฎแจะ เตี้ยวไป ๆ มา ๆ บอก เอ๊ะ อะไรฉันจะเข้าระบบ อินเทอร์เน็ตเมืองไทย จะซื้อขายกันในเว็บไซต์ เมืองไทยต้องไปขอกฎแจะ ที่ท่านผู้เชี่ยวชาญ จริง ๆ แล้วก็อยากกราบเรียนท่านประธานว่าคงไม่ใช่ ไข่มุขครับ กฎแจะที่ว่าท่านหมายถึงรหัส ซึ่งต่างคนต่างก็มีกันไปก็ว่ากันไป แต่ไปเรียกกันว่ากฎแจะเป็นศัพท์เปรียบเทียบกับก็เรียนท่านประธานให้เกิดความชัดเจน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านออกเตอร์บุญมากครับ

นายบุญมาก ศิริเนาวกุล (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ สำหรับจากการที่ได้ยินแล้วก็ได้มีโอกาสรับฟังสมาชิกทุกท่านได้กล่าว แล้วก็ท่านรัฐมนตรีก็ได้มีโอกาสได้ชี้แจง กระผมมีประเด็นอยู่ ๒ ข้อ ซึ่ง ใครที่จะฝากไปด้วย ทั้งนี้เพราะเกรงว่าจะเกิดความสับสนในที่หลัง แล้วก็ อาจจะประเด็นที่เอาไปถกเถียง แล้วคุยกันในขั้นกรรมาธิการได้ คือในประเด็นแรกนั้น ผมเองก็ก่อนที่จะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ได้คิดอยู่หลายรอบเหมือนกัน เพราะว่าได้อ่านร่างพระราชบัญญัติโทรคมนาคม ซึ่งผมเองนั้นก็ได้อภิปรายไปปีเดียว ๘ ประเด็นด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเด็นเรื่องความหมายในร่างพระราชบัญญัติโทรคมนาคมนั้นจะมีความซ้ำซ้อน กับในร่างพระราชบัญญัติธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย โดยเฉพาะหน้าที่ของ กทช. หรือคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาตินั้นจะมีอำนาจหน้าที่ซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการ ในชุดนี้ ซึ่ง ครม. ได้นำเสนอด้วย เพราะฉะนั้นผมเองก็อยากจะกราบฝากเรียน ตรงนี้ไว้ด้วยว่า ในที่สุดคณะกรรมการทั้ง ๒ ชุดนี้ก็คงจะต้องมีโอกาสแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นกัน แล้วมาดูกันที่ความหมายในมาตราที่ ๔ กันใหม่อีกครั้งหนึ่งเพื่อ ที่จะต้องแบ่งแยกเขตแดนให้ชัดเจนระหว่างความหมายของทางด้านระบบ โทรคมนาคมและระบบทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย เพราะว่าคำนี้ใช้จะซ้ำซ้อนกันมาก แล้วก็มั่นใจว่าจะเกิดความสับสนในแง่การตีปัญหาทางด้านกฎหมาย ก็ขอเสนอ ในข้อแรก -----

ในข้อที่ ๒ นั้นพูดถึงคณะกรรมการ ในคณะกรรมการที่คณะรัฐบาลเสนอนั้นมี
 คณะกรรมการชุดใหญ่ชุดหนึ่ง ซึ่งมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ
 แล้วก็คณะกรรมการชุดนี้นั้นมีหน้าที่กำกับดูแลและมีบางส่วนต้องควบคุมด้วย
 ในธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมด ไม่ใช่เฉพาะลายมือชื่ออย่างเดียว
 เพราะฉะนั้นคณะกรรมการชุดนี้จึงกลายเป็นสิ่งที่หลาย ๆ ท่าน และก็หลาย ๆ
 วงการก็กังวลใจกัน เพราะฉะนั้นในคณะกรรมการชุดนี้โดยสาระหน้าที่แล้ว
 ในความคิดเห็นของผม อยากจะให้มันเป็นคณะกรรมการที่ส่งเสริมมากกว่า
 แต่ไม่ใช่คณะกรรมการคอยออกใบอนุญาต คอยดูใบคำขอ คอยดูระเบียบ
 คอยดูกฎว่าตรงนั้นตรงนี้เป็นอย่างไร หรือคอยให้ใบอนุญาตผู้ที่ประกอบกิจการ
 การค้าทางด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ แต่ว่าอาจจะจะเป็นคณะกรรมการที่คอย
 ส่งเสริมกิจการทางด้านนี้ด้วยการที่จะให้ความสะดวก ด้วยการที่จะออก
 กฎระเบียบที่ให้ความสะดวกทุกสิ่งทุกอย่างแก่ผู้ที่ประกอบกิจการการค้าทาง
 ด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์มากกว่า เพราะฉะนั้นผมเองก็เลยเสนอตรงส่วนนี้ไว้
 แต่อีกชุดหนึ่งซึ่งเป็นคณะกรรมการในลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นซึ่งที่ได้มีโอกาส
 ทำประชาพิจารณ์ไปที่ได้มีโอกาสพูดคุยกับหลาย ๆ วงการไป และเป็นที่ยอมรับนั้น
 จะเป็นคณะกรรมการลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นประธาน ในคณะกรรมการชุดนี้นั้น
 เป็นคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่สลับในเรื่องของวิธีการรองรับ
 ลายมือชื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ของบุคคลต่าง ๆ มากกว่า ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องทาง
 วิทยาศาสตร์ อีกหน่อยก็คงจะมีการพัฒนาไปในอนาคต เพราะฉะนั้นสังกัด
 กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ก็เป็นส่วนหนึ่งสำหรับ
 เฉพาะลายมือชื่อเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เพราะฉะนั้น
 เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับ ๒ คณะกรรมการชุดนี้เลยอยากจะอธิบาย
 ตั้งข้อสังเกตไปว่า ๒ คณะกรรมการชุดนี้ไม่เหมือนกัน และหน้าที่แตกต่างกัน
 โดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีคณะกรรมการชุดใดชุดหนึ่ง ผมเห็นว่า
 น่าจะมีคณะกรรมการชุดลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์มากกว่าและ เป็นหน้าที่เกี่ยวกับ
 ทางด้านงานประจำในการที่จะรองรับความถูกต้องของลายมือชื่อมากกว่า
 ถ้าหากว่ารัฐบาลอยากจะมีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นมา
 ควรจะเป็นหน้าที่ในการส่งเสริม ควรจะเป็นหน้าที่ในการที่จะให้ความสะดวก

และการคล้ายกฎระเบียบคล้ายกฎเกณฑ์ในการประกอบกิจกรรมทางด้านการพาณิชย์
ก็ขอฝากทางรัฐบาลไว้ด้วยโดยผ่านท่านประธาน กราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายก็ถือว่าไม่ติดใจอภิปราย
ก็ปิดอภิปรายนะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มติจะเรียนตามต่อที่ประชุมก็คือว่า จะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และท่านบุญมาก ศิริเนาวกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ
หรือไม่ครับ ถ้าท่านสมาชิกรับหลักการก็กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เมื่อท่านพร้อมแล้วกรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เมื่อท่านสมาชิก
ใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนน
เห็นด้วย ๑๔๒ ท่าน ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ต่อไปขอเชิญเสนอคณะกรรมการการcrib เชิญท่านรัฐมนตรีอาทิตยcrib
 นายอาทิตย อุไรรัตน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
 เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม อาทิตย อุไรรัตน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
 และสิ่งแวดล้อมcrib ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๑ ท่านcrib

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๒๑ ท่านนะcrib
 มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมcrib

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะcrib ถือว่าที่ประชุมให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
 ๒๑ ท่านนะcrib สักส่วนรัฐบาลเชิญเสนอเลยcrib

นายอาทิตย อุไรรัตน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
 เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : กรรมาธิการส่วนรัฐบาล ๕ ท่าน มี
 ๑. นายอาทิตย อุไรรัตน ๒. นายคณิง ภาไชย ๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
 ๔. นายประสพสุข บุญเดช ๕. นายทวีศักดิ์ กอนันตกุล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่านเชิญcrib เชิญท่าน
 ดอกเตอร์ประกอบcrib

นายประกอบ จิรเกิติ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประกอบ จิรเกิติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตนำเสนอรายชื่อของ
 พรรคประชาธิปัตย์ ดังต่อไปนี้ ๑. นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ ๒. นายมานะ
 มหาสุวีระชัย ๓. นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ ๔. นายบุญมาก ศิริเนาวกุล
 ๕. นายทรงพล โกวิทศิริกุล ๖. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๗. นายประกอบ
 จิรเกิติ ขอผู้รับรองด้วยcrib

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง สักส่วนพรรคชาติพัฒนา เชิญท่านอาจารย์สกุลcrib

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม สกุล ศรีพรหม พรรคชาติพัฒนา ในสัดส่วนพรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
 ๓ ท่าน ๑. นายกรพจน์ อัสวินวิจิตร ๒. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี และ
 ๓. นายมรรณพ เดชวิทักษ์ กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคชาติไทย ๒ ท่าน
 เชิญท่านธีรพันธ์เชิญครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒนะ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒนะ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานีครับ
 ขอเสนอคณะกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ
 ๑. นายวิชัย โภสุวรรณจินดา ๒. นายวรารุณ ศิลปอาชา ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคความหวังใหม่ เชิญครับ
 เชิญท่านสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ส.ส. อุดรธานี สัดส่วนพรรคความหวังใหม่ ขอเสนอ
 นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิมลกุล ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคกิจสังคม ๑ ท่าน เชิญครับ
 ท่านสุรชาติเชิญครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ
 ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม
 ขอเสนอคุณสุภากร พรหมภักดี ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคราษฎรกับพรรคเสรีธรรม
๑ ท่าน เชิญครับ

นายพูลพล อัสวเหม (สมุทรปราการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายพูลพล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ
พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคราษฎร ขอเสนอคุณวิรัช ศรีอินทรสุทธิ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคเอกภาพ
พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน เชิญครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไชยา สะสมทรัพย์ พรรคเอกภาพ จังหวัดนครปฐม ขอเสนอกรรมการ
ในสัดส่วนของพรรค นายชาติวัฒน์ ชาติกรกุล ครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านเลขาธิการฯ ช่วยอ่านรายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

๑. นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ ๒. นายคณิง ภุาไชย ๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
๔. นายประสพสุข บุญเดช ๕. นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล ๖. นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ
๗. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๘. นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ ๙. นายบุญมาก
- ศิริเนาวกุล ๑๐. นายทรงพล โกวิทศิริกุล ๑๑. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
๑๒. นายประกอบ จิรภักดิ์ ๑๓. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร ๑๔. นายวิเชษฐ์
- เกษมทองศรี ๑๕. นายมรรณพ เตชวิทักษ์ ๑๖. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

สพ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๒๘

ปทิตตา ๓๑/๔

๑๗. นายวรารุณ ศิลปอาชา ๑๘. นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล ๑๙. นายสาคร
พรหมภักดี ๒๐. นายวิรัช ศรีอินทรสุทธิ และ ๒๑. นายชาติวัฒน์ ชาติกรกุล

- ๓๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญเสนอ ระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านรัฐมนตรีดอกเตอร์อาทิตย์ศรี

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ๗ วัน ตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มี สือว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับจบการพิจารณา ขอบคุณท่านผู้เชิญชวนนะครับ ขออนุญาต เนื่องจากว่ามีร่างพระราชบัญญัติ ๒ ร่าง ของรัฐบาลกับของดอกเตอร์บุญมาก ขอเรียนถามที่ประชุมว่าจะใช้ร่างฯ ของท่านใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒ เชิญท่านรัฐมนตรีดอกเตอร์อาทิตย์ศรี

นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ขอใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลัก มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มี สือว่าที่ประชุมมีมติให้ใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาในวาระ ๒ เชิญท่านสุพัฒน ธรรมเพชร ครับ

นายสุพัฒน ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุพัฒน ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออ้างข้อบังคับ ข้อ ๔๐ (๒) เรื่องของการเปลี่ยนระเบียบวาระขึ้นมาพิจารณา เป็นเรื่องที่ค้างการพิจารณาครับ โดยเลื่อนระเบียบวาระที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณา จำนวน ๖ ฉบับ จากนั้นก็จะให้มีการพิจารณาไปตามระเบียบวาระ จำนวนร่าง พ.ร.บ. ๖ ฉบับ

ที่เป็นของคณะรัฐมนตรีนั้นก็คือลำดับที่ ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ลำดับที่ ๒ ลำดับที่ ๕.๓๗ ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ลำดับที่ ๓ ลำดับที่ ๕.๓๗ ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อลำดับที่ ๕.๓๗ แล้วครับ ร่างฯ สวนป่าลำดับเท่าไรครับ
นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ลำดับที่ ๕.๓๗
ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แล้วก็ลำดับที่ ๕.๓๘ ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ลำดับต่อไป ลำดับที่ ๕.๔๑ ร่างพระราชบัญญัติค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ลำดับต่อไป ๕.๔๖ ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และลำดับสุดท้าย ๕.๒๕ ร่างพระราชบัญญัติการฉาบปกิฉงสเคราะห์ พ.ศ. ก็ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
ท่านเรวัตมีอะไร เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย กระผมไม่ขัดข้องที่จะเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา แต่เมื่อผู้เสนอเลื่อนบอกว่าเมื่อเลื่อนแล้วขอให้ไปตามระเบียบวาระ จะเป็นอย่างไร หรือว่าหมดนี้แล้วมันเลื่อนมาอีก ท่านประธานดูแลครับ ของผม เรื่องที่ค้างพิจารณา ๕.๑ หลายปีมาแล้ว จนกระทั่งจะหมดสมัยประชุมแล้วก็ยังไม่ได้พิจารณาเลย ผมเองอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ความจริงกฎหมายของผมเป็นประโยชน์มาก ร่างพระราชบัญญัติธนาคารพาณิชย์ หลักการและเหตุผลก็เพื่อที่จะให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เงินกู้มีผลต่างกัน ตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน วันก่อนได้ฟังธนาคารแห่งประเทศไทย ออกข่าวบอกว่า ในขณะนี้อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ต่างกันมาก ๖ - ๗ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ก็อยากจะให้ลดเพดานนี้ลงมา ธนาคารพาณิชย์เขาไม่ยอมครับ เขาบอกว่าถึงขณะนี้ก็ยัง

ขาดทุนในการดำเนินการ เพราะฉะนั้นก็ไม่มีกฎหมายอะไรที่จะไปบังคับ
หรือรองรับในเรื่องนี้ได้ ของผมนี้เป็นประโยชน์ ให้อัตราดอกเบี้ยระหว่างเงินกู้กับ
เงินฝากต่างกัน ๓ เปอร์เซ็นต์ แค่นี้ก็อยู่กันได้ และสามารถที่จะเป็นไปตามระบบ
ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องของเศรษฐกิจก็จะดีขึ้น ผมเสนอมานานแล้วตั้งแต่แรกเลย
๔ ปีแล้ว แล้วเมื่อนี้ท่านผู้เสนอบอกว่าไม่เลื่อนอีกแล้ว ท่านจำไว้ จะไม่มี
การเลื่อนอีกแล้ว ถ้าเลื่อนอีกผมไม่ยอมนะครับ ท่านประธานครับ จะต้องไปตามนี้
เฉพาะ ๕.๑ เลยจบแล้วย่อมมาเลื่อนกันอีก จะมาเลื่อนกันอีกไม่ได้นะครับ
ให้พูดรักษาคำพูด ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คือท่านสุพัฒน ธรรมเพชร เสนอมามีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
ท่านเรวัตเป็นแต่เพียงหารือ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้อนุมัติเลื่อน
ระเบียบวาระ ๕.๓๖ ๕.๓๗ ๕.๓๘ ๕.๔๑ ๕.๔๖ นะครับ และที่ ๕.๒๕
ขึ้นมาตามลำดับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาตามที่ประชุมมีมติให้เลื่อนระเบียบวาระ
ขึ้นมา ๕.๓๖ ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรีไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
นายไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิจิตร พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ให้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยที่ใช้บังคับอยู่
ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์
ทางเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายของรัฐบาลที่ประสงค์จะให้มีการประกันภัยเสรี
เช่น การกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นและการเป็นกรรมการของผู้มีสัญชาติไทยต้อง
ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดหรือของจำนวน
กรรมการทั้งหมดแล้วแต่กรณี การกำหนดให้บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนไว้
ตลอดระยะเวลาที่ประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบล้านบาท
การควบคุมการดำเนินการจ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนของบริษัทเป็นต้น ดังนั้น
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นและการเป็นกรรมการของ
ผู้มีสัญชาติไทยดังกล่าวให้มีความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น และให้ยกเลิกการจำกัดสัดส่วน
การถือหุ้นและการเป็นกรรมการเช่นว่านั้นเมื่อพ้นกำหนดห้าปี นับตั้งแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการรองรับการประกันภัยเสรีที่จะมีขึ้น
ในอนาคต กำหนดให้บริษัทต้องดำรงเงินกองทุนให้สูงขึ้นกว่าเดิมเพื่อเป็น
หลักประกันแก่ผู้เอาประกันภัยและเพื่อให้บริษัทมีขีดความสามารถในการ
รับประกันภัยได้มากยิ่งขึ้น กำหนดให้มีคณะกรรมการธุรกิจประกันวินาศภัย
เพื่อให้คำปรึกษาหรือให้ข้อเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย
และมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนา ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกี่ยวกับ
ธุรกิจประกันวินาศภัย กำหนดมาตรฐานในการกำกับดูแลพนักงานของบริษัท
ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบอุบัติเหตุ การเจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน
เพื่อมิให้ดำเนินการไปในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยและ
ประชาชน ปรับปรุงอำนาจของรัฐมนตรีและของนายทะเบียน เพื่อให้ตรวจสอบ
และกำกับดูแลธุรกิจประกันวินาศภัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น ให้ผู้มีอำนาจ
กำหนดประเภทและอัตราค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการรับประกันภัยเป็นต้น ตลอดจน

เพิ่มบทลงโทษในบางกรณี แก้อภัยข้อบางมาตราที่ยังไม่ชัดเจนให้มีความหมาย
ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนะครับ ในกรณี
ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
เพื่อสภาได้พิจารณาในวันนี้ ความจริงแล้วสิ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่รัฐบาลเสนอ
ขอแก้ไขกฎหมายฉบับนี้นักนัก แต่กระผมเห็นว่า เรื่องที่กระผมจะนำกราบเรียน
ต่อไปนี้น่าจะเป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน และเป็นเรื่องที่พี่น้องประชาชน
ให้ความสนใจและก็สงสัยกันอยู่เป็นจำนวนมาก ท่านประธานที่เคารพครับ
ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้าจำไม่ผิดเรามีกฎหมายขึ้นมามีฉบับหนึ่งซึ่งเกี่ยวเนื่องกับ
การประกันวินาศภัย ก็คือเรื่องของการประกันชีวิต คือเรื่องของการประกัน
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นกฎหมายที่เราขึ้นในปี ๒๕๓๕ กฎหมายฉบับนี้
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา ได้เข้ามามีส่วนให้ความคุ้มครองพี่น้องประชาชน
เป็นจำนวนมาก แต่ว่าในแง่ของพี่น้องประชาชนที่ใช้บริการของระบบประกันภัยนั้น
ผมไม่แน่ใจว่าหลังจากกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว ประชาชนที่เข้าประกันในการ
ประกันรถ พุดง่าย ๆ ก็คือการประกันรถได้ประโยชน์จากการประกันวินาศภัย
มากนักเพียงไร ท่านประธานคงจะจำได้ว่า ผมขออนุญาตเรียกง่าย ๆ
ตามภาษาชาวบ้าน เมื่อเราไปประกันรถหรือประกันวินาศภัยรถ ชาวบ้าน
เขาจะเรียกว่าประกันชั้น ๑ ประกันชั้น ๒ ประกันชั้น ๓ พุดง่าย ๆ อย่างนั้น
ประกันชั้น ๑ อาจจะประกันด้วยรถของตัวเอง รถของบุคคลภายนอกและ
เรื่องความเสียหายด้านชีวิตร่างกายอนามัยเหล่านี้ และมีประกันชั้น ๒
และประกันชั้น ๓ ก่อนปี ๒๕๓๕ ในกรณีที่เราประกันชั้น ๑ สมมุติว่า
เราขับรถมีอุบัติเหตุและบุคคลภายนอกเสียชีวิตขึ้นมา ผมจำได้ว่าโดยประมาณการ
ส่วนใหญ่แล้วบริษัทผู้ประกันภัยมักจะจ่ายประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาทหรือ
แสนบาทเศษ ๆ ต่อผู้ที่เสียชีวิตคนหนึ่ง ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย ผู้ที่เป็น
ทนายความอาจจะรู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี แต่ว่าหลังจากปี ๒๕๓๕ ที่มีกฎหมาย
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นกฎหมายที่บังคับว่า ผู้ใช้รถทุกคนต้องประกัน
เป็นการบังคับโดยกฎหมาย สมมุติว่าเราประกันชั้น ๑ ซึ่งเป็นการประกัน
โดยสมัครใจและเราประกันภาคบังคับตามกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เมื่อมีกรณีอุบัติเหตุเกิดขึ้น สมมติว่าเราขับรถแล้วทำความเสียหายให้กับบุคคลภายนอกถึงแก่ชีวิต ในประกันภัยชั้น ๑ ที่เราทำไว้นั้นจะมีช้อยกเว้นเขียนไว้ว่า จะใช้ค่าเสียหายในกรณีที่ความเสียหายนั้นเกินความรับผิดชอบตาม พ.ร.บ. คຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถ ในขณะนั้น พ.ร.บ. คຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถ ถ้าผมจำตัวเลขไม่ผิด ในกรณีที่เสียชีวิตจ่ายประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท สมมติว่าเราทำ ๒ ประกัน คือคຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถฉบับหนึ่งและประกันชั้น ๑ อีกฉบับหนึ่ง ท่านประธานทราบไหมว่าเขาจ่ายเท่าไรบริษัทประกัน เขาจ่าย ๑ แสนบาท โดยจ่ายคຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถ ๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎหมายบังคับว่าต้องจ่าย จ่ายจากการประกันชั้น ๑ อีก ๒๐,๐๐๐ บาท รวมแล้วเป็น ๑ แสนบาท ถามว่าในกรณีเหล่านี้ใครเป็นผู้เสียหายหรือถูกเอาเปรียบ ผู้ประกันถูกเอาเปรียบ เพราะการประกันตามกฎหมาย คຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถนั้นเป็นการประกันโดยกฎหมายกฎหมายบังคับว่าต้องทำทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นจักรยานยนต์หรือรถยนต์ก็ตาม ท่านประธานพอนึกออกว่าในกรณีอย่างนี้ก่อนปี ๒๕๓๕ ถ้าเราประกันชั้น ๑ บริษัทอาจจะจ่ายให้กับผู้เสียชีวิตในกรณีเราเกิดอุบัติเหตุขึ้นมา ๑ แสนบาท เขาจ่ายแน่นอน นั่นคือการประกันชั้น ๑ แต่ว่าในขณะนี้เมื่อเราทำประกันชั้น ๑ แล้ว และไปทำคຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถด้วย เขาก็จ่าย ๑ แสนบาทเท่านั้นครับ จ่ายจากคຸ່ມครองผู้ประสบภัยจากรถ ๘๐,๐๐๐ บาท และจ่ายจากประกันชั้น ๑ อีก ๒๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง -----

แต่ที่เราเสียค่าประกันเพิ่มขึ้น คือเสียค่าประกันคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ในขณะนี้ผมเข้าใจว่าผู้ทำประกันรถ ในขณะนี้ถูกเอาเปรียบ ยกตัวอย่างว่าถ้ามีการกระทำละเมิด เราไปละเมิด ข้าราชการ รัฐจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่ข้าราชการที่ถูกทำละเมิดไปแล้ว ค่ารักษาพยาบาล ค่าโรงพยาบาลจ่ายไปแล้ว ถ้ามว่าผู้ทำละเมิดนี้ต้องจ่ายอีกไหม ผู้ทำละเมิดจะปฏิเสธว่ารัฐจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้คุณแล้ว ผมผู้ทำละเมิด ไม่ต้องจ่ายอีกอย่างนี้ได้ไหมครับ ไม่ได้ครับ เพราะผู้ทำละเมิดต้องใช้ค่าเสียหาย ากับผู้ถูกละเมิด แต่ในกรณีที่เรากำประกันกับ ๒ ฉบับ คือประกันภัยชั้น ๑ และ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถด้วย ผมอยากเรียกร้องขอความเป็นธรรมว่า การจ่าย ค่าสินไหมทดแทนในกรณีประกันภัยชั้น ๑ นั้นก็ต้องแยกจ่ายตามประกันภัยชั้น ๑ ผู้ประสบภัยจากรถก็ต้องจ่ายตามลักษณะของคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อย่างนำมาเกี่ยวโยงกัน เพราะถ้านำมาเกี่ยวโยงกันอย่างนี้ครับ ท่านประธาน จะสังเกตว่าเดี๋ยวนี้คนทำประกันภัยชั้น ๑ ลดน้อยถอยลง เพราะอะไรครับ เพราะทำประกันภัยชั้น ๑ แล้วต้องถูกบังคับโดยการไปทำประกันกับผู้ประสบ ภัยจากรถอีก แต่ว่าค่าเสียหายเขาได้เท่ากัน ไม่มีอะไรเพิ่มขึ้นเลย เพราะฉะนั้น ตรงนี้ผมกราบเรียนว่าการคิดจำนวนค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น คิดอย่างไร แล้วทำไมต้องมาโยงเขียนเป็นข้อยกเว้นว่าเมื่อมีการประกันภัย ชั้น ๑ แล้วจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่เกินจาก พ.ร.บ. คุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถเท่านั้น ถ้าเขียนโยงอย่างนี้คนที่ทำประกันเขาจะเสียเปรียบ เพราะเขาจ่ายเงินในการประกันมากขึ้น แต่ยังได้รับค่าสินไหมทดแทนเท่าเดิม เหตุผลตรงนี้แหละครับ เมื่อมาดูตัวเลข ดูจำนวนเบี้ยประกันภัย ดูจำนวน การรับประกันวินาศภัยนี้จะเห็นว่าธุรกิจประกันวินาศภัยไม่ได้ลดลง อาจจะลด จำนวนลงว่ามีการประกันน้อยลง แต่ว่าสัดส่วนเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วเพิ่มขึ้น ธุรกิจประกันวินาศภัยในขณะนี้ที่มีปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในขณะนี้ครับ ธุรกิจ ประกันวินาศภัยเป็นธุรกิจเดียวที่เพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นเพราะอะไรครับ เพราะมี กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถบังคับว่าต้องทำประกัน และนำสังเกตว่า การประกันวินาศภัยโดยเฉพาะการประกันธุรกิจ ประกันรถยนต์ บริษัทผู้เอาประกัน มีกำไรเพิ่มขึ้น เป็นธุรกิจเดียวครับที่มีกำไรเพิ่มขึ้น กำไรเพิ่มขึ้นเพราะนำ ค่าสินไหมทดแทนไปโยงกับกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ทำให้จ่าย ค่าสินไหมทดแทนลดลง ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้ถ้าเราตีความจริง ๆ แล้ว

เป็นกฎหมายที่พูดได้ว่าเอาเปรียบผู้บริโภคแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน
ท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีว่า ในกรณีที่มีการประกันชั้น ๑ ด้วย และมีการ
ประกันตาม พ.ร.บ. คຸ້ມครองผู้ประสบภัยจากรถด้วย แยกจ่ายค่าเสียหายครับ
อย่าเอากฎหมาย ๒ ฉบับมาโยงกัน เพราะจะทำให้ประชาชนเสียเปรียบ
อย่างนี้ได้ไหมครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
คนที่หนึ่ง) : ท่านเจริญเชิญครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ กระผม เจริญ คันธวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่จะขอแสดงความคิดเห็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติ
ประกันวินาศภัย คือการประกันวินาศภัยนั้นที่จริงแล้วก็มีอยู่ ๔ ประเภทด้วยกัน
ก็คือทั้งประกันอัคคีภัย ประกันรถยนต์ และก็ประกันขนส่งทางทะเล และ
ประกันภัยเบ็ดเตล็ด แต่โดยทั่ว ๆ ไปแล้วก็คือเกี่ยวกับการประกันรถยนต์
ผมเชื่อว่าท่านประธานก็คงจะเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีกหลายท่านด้วยกัน
ก็คือว่ามักจะจะมีประชาชนมาบ่นอยู่ตลอดเวลาว่าเวลาประกันภัยแล้ว เกิดอุบัติเหตุแล้ว
ก็ไปขอเรียกร้องค่าเสียหายหรือรับการดูแลจากบริษัทนั้นไม่ดีเท่าที่ควร จึงมา
ร้องขอต่อสภาผู้แทนราษฎร กระผมต้องขอกราบเรียนว่าเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นมา
บ่อยเหลือเกิน กฎหมายประเภทนี้เข้าสภาที่ไรจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ก็มาปรารภ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็อยากจะเอาคำปรารภนี้ไปให้กับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด
ซึ่งดูแลบริษัทประกันภัยทั้งหลายได้รับทราบไว้ด้วยว่า -----

ถึงเวลาจะประกันนั้นเขาจะส่งนายหน้าตัวแทนมาเล่าให้ฟังว่ามันดีทุกอย่าง จะคุ้มครองท่านหลาย ๆ อย่างจนหายห่วงขอให้ท่านจ่ายเงินมาก็แล้วกัน เมื่อจ่ายเงินมาแล้วก็เกิดอุบัติเหตุปรากฏว่าติดต่อบริษัทแล้วไม่มา ไม่มาตามที่สัญญา ตามที่ฝ่ายขายไปบอก แล้วถ้าหากว่าต่อกับบริษัท บริษัทก็บอกว่า ฐานะยังยุ่งอยู่ งานยุ่งมากไม่อาจจะไปได้ อันนี้เป็นปัญหาขึ้นมามาก ที่นี้พอมาดูจริง ๆ แล้วบางครั้งก็ไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายตามที่ผู้เอาประกัน ได้เข้าใจ ทั้งนี้ก็เพราะว่าบริษัทบางบริษัทนั้นมีลูกไม้หลาย ๆ อย่างมาหลอกล่อ ให้คนประกันหลาย ๆ อย่าง แล้วก็ยังมีข้อบกพร่องเขียนไว้ตัวเล็กเขียนอ่านแล้ว ไม่เข้าใจ ฉะนั้นคนไปประกันกับนั้นก็สำคัญผิดไปประกันเขาหลายอย่าง เมื่อมาหาผมอย่างนี้บังเอิญผมก็โชคดีที่รู้จักท่านรัฐมนตรี และก็รู้จักทางท่านอธิบดี กรรมการประกันภัย ก็โทรศัพท์ไปบอกว่าท่านอธิบดีช่วยดูแลรายนี้หน่อยรถเขาชน ปรากฏว่าติดต่อกหลายวันแล้วไม่มาดูแลเลย ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ผมเชื่อว่า ท่านประธานก็คงจะพบปัญหาเหมือนกัน และผมเชื่อว่า ส.ส. หลายคนก็พบ ปัญหาอย่างนี้เหมือนกัน ฉะนั้นผมถึงอยากจะพูดกับท่านรัฐมนตรีในวันนี้ว่าผมมี ทางใดหนทางที่ว่าไม่จำเป็นจะต้องให้ ส.ส. มาเรียกร้องต่อท่านรัฐมนตรี หรือไม่จำเป็นจะต้องให้ ส.ส. มาโทรศัพท์ไปหาท่านอธิบดีหรือรองอธิบดี ผู้รับผิดชอบ มันต้องมีมาตรการอะไรสักอย่างหนึ่งเพื่อให้ความมั่นใจกับ พี่น้องประชาชนว่า เมื่อเกิดประกันภัยไปแล้วนั้นจำเป็นจะต้องได้รับการดูแล เท่าที่ควรที่ถูกต้องตามกฎหมาย และอยากจะให้รัฐมนตรีนั้นดูแลว่าข้อบังคับ ข้อบกพร่องเขียนตัวเล็กเขียนอ่านไม่ออก ทำให้ผู้ประกันภัยนั้นต้องสำคัญผิด ไปประกันภัย อันนี้ก็อยากจะฝากไว้ว่าไม่ใช่ว่าอีกสัก ๒ - ๓ เดือน สภาเราจะยุบแล้วเพราะว่ามันจะหมดอายุอยู่แล้ว ก็อยากจะวางตรงนี้ไว้ เลยว่าใครมาเป็นรัฐมนตรีก็ตามไม่ต้องมานั่งฟังปัญหาอย่างนี้อีก แล้ว ส.ส. ถัดไปไม่ต้องเอาปัญหานี้มาบ่นอีก ผมก็อยากจะฝากไว้ว่าท่านรัฐมนตรีครับ เรื่องนี้มันไม่ใช่เรื่องเล่น ผมเห็นใจท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีก็อาจจะ รับปากว่าจะไปดูแลให้ แต่ว่าจริง ๆ แล้วมันไม่ได้ดูแลเท่าที่ควร มันเป็น ทั้งระบบ ผมจึงอยากจะฝากว่าปัญหาอันนี้เป็นปัญหาของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เขาไม่รู้จักสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่รู้จักใครเลย เขาเดือดร้อนถูกละเลย ผมอยากจะขอฝากเรื่องนี้ไว้กับท่านรัฐมนตรีที่ เกี่ยวข้องผ่านท่านประธานไปครับ ขอฝากไว้เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิระพันธุ์ครับ

นายพิระพันธุ์ สาสิทธิวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิระพันธุ์ สาสิทธิวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็ทำนองเดียวกับเพื่อนสมาชิก ๒ ท่านที่ได้กล่าวไปแล้ว ท่านประธานครับ ผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานว่าในกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับคือร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยและร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิตในหลักการที่เสนอมานี้ท่านประธานครับ คิดว่าก็คงจะไม่ได้เป็นประเด็นปัญหามากนัก เพราะว่าเนื้อหาที่แก้ไขก็คงเป็นการปรับปรุง ปัญหาก็คือว่าสมบูรณ์หรือยัง ผมขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าประเด็นที่ ๑ สืบเนื่องจากที่ท่าน ขอรักบี้ที่เอ่ยนาม ท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ได้อภิปรายไปเป็นคนแรก นั่นคือเรื่องของการประกันบุคคลที่ ๓ แต่ว่าอยากจะขอถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อไม่นานมานี้ท่านประธานคงจำได้ว่าทางกระทรวงพาณิชย์โดยท่านรัฐมนตรีได้มีการปรับปรุงเรื่องของเบี้ยประกัน เบี้ยประกันแบ่งเป็น ๒ ประเภท ท่านรัฐมนตรีท่านประธานคงจำได้ และท้ายที่สุดท่านรัฐมนตรีก็บอกว่าให้เป็นทางเลือกก็แล้วกันว่าผู้เอาประกันจะเอาประกันแบบใหม่หรือแบบเก่า แล้วแต่อย่างไหนผู้เอาประกันคิดว่าอย่างนั้นได้ประโยชน์ก็ให้เลือกเอาแบบนั้น แล้วผมก็จำได้ว่าเรื่องนี้มีการยื่นเข้าคณะกรรมการการคุ้มครองและสิทธิมนุษยชนซึ่งผมเป็นเลขานุการ และก็มีท่านลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ เป็นประธานเราก็ได้พิจารณากัน แล้วท่านรัฐมนตรีและคณะก็ได้มาชี้แจงยืนยันอย่างนั้นและในที่สุดวิธีการเก็บเบี้ยประกันกับแบบนี้ก็นำไปใช้บังคับโดยกำหนดว่าให้ผู้เอาประกันกับเลือก ผมเองเป็นผู้ที่ได้สอบถามและตั้งข้อสังเกตท่านรัฐมนตรีไว้ว่าท่านต้องไปดูให้ดีเวลาปฏิบัติ ดูให้ดีว่าบริษัทประกันกับจะต้องเสนอเป็นทางเลือกจริง ๆ ให้ผู้เอาประกันเขาเลือกจริง ๆ ว่า จะเอาแบบใหม่หรือแบบเก่า -----

สพ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๘๒

พัชรี ๓๗/๑

แต่จนแล้วจนรอด ท่านประธานครับ ผลปรากฏว่าคล้าย ๆ อย่างที่ท่านอาจารย์
ดอกเตอร์เจริญได้กราบเรียนครับ ประชาชนร้องเรียนมาเยอะเหลือเกิน
รวมไปถึงแม้แต่ตัวแทนประกันเองละครับว่าบริษัทประกันเวลาไปขายบอก
ไม่ให้ขายรูปแบบเก่าครับ ให้ขายแต่แบบใหม่ ก็จริงอย่างที่ผมได้เคยท้วงติงไว้
ปัญหาก็คือว่ากระทรวงพาณิชย์ เจ้าหน้าที่นะครับ ผมเห็นใจท่านรัฐมนตรีครับว่า
ท่านภารกิจเยอะมาก แล้วก็ท่านได้มอบหมาย วันนั้นท่านได้มอบหมายอย่างดีเลยครับ
มอบหมายอธิบดีกรมการประกันภัย มอบหมายหลายท่านให้ไปดูแลอย่าให้เกิดเหตุ
เช่นนี้ขึ้น แต่วันนี้มันเกิดเหตุขึ้นแล้วท่านจะทำอย่างไรครับ จะทำอย่างไรกับ
บริษัทเหล่านั้นครับที่ส่งลูกน้องไปขายบอกห้ามเอาแบบเก่านะ ให้ขายแต่แบบใหม่
ตรงนี้เกิดขึ้นแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นที่บอกให้เป็นทางเลือกไม่ได้เป็นครับ
ก็ถูกบังคับโดยปริยายจนได้ตอนจบ

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานครับ ในเรื่องของกฎหมายฉบับนี้นะครับ
ในเรื่องของหลักการ ผมคิดว่าหลักการที่เสนอ รายละเอียดกราบเรียนท่านประธาน
แล้วว่าคงไม่ได้เป็นประเด็นปัญหา ประเด็นปัญหามันอยู่ที่ว่าวิธีการเขียนหลักการ
คือรูปแบบการเขียนหลักการกฎหมายแบบนี้มันเหมือนมัดมือชก กรรมาธิการแทบจะ
ปรับอะไรไม่ค่อยจะได้เลยครับท่านประธาน เพราะว่าเขียนหลักการไว้เป็นข้อ ๆ
ละเอียดยิบเรียบร้อยหมดเลย แล้วก็เขียนหมดเลยครับว่ามาตราไหนแก้ว่า
อย่างไร ๆ แล้วอย่างนี้กรรมาธิการจะทำอะไร ในเมื่อถ้าทำผิดเพี้ยนไปก็กลายเป็น
ผิดหลักการ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็กราบเรียนท่านประธานว่า อยากจะฝาก
ท่านประธานหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องนะครับ ไม่ว่าจะเป็นกฤษฎีกาหรือใครว่า
รูปแบบการเสนอหลักการของกฎหมาย เสนอหลักการให้มันเป็นหลักกว้าง ๆ ได้ไหม
เอาประเด็นสำคัญที่เราจะปรับแก้ก็ว่ากันไป ส่วนรายละเอียดไม่ต้องไปใส่ละครับ
ให้กรรมาธิการเขาทำงานบ้าง มิฉะนั้นแล้วจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปทำอะไร
ท่านประธาน ตั้งไปแล้วก็ไม่ได้ทำอะไร เพราะว่าบอกทำอะไรไม่ได้ต้องทำตามนี้หมด

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธาน เรื่องธุรกิจประกันภัย ธุรกิจ
ประกันภัยมี ๒ ประเภท ซึ่งวันนี้มีกฎหมายเสนอมาแล้ว อันหนึ่งเรียกว่า
ประกันชีวิต อีกอันหนึ่งคือ ประกันวินาศภัย ปัญหาของเราในขณะนี้ผมกราบเรียน
ท่านประธานสืบเนื่องจากท่านสมาชิกผู้อาวุโสได้อภิปรายไปแล้ว ผมก็ขอขยายความ

เพิ่มเติมว่า วันนั้นนอกจากท่านแล้วก็อีกหลายคนครับเต๋อดร้อน ผมเองเป็นญาติเข้า
คณะกรรมการ แล้วก็รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนจำนวนมากเลยครับ
เรื่องที่ท่านดอกเตอร์เจริญได้กล่าวต่อท่านประธานไป แต่ว่านั้นมีมากกว่านั้นครับ
ปัญหาที่ขณะนี้เกิดขึ้น ท่านประธานพอจะจำได้ไหมครับว่าเมื่อปีกว่า ๆ ที่แล้วมา
มีปัญหาครับ ข่าวสื่อแพร่สะพัดประกันภัยจะล้ม แต่ท้ายที่สุดก็ด้วยความสามารถ
ของรัฐบาลของท่านรัฐมนตรีว่าการฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ก็ผ่านพ้นมรสุมนั้น
มาได้ แต่ปัญหานั้นคืออะไรครับท่านประธาน ปัญหานั้นคือว่า เบี้ยประกันภัยที่ไปเก็บ
มันไม่เข้าบริษัท ตั้งบริษัทโบรกเกอร์ (Broker) ตั้งอะไรกันขึ้นมา แล้วก็เปิด
ช่องว่างให้ตัวผู้บริหารบริษัทไปอ้างบริษัทโบรกเกอร์ประกันภัยส่วนตัวครับ
แล้วก็เอาของตัวเองไปขาย ได้เบี้ยประกันภัย ไปเก็บเบี้ยประกันภัยมาไม่ส่งเข้า
บริษัท แต่เป็นอย่างไรรับท่านประธาน กรมธรรม์ออกไปแล้ว ผูกพันเรียบร้อยแล้ว
เวลาเกิดเหตุขึ้นผู้เอาประกันภัยก็เคลม (Claim) เคลมใครครับ เคลมบริษัท
แต่เบี้ยประกันไม่เข้า เปิดช่องให้มีการเอาเรียก ซิฟอน (Siphon) เอาเงิน
ออกจากบริษัทอีกรูปแบบหนึ่ง ผู้บริหารล้มบนฟูก แต่บริษัทแจ้ง ผู้เอาประกันภัยแ่
ตรงนี้ท่านประธานไปถูกกฎหมายไม่ได้เขียนอะไรไว้เลยครับ มันไม่มีการปรับปรุง
แก้ไข ถ้าผมจำไม่ผิดของประเทศสิงคโปร์ที่ผมเคยไปอ่านมานี่นะครับ เขาบอก
เลยครับว่าโบรกเกอร์ประกันภัยต้องมีกติกาครับ จะต้องมีการวางหลักประกัน
ต้องมีอะไรเยอะแยะครับ มีหลักทรัพย์ มีอะไรเพื่อเป็นหลักประกัน แล้วก็ต้องวาง
เงื่อนไขครับ ผู้บริหารนี้ตั้งไม่ได้นะครับ ผู้บริหารของบริษัทประกันภัยไม่ว่าจะเป็น
ประกันชีวิตหรือว่าประกันวินาศภัย ไม่ว่าจะเป็นของตัวเอง ญาติพี่น้อง หรือใครไปตั้ง
บริษัทโบรกเกอร์ประกันภัยไม่ได้ครับท่านประธาน มันเป็นการเปิดช่องให้มีการไหล
เอาเงินของบริษัทออกไปอีกรูปแบบหนึ่ง นี่คือเรื่องของทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัย

ส่วนประกันวินาศภัยครับ มันยิ่งไปกันใหญ่ ไปกันใหญ่ก็ตรงที่ประเด็นที่ ๑
ท่านประธานจำได้ไหมครับ ผมมั่นใจท่านประธานอยู่ในวงการกฎหมายเหมือนผม
เคยถูกร้องเรียนกันมาเยอะ รดอย่างดีถูกชน ถึงเวลาบอกเอาไหมอะไหล่อันนี้
เหมือนกันครับท่านประธาน บอกเหมือนกัน รดเบนซ์เอาอันนี้เหมือนกันครับ
ทำออกมาหน้าตาเหมือนกัน แต่ไม่ใช่ของเบนซ์หรอก ถ้ามว่าถ้าเป็นรถท่านประธาน
ท่านประธานอยากได้ของแท้ใหม่ ของเราที่มันเสียหายมันของแท้ แต่เขาบอก
คุณเอาอันนี้ไหม ไม่เอาคุณก็ไปฟ้องเอา อย่างนี้มันไม่ได้ครับท่านประธาน

สพ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๘๕

พัชรี ๓๗/๓

อย่างนี้มันต้องเขียนกฎหมายให้ชัดเจนว่าผู้รับประกันภัยจะทำแบบนี้กับประชาชน
ไม่ได้ ของเขายี่ห้ออะไรก็ต้องเอาของแท้ให้เขา ไม่ใช่หาทางลดต้นทุนกันด้วย
วิธีการแบบนี้ ผมคิดว่าถ้าเป็นวิธีการแบบนี้มันเป็นวิธีการโกงประชาชนทางอ้อม
นั่นเอง -----

- ๓๘/๑

อีกรูปแบบหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ก็คืออะไรครับ ไม่จ่ายครับ ไม่จ่ายในที่นี้ ไม่จ่ายใครบ้างครับ ไม่จ่ายทั้งผู้ได้รับความเสียหาย อีกกรณีหนึ่งไม่จ่ายบริษัท ที่ซ่อมให้ครับ เมื่อ ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมาครับ กรรมการการกฤษฎีกาและสิทธิมนุษยชน ได้พิจารณาเรื่องนี้ครับ ก็แบบเดียวกันครับ ไม่จ่าย แล้วท่านประธานลองคิดว่า บริษัทซึ่งขึ้นทะเบียนไว้เรียบร้อยแล้วว่าเป็นบริษัทซ่อมแซมรถของบริษัทประกันภัยใน ประกันภัยนี้ เขาก็รับซ่อมให้ก่อน พอรับซ่อมให้ก่อนปรากฏไปเรียกเก็บเงินที่ บริษัทผู้รับประกันภัย ไม่จ่าย ดิดเอาไว้บ้างอะไรไว้บ้าง ก็แจ้งครับ แล้วในที่สุด ผู้เอาประกันภัยหรือผู้ที่จะต้องได้รับความเสียหายไปซ่อมเขาก็ไม่รับซ่อม เพราะฉะนั้นผลคืออะไรครับท่านประธาน กรมธรรม์ประกันภัยเป็นหมันบังคับไม่ได้ ต้องเดือดร้อนขึ้นโรงขึ้นศาลฟ้องกันเต็มไปหมด ถามว่าสิ่งเหล่านี้ทำไมไม่แก้ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานแล้วว่าหลักการที่ว่านี้ถูกต้องครับ เห็นด้วย ท่านจะปรับปรุงให้มันมีระบบเสรี แต่ต้องถามว่าเสรีไปเพื่ออะไร ต้องตอบได้ว่า เสรีไปเพื่อให้เกิดการบริการแก่ประชาชนดีขึ้น เสรีเพื่อให้เกิดการแข่งขัน ในการดูแลประชาชนผู้บริโภคผู้เอาประกันภัยดีขึ้น แต่ถ้าเสรีไปเพื่อให้ผู้ประกอบการ มีกำไรมากขึ้น มีผลประโยชน์มากขึ้น ผมว่าไม่ควรเปิดเสรี เพราะฉะนั้นตรงนี้แหละครับที่ผมกราบเรียนว่าหลักการเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์เลยครับ แต่อยากจะฝากท่านประธานว่ากลับไปทำเพิ่มครับ อย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไป ท่านเจริญ คินธวงศ์ อย่างว่าแต่คนอื่นเลยครับ ท่านประธานครับ ผมเองก็เกิด เมื่อประมาณต้นปีครับ อยู่ดี ๆ ครับ รัฐบาลผมอยู่ดี ๆ ครับ รถใครก็ไม่ทราบ มาชน เป็นอย่างไรครับ ๒ อาทิตย์ ๓ อาทิตย์หายเจ็บครับ พอไปบอก ท่านผู้มีอำนาจวาสนา ไม่ใช่ท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมไม่ได้ละลาบละลั้งท่าน ในทางฝ่ายประจำครับ อาทิตย์เดียวได้เงินเลยท่านประธาน ไม่มีข้อโต้แย้ง ไม่มีข้อพิพาท เพราะบอกว่าเป็น ส.ส. ถามว่าคนเราต้องขวนขวายมาเป็น ส.ส. เพื่อได้สิทธิพิเศษหรือ แล้วประชาชนจะอย่างไรครับถ้าไม่ได้เป็น ส.ส. นี่หรือครับคือการที่จะสร้างระบบเสรีขึ้นมาเพื่อบริการสิ่งเหล่านี้ ผมว่า ถ้าเราจะสร้างสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาไม่มีประโยชน์เลยครับ เราจะต้องให้พวกเรา นะครับ ไม่ใช่ทำหน้าที่ ส.ส. มาเป็นปากเป็นเสียงบอกเมื่อไรจะไปซ่อม เมื่อไรจะเอาเงินไปจ่าย ปัญหามันง่ายนิดเดียวท่านประธาน เขียนสิทธิครับ กฎหมายนะ แก่กฎหมายให้เขาทำแบบนี้ไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีจะได้ไม่ต้องเดือดร้อน พวกเราจะได้ไม่ต้องไปเดือดร้อน แล้วก็ไม่ต้องไปรบกวนใคร เรื่องแค่นี้มันไม่ใช่

เรื่องจะต้องไปรบกวนใครเลย ไม่ต้องมานั่งพูดกันในสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไป เพียงแต่ว่าฝ่ายที่รับผิดชอบที่เป็นฝ่ายประจำนี้ ใครจะมาเป็นรัฐบาล ใครจะมา เป็น ส.ส. ท่านก็ยังคงอยู่ตรงนั้น ก็ปี ก็ชาติ ทำหรือยังล่ะครับ ทำไมต้องให้ ท่านรัฐมนตรีต้องมาเดือดร้อน ทำไมต้องให้พวกเราต้องเดือดร้อน ทำไมต้อง ให้ประชาชนเดือดร้อนกับสิ่งเหล่านี้ แทนที่ต้องมานั่งคิดแต่ว่าเมื่อไรจะให้ ต่างชาติถือหุ้นได้ก็เปอร์เซ็นต์ เมื่อไรจะให้เก็บเบี้ยประกันภัยได้ เมื่อไรจะ คิดรูปแบบกรรมธรรม์ประกันภัยใหม่ คิดบ้างหรือยังครับว่าทำอย่างไรจะให้ประชาชน ผู้บริโภคได้เงินเร็ว ได้ของดี ได้บริการที่ดี ตรงนี้ผมก็ฝากท่านประธานไปยัง ท่านรัฐมนตรีนะครับ ฝากไปกราบเรียนลูกน้องท่านด้วยให้ทำสิ่งเหล่านี้บ้าง ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญรัฐมนตรีชี้แจงครับ เชิญครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง ขอเรียน ชี้แจงเพื่อนสมาชิกนะครับที่ได้ถามในประเด็นเรื่องของร่าง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย โดยเฉพาะท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ ที่ได้ถามในประเด็นว่าการประกันวินาศภัย เกี่ยวกับรถยนต์ การประกันวินาศภัยเกี่ยวกับรถยนต์นั้นจะมีอยู่ ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือการประกันโดยสมัครใจนะครับ ซึ่งมีการประกันประเภทหนึ่ง ประเภทสาม อันนี้ก็เป็นการสมัครใจ ซึ่งขณะนี้มีการประกันอยู่ประมาณ ๒๐ เปอร์เซนต์เศษ ๆ นะครับ ของจำนวนผู้ที่มีรถทั้งหมดนะครับ ส่วนที่ ๒ คือ ประกันภาคบังคับ คือเป็น พ.ร.บ. ว่ารถที่ใช้บนถนนทุกคันละครับ จะต้อง ประกันภาคบังคับนะครับ ประกันภาคบังคับนี้รถทุกคันจะต้องประกันนะครับ แต่ขณะนี้ก็ยังมีการประกันไม่ถึง ๗๐ เปอร์เซนต์เลย อีก ๓๐ กว่าเปอร์เซนต์ ก็หลบ ๆ ซ่อน ๆ อยู่ไม่ประกันเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัย จากรถนี้ได้รับความเดือดร้อนนะครับ จึงมีการตั้งบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถซึ่งตั้งตามกฎหมาย ขณะนี้บริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเรามีสาขา อยู่ครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ ทว่าประเทศก็มาตั้งสำเร็จตอนที่รัฐบาลนี้ละครับ ทว่าประเทศ -----

ซึ่งบริษัทประกันวินาศภัยเกี่ยวกับรถยนต์นั้นไม่มีสาขาทุกจังหวัด แต่เมื่อเรามีบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถทั่วประเทศแล้วนี้ครับ บริษัทนี้ถือหุ้นโดยสมาชิกที่ทำธุรกิจประกันวินาศภัยรถยนต์ทุกคนเป็นผู้ถือหุ้น หากว่าอุบัติเหตุเกิดขึ้นไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตามไม่ต้องไปคอยบริษัทที่รถนั้นประกันอยู่ ให้แจ้งบริษัทกลาง บริษัทกลางจะเป็นผู้ดูแล คือค่ารักษาพยาบาล ถ้ารถประกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทตามที่จ่ายจริง แต่ถ้าถึงแก่กรรมก็ ๘๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าหากว่ารถไม่มีประกันก็ยังจ่ายใช้เงินกองทุน ค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท เอาเงินกองทุนจ่ายก่อน นี่ครับผลจากที่บอกว่าบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ได้ทำหน้าที่ดำเนินการไปก่อน แล้วไปไล่เบี้ยเอาระหว่างใครผิดใครถูก อันนี้ก็บริการประชาชนได้ดีพอสมควร ส่วนในประเด็นที่บอกว่าประกันโดยสมัครใจ เช่นประกันชั้นหนึ่ง ถ้ารายใดถึงแก่กรรม ๘๐,๐๐๐ บาทนั้นเอาไปหักออก ซึ่งของเดิมคือได้มีการกำหนดไว้ว่าบริษัทชั้นหนึ่งส่วนมากจะเป็นรายละเอียดไม่เกิน ๑ แสนบาท เขาก็จะไปหักออก ๘๐,๐๐๐ บาท ก็เลยจ่ายจริง ๆ แค่ว่า ๒ แสนบาท แต่เราได้มีการปรับปรุง แก้อไขแล้วนะครับที่มาใช้วันที่ ๑ เมษายนนี้ครับ เดี่ยวผมจะได้เรียนต่อไปนิดหนึ่งเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การปรับปรุงแก้ไขแล้วขณะนี้ให้จ่ายเป็น ๑ แสนบาทเพิ่มไป สำหรับผู้ประกันชั้นหนึ่งเป็น ๑๘๐,๐๐๐ บาท สำหรับผู้ที่เสียชีวิต เรื่องของคนประกันทั้งประเภทหนึ่ง แล้วก็ประกันทั้ง พ.ร.บ. นี้ ถ้าคนไหนไปประกันประเภทหนึ่งโดยสมัครใจแล้ว พ.ร.บ. มันอัตโนมัติอยู่แล้วครับเขาต้องเก็บตัวนั้นอยู่แล้ว ส่วนที่ท่านอาจารย์เจริญ คันธวงศ์ ที่ได้พูดถึงว่าเมื่อเกิดอุบัติเหตุแล้ว ไม่บริการ หรือไม่บริการเท่าที่ควรทำให้เกิดปัญหา พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่มีการแก้ไขประกันวินาศภัยในมาตรา ๕๗ ทวิ ถึงมาตรา ๕๗ จัตวา แล้วก็มาตรา ๗๒ (๔) อันนี้ได้มีกำหนดไว้เลยว่าให้มีการควบคุมดูแลพนักงานที่มีหน้าที่ตกลงเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนจะไปใช้วาจา หรือใช้อิทธิพลหรือหลบลี้หรืออะไรต่าง ๆ เหล่านี้ครับมีบทลงโทษ แล้วก็คนที่จะมาเป็นพนักงานนี้จะต้องผ่านการฝึกอบรมแล้วก็มีการลงทะเบียน แล้วมีใบอนุญาต นอกจากนั้นยังมีการแก้ไขคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นตัวแทนเป็นนายหน้าประกันวินาศภัยในมาตรา ๖๔ (๗) (๘) มาตรา ๖๗ วรรคสอง (๔) อันนี้ก็ได้มีการกำหนดว่า ถ้าหากว่าทำผิดแล้วจะถูกเพิกถอน เมื่อถูกเพิกถอนแล้วใน ๓ ปีท่านจะไปประกอบอาชีพทางนี้ไม่ได้เลย ของเดิมนะครับ ของใหม่นี้เพิ่มมาเป็น ๕ ปี อันนี้ก็มีมาตรการที่จะลงโทษกับตัวแทน

ส่วนคำถามในประเด็นของท่านพี่ระพันธ์ที่ได้พูดถึงว่า การปรับปรุง
แก้ไขกฎหมายเรานี้ครับเน้นในเรื่องของการเก็บเบี้ยประกันแบบเก่ากับแบบใหม่
แล้วก็เนื้อหาว่าสมบูรณ์หรือยัง อันที่จริงถ้ามันสมบูรณ์แล้วเราคงจะไม่แก้ครับ
แก้ก็ให้สมบูรณ์ขึ้น แต่ถ้าจะมีอะไรในส่วนที่ไปว่าในขั้นกรรมาธิการก็คงจะ
กระทำได้นะครับ -----

แต่ส่วนที่บอกว่าเขียนในคำนิยามบล็อกไว้เลย อันนี้ก็คงจะเป็นส่วนหนึ่ง แต่ที่บล็อกนั้น
เนื้อหาสาระที่บล็อกไว้มันมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นเท่านั้น แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่สำคัญ

อย่างประเด็นแรกนะครับ เกี่ยวกับเรื่องของการให้ผู้ที่ถือหุ้นเป็น
ชาวต่างชาติมาถือหุ้นเกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่เกิน ๔๙ เปอร์เซ็นต์นะครับ
แล้วก็ผู้บริหารชาวต่างชาตินั้นนะครับให้เป็นกรรมการได้ แต่ไม่เกินกึ่งหนึ่ง
แต่หลังจาก ๕ ปีไปแล้วก็ให้สามารถเกินได้นะครับ เป้าหมายตรงนี้จะครับ
จะไปสอดคล้องกับที่ท่านบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่าง แม้แต่คำถามของท่านเจริญ คันธวงศ์
ที่มาพูดถึงบริการนี้ทั่วถึงไหม รวดเร็วไหมนะครับ นอกจากจะมีกฎหมายอย่างนั้นแล้ว
สิ่งที่สำคัญที่สุดคือมาตรฐานของบริษัทนะครับ ความสมบูรณ์ของบริษัทนั้นคือ
มีหลักมั่นคงเพียงพอไหม อย่างที่เป็นอยู่นี้ครับของเราก็มีปัญหา เพราะว่า
บริษัทของคนไทยนั้นค่อนข้างที่จะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องนี้เยอะ ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของเงินทุน เรื่องของการเชื่อถือ เรื่องของการบริหาร แล้วธุรกิจ
ประกันภัยนี้ะครับก็มีข้อตกลงในการประชุมรอบอรุณวัยนะครับว่าเราจะต้อง
เปิดเสรี เมื่อเราจะต้องเปิดเสรีแล้วเราจะต้องเตรียม คือรัฐบาลนี้ได้เตรียม
๓ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกต้องมีบริษัทแข่งขันกันมากขึ้นนะครับ ขณะนี้เราได้
ดำเนินการไปแล้วทั้งบริษัทประกันชีวิต ประกันวินาศภัย ได้จดทะเบียนเพิ่มขึ้น
แล้วทุนสำรองก็เพิ่มขึ้นด้วยนะครับ

ขั้นตอนที่ ๒ ก็คือต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้เพื่อให้สภาพิจารณาในวันนี้
ก็คือให้ผู้ถือหุ้นชาวต่างชาติมีมากขึ้น เพื่อจะให้เกิดมีความมั่นคงในเรื่องของตัวเงิน
แล้วก็เกิดความมั่นคงในเรื่องของการบริหารเทคนิค

ในส่วนที่บอกว่าเมื่อเปิดเสรีแล้วได้อะไรนะครับ แน่นอนครับ
ไม่ใช่ว่าเปิดเสรีแล้วผู้บริหารธุรกิจนี้ร่ำรวยขึ้น คงไม่ใช่ แต่ต้องร่ำรวยด้วยฝีมือ
เพราะมันมีการแข่งขัน แต่สิ่งที่ได้รับแน่นอนครับคือผู้ที่เอาประกัน เกิดมีการแข่งขัน
ไม่ว่าจะการแข่งขันเก็บเบี้ยประกันให้ถูกลง หรือไม่ว่าจะแข่งขันในการบริการ
ให้ดีขึ้น ให้รวดเร็ว ช่วยเหลือเขาให้เกิดความเชื่อมั่น นี่ครับคือถ้าเปิดเสรีแล้ว
ต้องดีขึ้นสำหรับผู้ที่เอาประกัน ไม่ใช่ผู้ที่ทำธุรกิจประกันนะครับ คงจะกราบเรียน
เบื้องต้นแค่นี้ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาต ยังติดใจอยู่ใช่ไหมครับ คือผมคิดว่าถ้าฉบับนี้ผ่าน

ต่อไปเป็นร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต สำหรับท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ กับท่านเรวัต น่าจะไปอภิปรายตรงนั้น ถ้าท่านจะติตใจก็ขอเชิญครับ ท่านนิพิฐยังติตใจใช่ไหมครับ ผมขอหารืออย่างนี้นะครับ เพราะว่าถ้าผ่านฉบับนี้แล้วยังมีเกี่ยวกับเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิตลักษณะท่านองเดียวกัน ท่านอาจจะอภิปรายฝากถาม รัฐมนตรีได้ เชิญท่านนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ขอบขอบคุณประธานครับ ผมขออนุญาตต่อเนื่องนิดเดียวครับ คือเรื่องความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถครับ แล้วก็การประกันวินาศภัย หรือที่เรียกว่า ประกันชั้นหนึ่งนะครับ ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่าในขณะนี้ได้มีการเพิ่มความคุ้มครอง ขึ้นจาก พ.ร.บ. ๘๐,๐๐๐ บาท แล้วก็ประกันภัยชั้น ๑ อีก ๑ แสนบาท ก็เป็น ๑๘๐,๐๐๐ บาท แล้วในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วนะครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็คงจะเป็น สิ่งที่ดีนะครับ แต่ว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ ผมเรียนท่านว่ายังไม่มีบริษัทประกันภัยไหน จ่าย ๑๘๐,๐๐๐ บาทเลยนะครับ อาจจะเป็นการทำสัญญาเก่าหรืออย่างไอก็ตามนะครับ แต่ว่าสิ่งที่ต้องรีบประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชน ผมยืนยันว่าที่ไม่มีก็เพราะว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วนะครับก็มีการไปขึ้นศาลกันในกรณีอย่างนี้ครับ บริษัทประกัน ก็บอกว่าจ่ายได้เฉพาะ ๑ แสนบาทเท่านั้นเองนะครับ เพราะฉะนั้นผมถือว่า ยังมีการใช้ข้อมูลตรงนี้ปกปิดความจริง แล้วก็ประชาชนยังเสียเปรียบอยู่นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพี่ระพันธ์ เชิญครับ

นายพี่ระพันธ์ สาสิรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ ท่านประธานครับ ผม พี่ระพันธ์ สาสิรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก็ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีครับที่ได้กรุณาชี้แจงในหลายประเด็นนะครับ แต่ว่ามี ๒ - ๓ ประเด็นที่อยากจะฝากท่านประธานกลับไปนะครับ

ประเด็นแรกก็คือว่า เรื่องที่ผมฝากเรียนท่านนะครับว่าการเก็บ เบี้ยประกันภัยรูปแบบใหม่ที่บอกว่าให้เป็นทางเลือก ท่านอย่าลืมนะครับ เพราะว่า ท่านต้องกลับไปบอกให้ทางอธิบดีกรมการประกันภัยหรือผู้บังคับบัญชาไปดูแลนะครับ เพราะในทางปฏิบัติเวลานี้ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะว่าผู้ประกอบการสิ่งลูกน้อง ไปขายว่าให้ขายเฉพาะแบบใหม่ครับ แบบเก่าไม่ให้รับขาย เพราะฉะนั้น มันก็ไม่ได้เป็นทางเลือกเหมือนที่เราตั้งใจไว้จริงนะครับ ฝากท่านไปด้วย

ประเด็นที่ ๒ ผมก็กราบเรียนแล้วว่าหลักการนี้ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยนะครับ
เห็นด้วย เพียงแต่ว่าบางเรื่องรูปแบบของการเสนอหลักการมันน่าจะเขียนหลักการ
ที่ไม่ได้แบ่งเป็นข้อ ๆ แล้วก็ไม่ได้เป็นรายมาตรา ให้เป็นลักษณะเหมือนที่เคย
เขียนกันในกฎหมายฉบับอื่น ๆ มันก็จะทำให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น

ในเรื่องของการคุ้มครองหรือการดูแลผู้บริโภคในฐานะผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นประเด็นเดียวกันกับที่ทั้งผมและท่านดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร ประธาธิบดีด้วยกันอภิปรายนะครับ ซึ่งท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า อยู่ในมาตรา ๕๗ ไม่ว่าจะเป็น ทวิ ตรี หรือจัตวานะครับ กราบเรียนท่านประธานว่า ยังไม่ได้ผลหรอกครับ ผากไปด้วย ไม่ได้ผลอย่างไรครับ เพราะว่าถ้าท่านประธานนึกถึงเรื่องรถบรรทุกน้ำหนักเกินนะครับจะเห็น วันนี้ยังปราบไม่ได้เลยครับ เพราะอะไรครับ เพราะเอาโทษกับคนขับ คนขับเป็นลูกจ้างครับท่านประธาน กินแต่เงินเดือนรายวัน นี่ยึดแบบเดียวกันเลยครับ มาตรา ๕๗ เอาโทษกับตัวแทนบริษัทประกัน เห็นไหมครับ ท่านประธานอ่านนะครับ บอกว่ามาตรา ๕๗ ตรี ผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบริษัทให้ทำหน้าที่ตรวจสอบอุบัติเหตุต้องไปทำอย่างนี้ ๆ พอมาตรา ๕๗ จัตวา บอกว่า ถ้าหากพวกเหล่านี้ไปประวิง คนที่มีความผิดคือพวกเหล่านี้ แล้วบริษัทไปอยู่ตรงไหนละครับ อย่างนี้บริษัทก็จ้างคนไปประวิงกันให้หมดนะครับ เพราะว่าตัวบริษัทเองไม่มีความผิด ก็แบบเดียวกับรถบรรทุกน้ำหนักเกิน เพราะว่าลูกจ้างเท่านั้นละครับที่ผิด ตัวเจ้าของไม่ผิดสักที แล้วมันจะได้ประโยชน์อย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องมีมาตรการไปครับว่า ถ้ามันก็ครั้งก็หนผู้บริหารต้องรับผิดชอบแล้ว มันบริหารกันอย่างไรปล่อยให้ตัวแทนไปประวิงเขาอยู่เรื่อย เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๗ ที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาปรับร่างมาเบื้องต้นแล้วนี้จะได้ผลมากขึ้น ถ้าหากว่าขยายไปให้ชัดเจนว่าคนรับผิดชอบจริง ๆ นอกจากตัวแทนจะต้องเป็นผู้บริหารบริษัทครับ หรือมิฉะนั้นถ้ามันมาก ๆ เข้าก็เพิกถอนใบอนุญาตไปเลยครับ อย่างนี้ละครับถึงจะได้ผล ที่นี้ที่ผมกราบเรียนก็คือว่าไม่แน่ใจว่าหลักการไปล็อก (Lock) หรือเปล่า ถ้าหลักการไปล็อกไว้ อีกทั้งทำไม่ได้ในชั้นกรรมาธิการ ถึงต้องบอกว่าในการเขียนตรงนี้นะครับ ก็ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยครับ แล้วก็คณะกรรมการธิการ พวกเราทุกคนก็ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมทั้งนั้น แล้วการเปิดเสรีที่ว่านั้นก็เห็นด้วยนะครับว่าเสรีแล้วจะต้องเป็นข้อผูกพัน ดับเบิลยู.ที.โอ. (WTO) ก็ดี อะไรก็ดี แต่น่าจะมีการปรับแก้ในส่วนอื่น ๆ เสริมเข้าไปด้วย ไม่ใช่เฉพาะแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องของการเปิดเสรี เพราะฉะนั้นประเด็นสำคัญในตรงนี้ก็ คือ มาตรา ๕๗ กรุณาไปปรับแก้ให้มันเกิดการครอบคลุมว่าผู้ที่จะต้องมีความรับผิดชอบตรงนี้ไม่ใช่เฉพาะตัวแทน บุคคลที่รับมอบไปจะต้องตัวบริษัท

หรือผู้บริหารด้วยครับ มันถึงจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างตามเป้าหมายที่ท่านรัฐมนตรี
ตั้งใจไว้อย่างแท้จริง ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้นะครับ ผมขออนุญาตที่ผมหารือเมื่อสักครู่ นะครับ เนื่องจากว่า
กระผมคิดว่าถ้าผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วยังมีร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต
ซึ่งอาจจะต้องฝากรัฐมนตรีในลักษณะต่าง ๆ ได้ ก็หาหรือว่าฉบับนี้ขอผ่านไปก่อน
แล้วก็ท่านที่อภิปรายนะครับ ท่านเรวัตก็ดี ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ก็ดี ก็จะสามารถ
อภิปรายร่างฯ ฉบับนั้นได้ จะดีไหมครับ ไม่ดีนะครับ ไม่ดีไม่เป็นไรครับ
เชิญท่านเจริญครับ มีอะไรที่พาดพิง เชิญ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม เจริญ คันธวงศ์ คือบังเอิญอีกฉบับหนึ่งมันเป็นคนละเรื่องกันนะครับ
นั้นประกันชีวิต อันนี้ประกันวินาศภัย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ไม่เป็นไรครับ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : คือประกันวินาศภัย
ผมก็อยากจะตามเรื่องกับท่านประธานนะครับ ฝากไปยังท่านรัฐมนตรี ที่ท่านพิระพันธุ์
สาสิริฐวิภาค พูดเมื่อสักครู่คือว่าเรื่องประกันภัยรถยนต์ ที่ท่านได้รับปากกับสภานี้ว่า
หลังจากเมษายนแล้วนั้นจะมี ๒ ประเภท เก้ากับใหม่ ให้ประชาชนเลือกเอา
ผมขอสนับสนุนนะครับว่าไม่มีให้เลือก มีอย่างเดียวครับ เมื่อวานนี้เองครับ
ผมพูดกับบริษัทประกันภัย รถของผมจะหมดอายุ ผมก็เอาคำพูดที่ท่านพูดว่าให้เลือกได้
ไปตามเขา เขาบอกว่าไม่มีแบบเก่า มีแต่แบบใหม่ คือมีแอคเซส (Access)
๓,๐๐๐ หรือ ๖,๐๐๐ มีอย่างนั้นอย่างเดียวครับ ไม่มีอย่างเก่า อันนี้ผมก็ขอฝากว่า
เมื่อท่านรับปากแล้ว การปฏิบัติมันไม่ปฏิบัติตามนั้นนะครับ ผมอยากจะขอให้ท่านดูแล
เรื่องนี้ให้ละเอียดชนิดหนึ่ง ผมเป็นพยานได้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเรวัตนะครับ แล้วก็ท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ครับ เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย
ที่ท่านประธานได้เสนอว่าให้ร่วมกันพิจารณานั้น กระผมก็เห็นด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไรครับ เชิญท่าน เอาฉบับนี้ก่อนท่านเรวัต เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ฉบับนี้นะครับ ท่านประธานครับ
ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยนี้ครับ ซึ่งท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปส่วนใหญ่แล้ว
ก็มีเนื้อหาสาระที่สำคัญที่จะให้คณะกรรมการพิจารณาครับ แต่สิ่งหนึ่งนะครับ
ท่านประธานที่กระผมยังไม่ได้รอฟังนั่นก็คือว่า ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจงว่าการเปิดเสรีนั้นจะให้ประโยชน์ต่อบริษัทที่ให้ปรับปรุง
ในเรื่องเงินทุนก็ดี ในเรื่องต่าง ๆ ก็ดี -----

แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้ครับ ท่านประธานครับ เมื่อ ๕ ปีข้างหน้าครับ บริษัท
ประกันวินาศภัยนี้ครับ กระผมเชื่อเหลือเกินว่าจะเป็นของคนต่างชาติทั้งหมด
ในการแก้ไขอย่างนี้ แล้วทำไมครับก่อนที่จะถึงระยะเวลา ๕ ปีนี้ครับ ทำไม
กระทรวงพาณิชย์จึงไม่ได้ดำเนินการในเรื่องที่จะให้บริษัทที่มีอยู่ในขณะนี้
ได้วางกลไกที่จะพัฒนาหรือว่าในเรื่องต่าง ๆ ที่จะให้บริษัทยืนหยัดอยู่ได้ เพื่อว่า
สามารถดำเนินการก่อนที่จะถึง ๕ ปีนั้น ถ้ามาบอกว่าอีก ๕ ปีข้างหน้าแล้วกับบริษัทนี้
กลายเป็นของบริษัทต่างชาติทั้งหมดอย่างนี้ ผมเองไม่เห็นด้วยครับท่านประธานครับ
ผมอยากเห็นว่าจะก่อนจะถึง ๕ ปีข้างหน้า บริษัทประกันวินาศภัยที่มีอยู่ ณ บัดนี้ มีอยู่
ในปัจจุบันนี้ทั้งหมดนี้ได้รับการดูแล ได้รับการสนับสนุน หรือได้รับการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
ไม่ว่าในเรื่องของเงินทุนก็ดี ในเรื่องของเทคโนโลยีก็ดี หรือในเรื่องของการหาตลาด
หาลูกค้าที่ดี ทำไมไม่ทำอย่างนี้ละครับ จะไปหลีกเลี่ยงในการที่จะช่วยเหลือ
เสมือนหนึ่งเป็นการหลีกเลี่ยงการช่วยเหลือ ถ้าพูดถึงเรื่องนี้แล้วก็ต้องพูด
กระทรวงพาณิชย์ว่าอย่างน้ำมันลอยตัวในขณะนี้ก็หลีกเลี่ยงการหาทุนที่จะมาพยุง
ในราคาที่สูงขึ้น ปลอยให้ลอยตัวไป ฟัน้องประชาชนก็เดือดร้อนไป ราคาน้ำมันขึ้น
ขึ้นไป เวลาลงก็ไม่ลงอย่างนี้เป็นต้น เมื่อก่อนกระทรวงพาณิชย์เคยดูแลเรื่องนี้
ที่นี้ไม่เอาแล้ว จะปล่อยมือแล้ว ทั้งแล้ว บริษัทต่าง ๆ เจึงก็เจึงไปอย่างนี้เป็นต้น
ก็ไปพึ่งต่างประเทศเขาเสียหมด ฟังทุนต่างประเทศ ฟังทุกอย่างต่างประเทศหมด
เห็นต่างประเทศเป็นดี เขาพูดกันเรื่องจริงนะครับว่าขณะนี้ของเราอะไรทั้งหมดนี้
เป็นของชาวต่างประเทศเสียเยอะแยะแล้ว อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ แม้กระทั่ง
กิจการหลาย ๆ อย่าง ความจริงประกันชีวิตกับประกันวินาศภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ประกันชีวิตนะครับเป็นเรื่องที่สำคัญแล้วก็ไม่มีปัญหาเลย ซึ่งเดี๋ยวผมจะกราบเรียนนะครับ
ประกันวินาศภัยก็จริงในขณะนี้เป็นเรื่องจริงครับว่าในการดำเนินการ จริง ๆ แล้ว
ถ้าดำเนินการดี ๆ นะครับบริษัทไม่เจึงหรือครับ ส่วนใหญ่ก็ไม่มีมาตรฐานในการ
ไปตรวจสอบความเสียหาย เสร็จแล้วอาจจะไปเข้ากับผู้เอาประกันที่ราคาสูง
คณะกรรมการเอาเงินที่ประกัน เบี้ยประกันไปใช้อย่างนี้เป็นต้น ตรงนี้ได้ดูแลกัน
อย่างไร มันต้องดูแลกันตรงนี้ก่อนครับ ดูแลกันเสียให้ดี เสร็จแล้วจึงค่อย ๆ พยุงไป
เมื่อถึงเวลา ๕ ปีแล้วนี้ครับก็มาออกกฎหมายนี้เสีย อันนี้ออกกฎหมายล่วงหน้าครับ
เพื่อให้เขารู้ว่า เอาละ ต่อไปนี้คุณเข้ามา อีก ๕ ปีข้างหน้าคุณเป็นเจ้าของบริษัท
ไปเลย ปิดภาระความรับผิดชอบ ปิดภาระที่จะให้มีปัญหาในการข้างหน้า นี่เป็น
เรื่องจริงที่เกิดขึ้น แม้อย่างไรก็ตามครับท่านประธานครับ เป็นเรื่องที่ตืออย่างหนึ่งที่ว่า

การเปิดเสรีนี้ได้ทุนจากต่างประเทศมา เข้ามาช่วยเหลือ เข้ามาดูแลในเบื้องต้น แต่ในที่สุดเงินเบื่องสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ พี่น้องประชาชนที่เป็นเจ้าของ จะไม่มีอะไรเหลืออยู่เลยนะครับ ผมก็คงกราบเรียนไว้แค่นี้ครับ ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตรงนี้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญดอกเตอร์สุรพงษ์

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเองเห็นด้วยกับเหตุผลและหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดประกันภัยเสรีซึ่งผมเองนั้นอยากจะเห็นมานานแล้วครับ เหตุผล ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้บริษัทประกันภัยในประเทศไทยผมมองว่าเอาเปรียบผู้เอาประกันอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการจ่ายค่าใช้จ่ายหลังจากเกิดอุบัติเหตุแล้วมักจะมีการวิ่งเต้นกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วก็กดดันให้ประชาชนผู้ประสบภัยซึ่งมีความรู้น้อยและเป็นผู้ด้อยโอกาสในสังคมนั้นได้เสียเปรียบมากยิ่งขึ้น -----

ยกตัวอย่างครับท่านประธาน เมื่อเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา มีมอเตอร์ไซค์ในพื้นที่
จังหวัดเชียงใหม่ของผมได้วิ่งไปบนท้องถนน ปรากฏว่ามีรถเก๋งจอดอยู่ข้างถนน
จอดผิดที่ด้วยนะครับ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ได้เปิดประตูออกมารถมอเตอร์ไซค์
ได้วิ่งชนประตู ผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์เสียชีวิต รถยนต์คันนั้นมีประกันชั้น ๑ ท่านประธานครับ
ผู้ตายไม่ได้รับเงินชดเชยแม้แต่บาทเดียว มีการวิ่งเต้นระหว่างเจ้าของรถซึ่งเป็น
ผู้มีอันจะกินกับทางเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้ราษฎรผู้เสียชีวิตไปนั้นบาทหนึ่ง สลึงหนึ่ง
ก็ไม่ได้รับจากบริษัทประกัน ทั้ง ๆ ที่รถคันนั้นมีประกันชั้น ๑ แต่ผมก็ตั้งใจครับ
ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้พูดถึงบริษัทคุ้มครองผู้ประสบภัย
ผมอยากจะให้หน่วยงานนี้ได้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนให้มากขึ้น
ผมเชื่อว่าปัจจุบันนี้พี่น้องประชาชนไม่ได้รับทราบหรือทราบว่าบริษัทเช่นนี้เกิดขึ้น
การประชาสัมพันธ์นั้นไม่กว้างขวางเท่าที่ควร ท่านประธานครับ ที่จริงแล้ว
การประกันวินาศภัยนั้นเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนควรจะทำประกันภัยไว้เป็นอย่างดี
ยกตัวอย่างครับท่านประธาน กรณีที่เกิดระเบิดที่โรงงานลำไยที่อำเภอสันป่าตอง
อันนั้นเป็นอุทาหรณ์ที่ดียิ่งสำหรับประชาชนที่ปัจจุบันอาศัยอยู่ในบ้าน ไม่นึกหรือครับว่า
วันหนึ่งจะมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น บ้านเรือนที่อยู่ใกล้เคียงบริเวณโรงงานถูกทำลาย
ย่อยยับไม่เหลือซาก อย่างนี้แหละครับพี่น้องประชาชนทั้งประเทศต้องได้รับทราบ
ข้อมูลในลักษณะนี้ กระทรวงพาณิชย์เองต้องย้ำให้กรมการประกันภัยได้ให้ความรู้
แก่พี่น้องประชาชน ผมเชื่อว่าถ้าพี่น้องประชาชนได้มีการซื้อประกัน โดยเฉพาะการ
ประกันวินาศภัยไม่ว่าจะเป็นการประกันไฟก็ดี เบี้ยประกันนั้นไม่ได้แพงหรือครับ
แต่การจ่ายเงินของบริษัทประกันนั้นทางกรมประกันภัย กระทรวงพาณิชย์จะต้อง
ควบคุมดูแลด้วย เพราะเสมือนหนึ่งว่าปัจจุบันนี้บริษัทประกันเหล่านั้นพยายามที่จะใช้
ข้อสัญญาเพื่อปิดกั้นการจ่ายเงิน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค
ก็น่าที่จะควบคุมดูแลด้วย ผมเห็นในต่างประเทศครับท่านประธาน แม้กระทั่ง
การประกันรถยนต์กับบริษัทต่างชาติย้อนหลังไปประมาณ ๑๐ กว่าปี เมื่อครั้งที่
ผมยังอยู่ในสหรัฐอเมริกา ท่านประธานครับผมประกันรถยนต์ชั้น ๑ แม้กระทั่ง
ผมขับรถไป รถตกหลุมยางรถยนต์ระเบิดเขาชดเชยให้ใหม่เลยครับท่านประธาน
ถ้าเป็นประเทศเราไม่ยอมครับ บริษัทประกันไม่ยอมที่จะเสียเปรียบเลย มีแต่เอา
แต่ได้ สิ่งเหล่านี้ครับเป็นสิ่งที่ถึงเวลาแล้วที่กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคุ้มครอง
ผู้บริโภคจะต้องดูแลให้ทั่วถึงครับ ที่สำคัญที่สุดท่านประธาน เมื่อกี้เพื่อนสมาชิก
ท่านหนึ่งได้อภิปรายว่าการนำเอาเงินกองทุนของบริษัทประกันไปใช้ในธุรกิจอื่น

สผ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๓๖

มลิวรรณ ๔๓/๒

ผมอยากจะกราบเรียนว่าเมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร
และสถาบันการเงิน ซึ่งผมเป็นเลขานุการคณะได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาครับ และเป็น
ญาติของผมเองที่จะตรวจสอบว่าบริษัทประกันไม่ว่าจะเป็นบริษัทประกันชีวิต
ประกันวินาศภัยนั้นได้นำเงินประกันของพี่น้องประชาชนไปใช้ถูกต้องหรือไม่
เนื่องจากมีข่าวลือว่าบริษัทเหล่านั้นได้นำเงินประกันชีวิตของประชาชนไปใช้จ่าย
ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จนธุรกิจนั้นเจ๊งเสียหายไป -----

- ๔๔/๑

พี่น้องประชาชนเกรงว่าจะไม่ได้รับเงินคืนเมื่อครบกำหนดตามกฎหมาย
ท่านประธานครับ เงินกองทุนนี้อีกที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยัง
ท่านรัฐมนตรีที่กำกับดูแลครับว่า ท่านมีการตรวจสอบอยู่เป็นประจำหรือไม่
เมื่อท่านไปตรวจสอบเป็นไปได้ไหมที่บริษัทประกันจะนำเงินเข้าไปฝาก
แต่เมื่อตรวจสอบเสร็จก็ไปถอนเงินนั้นมา สิ่งเหล่านี้ครับจะต้องตรวจสอบกัน
ปัจจุบันเราต้องยอมรับว่าข้าราชการนั้นบางครั้งทำงานอาจจะหละหลวม
ไม่ได้เอาใจใส่ดีเท่าที่ควร บ้านเมืองถึงได้เสียหายจนถึงทุกวันนี้ ไม่ใช่เฉพาะ
ฝ่ายการเมืองอย่างเดียวครับท่านประธาน การใช้เงินได้ไว้มืออยู่ในทุกวงการ
ท่านประธาน หากการตรวจสอบนั้นทำไม่รัดกุม บริษัทเหล่านี้ก็จะเอาเงินกองทุน
มาฝากไว้ในช่วงระยะเวลาที่กรรมการประกันภัยจะเข้ามาตรวจสอบ และหลังจากนั้น
ก็จะถอนออกไป แล้วก็จะทำไปในลักษณะนี้ ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียน
ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ความตั้งใจของท่านที่จะช่วยเหลือ
พี่น้องประชาชนที่จะทำให้มีการประกันภัยเสรีเกิดขึ้นในประเทศไทย รวมทั้ง
รัฐบาลนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ที่มีความตั้งใจอย่างนี้เป็นสิ่งที่ดีครับ
แต่การควบคุมนั้นจะต้องควบคุมให้เกิดประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน ราษฎรตาต้า ๆ
ทุกคนครับอยากจะมีการประกัน เพราะเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นไฟไหม้
หรือระเบิด อย่างกรณีโรงงานอบลาบายที่อำเภอสนป่าตองระเบิด หมดเนื้อหมดตัว
สิ้นเนื้อประดาตัว ผมอยากจะฝากไว้ว่าถ้าหากกรรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์
ดูแลในเรื่องนี้ผมเชื่อว่าเบี้ยประกันนั้นไม่ได้สูงหรือครับ และโอกาสที่จะเกิดขึ้นนั้นน้อย
เราสามารถขายประกันเพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่พี่น้องราษฎรที่อาจจะมีเงินน้อย
มีรายได้น้อยอยู่แล้วได้มีโอกาสที่จะปกป้องทรัพย์สินของตนเอง ผมคงจะฝากไว้
แค่นี้ละครับ ท่านประธานครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ คงจะชี้แจงประเด็นที่ท่านสมาชิกได้สงสัย แล้วก็โดยเฉพาะ
ในประเด็นที่ค่อนข้างจะสำคัญมากนะครับว่าเมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมาเนี่ยครับ
เราได้ปรับโครงสร้างเบี้ยประกันวินาศภัย โดยเฉพาะเกี่ยวกับรถยนต์ครับ
เราตั้งใจว่าจะประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม คงจะจำได้นะครับ ปรากฏว่า

มีการวิพากษ์วิจารณ์ค่อนข้างมาก ปรับแล้วประชาชนได้ประโยชน์ไหม เสียเปรียบ หรือได้เปรียบ แล้วก็เราให้มีการศึกษากัน จนกระทั่งเรามาประกาศใช้เมื่อ วันที่ ๑ เมษายน เมื่อใช้วันที่ ๑ เมษายน แล้วนะครับ อย่างที่อาจารย์เจริญศักดิ์ หรือท่านพิระพันธุ์ก็ตื่นะครับ ที่บอกว่าเดี๋ยวนี้บริษัทก็ยังเลือกใช้วิธีใหม่ อันที่จริง วิธีใหม่กับวิธีเก่านั้นมันไม่ได้ต่างกันมากครับ มันต่างกันนิดเดียวตรงว่าเลือก เช่น ประกันชั้น ๑ ของเก่านั้นหมายความว่ารถจะเฉี่ยวจะชนแบบไหนก็แล้วแต่ มีคุ้มครองแล้วนะครับ คือต้องจ่าย บริษัทต้องรับผิดชอบ คือเขาคิดเบี้ยประกัน รวมไปในนั้น แต่ของใหม่นี้ะครับให้ใช้เลือกเอา จะใช้วิธีใหม่ก็คือค่าเสียหาย เบื้องต้น เช่น ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ถ้าเลือกจ่าย เลือกจ่ายได้คือมารับผิดชอบเองนะครับ แต่เวลาคิดเบี้ยประกัน เขาก็จะหักไว้ให้เลย เอาเงินมาคืนให้ใส่กระเป๋าเจ้าของรถ เอามาใส่ไว้ ตรงนี้เลย แต่ถ้าเฉี่ยวชนเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เกิน ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ตามที่เราตกลง เลือกเอาได้ ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาท ก็ได้นะครับ คือถ้าไม่เฉี่ยวชนเลยท่านก็เก็บไว้ในกระเป๋า แต่ถ้าเฉี่ยวชน ท่านดูแลเอง แต่จะมีผลดีสำหรับท่านในอนาคตต่อไป เมื่อสิ้นปีแล้วนะครับ ท่านไปประกันท่านจะมีส่วนลด มีส่วนลดคือ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของแต่ละปีลงไปเรื่อย ๆ ถึง ๕ ปี นี้จะมีส่วนลดตรงนี้ คือมันมีทั้งส่วนดีและส่วนไม่ดี

แล้วอีกอันหนึ่งก็เกี่ยวกับระบุชื่อคนขับ ท่านจะระบุก็ได้ ไม่ระบุก็ได้ ถ้าไม่ระบุก็เหมือนของเดิม แต่ถ้าระบุชื่อคนขับท่านจะมีส่วนลดเบี้ยประกันลงไป เพราะว่าคนขับเป็นประจำ ๑ คน หรือ ๒ คน แล้วก็ยังเกี่ยวกับอายุอีก เกี่ยวกับอายุคนขับด้วย ถ้าท่านไม่ระบุบอกว่ารถคันนี้มันใช้เบอะเปลี่ยนมือ ท่านก็ไม่ต้องเอา ก็เลือกใช้วิธีเดิม -----

นอกจากนั้นโครงสร้างของเบี้ยประกันนี้ครับมันจะลดลงแตกต่างกัน และต้อง
ให้ใช้วิธีใหม่ด้วยนะครับโครงสร้างเบี้ยประกันนี้ จะไปเก็บเบี้ยประกันแบบเก่า
ไม่ได้นะครับ เพราะว่าเขาปรับส่วนมีการคุ้มครองแล้วอะไรแล้วนะครับ
ที่บอกว่าทำไมไม่มีบริษัทที่ยังไม่ดำเนินการหรือไม่บังคับอะไรต่าง ๆ เหล่านี้
นะครับ อันนี้ผมจะขอตรวจสอบให้เนครับ แต่ขอยืนยันว่าจะไปบังคับผู้ที่เอาประกัน
ไม่ได้ครับ เพราะว่ามียกข้อยกเว้นอยู่เนครับ ส่วนที่ค่าเสียหายเวลานั้นออกมา
แล้วเบี้ยประกันไปเบี้ยกันมาอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เนครับ อันนี้มาตรการการดูแล
ส่วนใหญ่แล้วคือ ถ้ารถยนต์ที่มีปัญหาค่อนข้างมากก็คืออะไรครับ อยู่ที่บริษัทนี้เข้าไป
ให้ผู้นี้เป็นคนซ่อมแล้วก็มีรถตกลง แล้วก็มีการไม่จ่ายนี้ครับ ถ้าร้องมาถึงเรา
เราก็ได้ดูแล้วก็ตรวจสอบ แล้วก็โดยเฉพาะเราได้ฟังเสียงบริษัทนี้เนครับว่า
เงินกองทุนของท่านมีครบถ้วนไหม มีเงินเพียงพอไหม ทำไมถึงไปติด แต่เรา
ไม่สามารถที่จะไปบังคับเขาเนครับว่าให้เขาต้องจ่าย เพราะว่าเป็นเรื่อง
ของคดีแพ่ง ระหว่างบริษัทประกันกับไปตกลงกับคนนี้นะครับ ส่วนใหญ่ขณะนี้
เราก็ดำเนินการลดลงมาได้ดีพอสมควรเนครับ แล้วอยากจะชี้ในประเด็นของ
ท่านเรวัตนิดหนึ่งกับท่านดอกเตอร์สุรพงษ์ที่ได้พูดถึงเรื่องของเงินกองทุนเนครับว่า
เอาเงินของชาวบ้านเอาเก็บเบี้ยประกันมาแล้วจะไปใช้ลงทุนทำอะไรก็ได้
อย่างใจนี้ไม่สามารถทำได้เนครับ มันมีกฎหมายกำหนดอยู่ว่าให้ทำอะไรบ้าง
จ่ายเป็นเท่าไร อะไรเท่าไร จ่ายไปทำอะไร ไม่ใช่ว่าบริษัทเขาเก็บเงินมาแล้ว
ก็ไปทำอะไรอย่างใจ มีการตรวจสอบ มีการดูแลอยู่ แล้วก็การตรวจสอบบัญชีนี้
ระดับของเงินกองทุนหมุนเวียนนี้ต้องแจ้งเรามาทุกเดือนเนครับ เขาเรียกว่า
สภาพคล่องนี้ครับ คือจะต้องมีเงินพร้อมที่จะเป็นเงินสดจ่ายทันทีเมื่อมีอุบัติเหตุ
เกิดขึ้น การดูแลตรงนี้ถ้าบริษัทใดที่มีสภาพคล่องของเงินตัวนี้ต่ำกว่า
ร้อยละเปอร์เซ็นต์ เราได้ตรวจสอบและให้ปรับปรุง ให้หาหลักทรัพย์ ให้หาตัวนี้มา
เนครับ ถ้าต่ำมาก ๆ เราก็จะเข้าควบคุมกิจการเข้าไปดูแล ถ้าเห็นว่า
ไม่ไหวจริง ๆ เนครับ หรือบางคนนี้ไปเร่งให้โบรกเกอร์ไปประกันมาเยอะ ๆ
แล้วก็ให้ส่วนลดต่าง ๆ พวกนี้ครับ พฤติกรรมแบบนี้เนครับเราก็ปิดมาแล้ว ๑ ราย
ที่เห็นอยู่ บริษัท รัตนโกสินทร์เนครับ ซึ่งไม่มีใครกล้าปิด ผมเข้ามาแล้วก็ปิดไปแล้ว
๑ บริษัท แต่สภาพเดี๋ยวนี้ทั่ว ๆ ไปทางบริษัทส่วนใหญ่ก็ดีขึ้น และในเรื่องของ
ที่บอกว่า เราจะเปิดเสรี เมื่อ ๕ ปีแล้วนี้ครับ ถ้าเปิดเสรีแล้วธุรกิจนี้จะไม่เป็น
ของชาวต่างชาติหมดหรือนะครับ อันนี้ขอกราบเรียนว่าธุรกิจประกันภัยนั้นเนครับ

กรรมการประกันภัยมีหน้าที่ควบคุมตรวจสอบแล้วก็ส่งเสริมพัฒนา ขณะนี้เราพยายามลดการควบคุมลงไป การตรวจสอบนี่ยังอยู่ ความมั่นคงของบริษัท บริการประชาชน ต้องได้มาตรฐานนะครับ ตรวจสอบนี่ยังอยู่ แต่การส่งเสริมพัฒนาเราเพิ่มขึ้นนะครับ มีการจัดสัมมนา และที่สำคัญที่สุดในการแก้ไข พ.ร.บ. ฉบับนี้มีอยู่ หมวด ๑ ทวิ ทั้งวินาศภัยและประกันชีวิตนี้ครับ ให้คณะกรรมการบริหารธุรกิจประกันภัย ทั้งประกันชีวิตและประกันวินาศภัยมีกฎหมายฉบับนี้รับรอง ซึ่งคณะกรรมการบริหารธุรกิจประกันภัยนี้จะประกอบไปด้วยคล้าย ๆ ไตรภาคีนะครับ จะมีภาครัฐคือ กรรมการประกันภัยกับกระทรวง แล้วภาคเอกชนก็คือบริษัทที่เข้าปฏิบัติ แล้วก็มีผู้เชี่ยวชาญจากข้างนอก จากมหาวิทยาลัยมาเป็นคณะกรรมการบริหารชุดนี้ ของเดิมที่ทำอยู่ไม่มีกฎหมายรองรับนะครับ -----

ด้วยคณะกรรมการบริหารชุดนี้ละครับ คือเตรียมพร้อมแม้แต่กระทั่งบอกว่าอีก ๕ ปี เราจะรู้เขาไหวไหม มีการส่งเสริมพัฒนาโดยคณะกรรมการชุดนี้ละครับ ต่อไปคณะกรรมการชุดนี้ละครับจะเป็นผู้ที่ส่งเสริมพัฒนาแล้วก็ช่วยทำให้บริษัทแข็งแกร่งสู้กับต่างประเทศได้ หรือเอาต่างประเทศเข้ามานี้ครับ เราก็ค่อย ๆ กลืนเขา อันแรกเขามาช่วยเราเรื่องเงินทุนและเทคนิค เราทำงานร่วมกับเขา และต่อไปเราก็ครองเขาได้ อันนี้คือเป้าหมาย ผมก็คงจะขอกราบเรียนได้เท่านี้ครับ แต่อย่างไรก็ดีต้องขอขอบคุณนะครับ ที่ทุกฝ่ายยกเอาประเด็นมาพูดกันในวันนี้ละครับ และตอนที่ท่านเป็นกรรมาธิการวิสามัญก็คงจะช่วยปรับปรุงแก้ไข อะไรที่ให้รัดกุมมากยิ่งขึ้น ในกรณีของดอกเตอร์สุรพงษ์ที่พูดมาเรื่องหนึ่งนะครับ เพื่อพี่น้องประชาชน หรือคนที่ประสบเหตุที่จังหวัดเชียงใหม่ครับ ได้รับทราบด้วย เช่นกรณีที่รถมอเตอร์ไซค์ที่ไปชนประตูลูกประกันชั้นหนึ่งที่จอดไว้ ถ้าหากว่ามอเตอร์ไซค์คันนั้นประกันตาม พ.ร.บ. ท่านก็จะได้รับการคุ้มครองตาม พ.ร.บ. ถ้าหากว่าท่านเป็นฝ่ายถูกตาม พ.ร.บ. ต้องได้ก่อน ได้ก่อนคืออะไรครับ ถ้าเสียชีวิต ๘๐,๐๐๐ บาท แล้วกับบริษัทนั้นต้องจ่ายอีก ๑๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๑๘๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าจะเอามากกว่านี้ ถ้ายังรู้ว่าเป็นคนนี้เป็นผู้มีอิทธิพล มีฐานะดี มีเงินเยอะ ๆ ก็ฟ้องทางแพ่งเรียกค่าเสียหาย แต่ในตอนต้นถ้าท่านเป็นฝ่ายถูกต้องได้อย่างนี้นะครับ ถ้าท่านเป็นฝ่ายผิดนะครับ ก็ยังจะได้ค่าเสียชีวิต ๘๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าประกันนะครับ แต่ถ้าท่านไม่ประกันก็จะได้เฉพาะเงินกองทุน ๑๕,๐๐๐ บาท ที่ออกมา เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ขอให้ติดตามแล้วขอให้แจ้งมาทางประกันภัยของเราด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุรพงษ์ แล้วก็ตามด้วยท่านประทีปครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ช่วยให้ความชัดเจนนะครับ สำหรับเรื่องมอเตอร์ไซค์ในต่างจังหวัดนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดเชียงใหม่ของผมท่านประธาน รวมแล้วมีจำนวนเป็นหลายล้านคันนะครับ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือว่าพี่น้องประชาชนมักจะไม่ต้องทะเบียนรถ แล้วก็ไม่มี พ.ร.บ. ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่า เราน่าที่จะทำการประชาสัมพันธ์

อย่างไร ให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจ ปัจจุบันนี้คนในชนบทนะครับท่านประธาน
เขาไม่เข้าใจครับว่า เขาจะได้รับประโยชน์อะไรจาก พ.ร.บ. ผมอยากจะฝาก
ท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีนะครับว่าถ้าเป็นไปได้เราต้องประชาสัมพันธ์
ให้มากยิ่งขึ้นนะครับ เพราะว่ารถคันที่ไปชนแล้วเสียชีวิตนั้น กราบเรียนเลยว่า
ไม่มีทะเบียนแล้วก็ไม่มี พ.ร.บ. ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญครับท่านประทีป

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีกาเวช ส.ส. โคราซ พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับ
ผมมีปัญหาที่อยากจะถามท่านรัฐมนตรีผ่านท่านลึก ๒ - ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ประชาชนเดินข้ามถนนแล้วรถชนตาย แล้วรถหนีหายไป
โดยไม่รู้ว่ารถใครชน อย่างนี้ได้เงินไหมครับ แล้วไปปรับได้ที่ไหน

ประเด็นที่ ๒ รถชนกันโดยประกันบริษัทเดียวกัน ทั้ง ๆ ที่ว่าคน ๆ นั้น
ตายไป แต่ที่ต้องรอเกี่ยงว่าใครผิด ใครถูก ถึงจะได้เงิน ทั้ง ๆ ที่เป็นบริษัทเดียวกัน
ทำไมจึงต้องรอ

ประเด็นที่ ๓ ครับ มีรถมอเตอร์ไซด์คันหนึ่งประกันถูกต้อง ประกัน
ตามพระราชบัญญัติ แต่ว่าคนขี่มอเอาไปทำธุระแล้วก็ไปชนต้นไม้ตายครับ
เขาก็ไม่กล้าว่าจะไปปรับเงินที่ไหน ถามว่าคนตายที่ขับรถที่ประกันไปนั้น
จะได้รับเงินไหมครับ ค่าทำศพครับ ขอถามเพียง ๓ ข้อครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ตอบคำถามท่านสุรพงษ์ก่อนนิดหนึ่งที่ฝากไว้ นะครับ ที่บอกว่ารถมอเตอร์ไซด์ทั่ว ๆ ไปไม่ค่อยทำประกัน นะครับ เราได้ประชาสัมพันธ์ แล้วก็โดยเฉพาะต้องยอมรับนะครับ ในช่วงแรก ๆ ที่ผ่านมามากหลายปีนั้น บริษัทประกันภัยโดยเฉพาะประกันวินาศภัยเกี่ยวกับรถยนต์ มอเตอร์ไซด์นี้ อุบัติเหตุเกิดบ่อย แล้วก็ค่าเบี้ยประกันนี้ค่อนข้างแพง นะครับ บริษัทก็พยายามหน่วงเหนี่ยว หรือพยายามเบี้ยวที่จะไม่รับประกันกับรถมอเตอร์ไซด์ทั่ว ๆ ไป นะครับ โดยเฉพาะอยู่ต่างจังหวัด ขณะนี้บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งบริษัททุกบริษัทที่ทำประกันวินาศภัยเกี่ยวกับรถยนต์ เป็นผู้ถือหุ้นนะครับ เราให้บริษัทนี้รับประกัน เพราะว่า มีสาขาอยู่ครบทุกจังหวัดแล้วนะครับ ขณะนี้เราก็ประชาสัมพันธ์ แล้วก็พวกมอเตอร์ไซด์ต่าง ๆ ก็มาทำประกันมากขึ้นนะครับ ตามสถิตินี้ขึ้นมาสูงมากครับ อันนี้ก็ขอประชาสัมพันธ์ให้ทราบนะครับ เพื่อรถมอเตอร์ไซด์ทุกคนจะได้มาทำประกัน

ส่วนคำถามของท่านประทีป กรिताเวช ซึ่งได้ถามว่า คนเดินข้ามถนนแล้วก็รถชน ก็ถือว่าประสบภัยจากรถนะครับ ถ้าชี้ชัดว่ารถชนแล้วหนี อันนี้ไม่สามารถหาผู้กระทำผิดได้ เงินกองทุนจ่ายให้ ๑๕,๐๐๐ บาท

ส่วนที่บอกว่ารถประกันบริษัทเดียวกันแล้วมาชนกันเองอุบัติเหตุเกิดขึ้น แล้วก็ยังไปเถียงกันอีกว่าคันไหนผิดคันไหนถูก ทั้ง ๆ ที่บริษัทประกันนั้นต้องจ่ายอย่างนี้นะครับ อันนี้ถ้าเจอตรงไหนแล้วบอกผมนิดหนึ่ง อันนี้ถือว่าชะลอการจ่ายนะครับ ขณะนี้เรามีบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เราดูแลให้ ถึงแม้ว่ารถประกันคนละบริษัทพอชนกันมาแล้ว ค่าเสียหายโดยเฉพาะตาม พ.ร.บ. ที่กำหนดไว้เบื้องต้น คือทางแพ่งก็ไปว่ากันเอา คือเบื้องต้นที่ว่าเสียชีวิตได้ ๘๐,๐๐๐ บาท ถ้าบาดเจ็บไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท บริษัทกลางฯ นี้จ่ายให้ก่อนทันทีเลย แล้วไปไล่เบี้ยเอาทีหลัง ไปเรียกเก็บเอาทีหลัง เพราะฉะนั้น ยิ่งบริษัทเดียวกันนะครับ รถก็ประกันอันเดียวกันนี้ อันนี้เจตนาชัดเจนครับไม่ต้องไปรอที่อื่น แล้วเดี๋ยวนี้ก็จะสังเกตนิดหนึ่งพอเราเริ่มมีบริษัทกลางฯ พวกบริษัทที่เป็นสาขาอยู่ในต่างจังหวัดทั่ว ๆ ไปนี้ พออุบัติเหตุเกิดขึ้นแล้วรีบวิ่งไปแล้วก็พยายามดึงแล้วก็ต่อรอง แต่ถ้าบริษัทกลางฯ เรารู้แล้วครับ เราต้องจ่าย

ตามกฎหมายก่อน ไม่ต้องไปคอยอะไรเลย อันนี้ก็ขอเรียนเพื่อจะได้ชี้แจงพี่น้องประชาชนด้วยครับ

ส่วนมอเตอร์ไซค์ที่ชนต้นไม้อะไรนี่ครับ อันนี้ผมไม่แน่ใจ ผมขอถามเจ้าหน้าที่คนหนึ่งนะครับ ถ้าอยู่ ๆ เราจับมอเตอร์ไซค์ไปชน แล้วก็ถ่างมีประกัน อันที่จริงแล้วก็น่าจะถือว่าประสบเหตุก็น่าจะได้เหมือนกัน อันนี้ผมไม่แน่ใจนะครับ แล้วจะเรียนชี้แจงอีกครั้งหนึ่งแล้วกัน ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ทหารเรือปิดอภิปรายนะครับ ขอมติเลยนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ขอมติเลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

สพ ๑๗/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๑๐๗

วันทนา ๔๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ผมขอมติจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ใช้สิทธิได้เลยครับ เชิญครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ปิดการลงคะแนนครับ มตินะครับ เห็นด้วย ๑๔๗ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มี ถือว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการนะครับ

เชิญเสนอคณะกรรมการมาธิการครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพครับ รัฐบาลเสนอกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๑ ท่าน
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เชิญรัฐบาล ๕ ท่านครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
รัฐบาลเสนอจำนวน ๕ ท่าน ๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๒. นายบรรณรักษ์ สุวรรณ
๓. นางสาวพรทิพย์ จาละ ๔. นายชัย โสภณพานิช ๕. นายวัชร อิมพิทักษ์
จำนวน ๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : พรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน เชิญครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ ในลำดับส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑. คุณชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๒. คุณวิทยา แก้วภราดัย ๓. คุณรัตนา อนันต์นาคินทร์ ๔. คุณสุรเชษฐ์
แวอาแซ ๕. ดอกเตอร์มานะ มหาสุวีระชัย ๖. คุณเจอะอามิง โตตะหาบ
และ ๗. คุณสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติพัฒนา ๓ ท่านครับ

นายประชาติปโตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประชาติปโตย คำสิงห์นอก ใคราช
พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมการในลำดับส่วนของพรรคชาติพัฒนาดังต่อไปนี้
๑. นายประทวน เขียวฤทธิ์ ๒. นายประสาธ ตันประเสริฐ ๓. นายสุพล
เนยปฏิมานนท์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ

พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ ส.ส. ชัยนาท
พรรคชาติไทย สักส่วนพรรคชาติไทย ๒ ท่านนั้น ท่านแรก ท่านเรวัต สิริบุญกุล
ท่านที่ ๒ ท่านเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ต้องครับ พรรคความหวังใหม่ ๑ ท่านครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพครับ
พรรคความหวังใหม่ขอเสนอคุณสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคราชฎรพรรคเสรีธรรม ๑ ท่าน เชิญครับ

นายพูลพล อัสวเหม (สมุทรปราการ) กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พูลพล อัสวเหม จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราชฎร ในลัดส่วนของพรรคราชฎรขอเสนอ นายสมพร อัสวเหม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย ๑ ท่าน เชิญครับ

นายไชยา สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา สะสมทรัพย์ พรรคเอกภาพ จังหวัดนครปฐม ขอเสนอกรรมาธิการในลัดส่วนของพรรคเอกภาพ นายจิรวัดน์ สะสมทรัพย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเสนอแทนพรรคกิจสังคมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ประชาธิปไตย คำสิงห์นอก โคราช พรรคชาติพัฒนา ในลัดส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอคุณสาคร พรหมภักดี ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ ครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ขออนุญาตครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ขอเปลี่ยนตัวบุคคล ๑ ท่าน คือ จากดอกเตอร์มานะ มหาสุวีระชัย เป็น คุณจุติ ไกรฤกษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑. นายไพฑูรย์ แก้วทอง ๒. นายณรงค์ สุวรรณ ๓. นางสาวพรทิพย์ จาละ
๔. นายชัย โสภณพานิช ๕. นายวัชร อิมพิทักษ์ ๖. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๗. นายวิทยา แก้วภราดัย ๘. นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์
๙. นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ ๑๐. นายจุติ ไกรฤกษ์ ๑๑. นายเจอะอามิง โต๊ะตาหยง ๑๒. นายสัมพันธ์ แป้นพัฒน์ ๑๓. นายประทวน เขียวฤทธิ์
๑๔. นายประสาท ต้นประเสริฐ ๑๕. นายสุพล เนยปฎิमानนท์
๑๖. นายเรวัต ลีรินกุล ๑๗. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ ๑๘. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ๑๙. นายสาคร พรหมภักดี ๒๐. นายสมพร อัสวเหม และ
๒๑. นายจิรวุฒิ สะสมทรัพย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอระยะเวลาแปดนาทีครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอแปดนาทีตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ๗ วันนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

สพ ๑๓/๒๕๔๓ (ส. นิติบัญญัติ)

๑๑๒

นับนา ๔๙/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา